

ສາຍຄູ ຊີວະສາດ

ວິທີສອນ ຊີວະສາດ ສໍາລັບນັກສຶກສາຄູມັດທະຍົມ

ສິກປີ 2022

ວິທີສອນ

ຊີວະສາດ ສຳລັບນັກສຶກສາຄູມັດທະຍົມ

ສາຍຊີວະສາດ

ລະບົບ12+4

ປີທີ3

ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ
2022

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ
ສະພາວິທະຍາສາດ

ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ
ສະພາວິທະຍາສາດ

ເລກທີ...4b...ສພ.ສວ

ໃບຮັບຮອງ

ອະນຸມັດຜ່ານການຮັບຮອງການຮຽບຮຽງປຶ້ມພາກວິຊາເຄມີ

- ອີງຕາມ: ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ບຸດທະສາດຮອດປີ 2025 ແລະແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ.
- ອີງຕາມ: ແຜນປັບປຸງຄຸນນະພາບ QA ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ໃນມາດຕະຖານທີ 10
- ວັນ ສະບັບເລກທີ 0640/ວຄວ, ລົງວັນທີ 17 ກຸມພາ 2022.

ຈາກຜົນການກວດສອບ, ກວດກາທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ຫຼັກການຂອງບັນດາອະນຸກຳມະການເຫັນວ່າບົດຮຽບຮຽງ ປຶ້ມມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມເນື້ອໃນຫຼັກສູດທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ສະພາວິທະຍາສາດຈຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ເປັນສ່ວນ ໜຶ່ງໃນການສຶດສອນ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນໃນວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ.

ຄະນະກຳມະການກວດສອບ

ລາຍເຊັນ

ທ່ານ ປທ ລາຫຼຸນ ເພັດສິມພອນ

ທ່ານ ປທ ອຸດຕະມະ ແສງອາລຸນ

ທີ່, ສາລະວັນ, ວັນທີ 10 MAR 2023

ປະທານສະພາວິທະຍາສາດ

ອ.ຈ ນ. ສິມປອງ ແສນທະວິສຸກ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ
ສາທາລະນະລາດ

ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ທຳມະຊາດ

ເລກທີ...09...ຫກ.ທຊ

ໃບຮັບຮອງການກວດແກ້ບົດຮຽບຮຽງປຶ້ມວິຊາ:ວິທີສິດສອນຊີວະສາດ

ຫ້ອງການ: ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ

ຜູ້ຮຽບຮຽງປຶ້ມ

ທ່ານ ອຈ ປອ ນາງ ສຸລິພອນ ສີວິໄຊ

ຄະນະກຳມະການກວດແກ້ບົດ

ລາຍເຊັນ

ທ່ານ ຊອ ປທ ສຸລິສິດ ແກ້ວເກິ່ງສະໄໝ

ທ່ານ ປທ ເພັດສະໜອນ ດວງສິລິ

ທ່ານ ປທ ປົວຂານ ແດງສິລິ

ທີ່, ສາລະວັນ, ວັນທີ ...17...2...2023...

ຫ້ອງການວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ

ສາທາລະນະລາດ
Lahoun PHETSOMPHONE

ຄຳນຳ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາການສຶກ ສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ (2020-2025) ແລະ ແຜນດຳເນີນງານການສ້າງຄູແຕ່ປີ 2020-2025 ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ, ກົມສ້າງຄູໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ດຳເນີນການພັດທະນາ ຫຼັກ ສູດສ້າງຄູມັດທະຍົມ ລະດັບປະລິນຍາຕີ ລະບົບ 12+4 ທີ່ສອນໄດ້ທັງເຄມີ ແລະ ຊີວະສາດ ເປັນຕົ້ນ. ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຄູສອນໃນລາຍວິຊາຊີວະ-ເຄມີ ທີ່ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາ ປຶ້ມເອກະສານປະກອບການສອນ ໂດຍ ອີງໃສ່ຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວ ສຳເລັດຜົນຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດຈາກຜູ້ ກວດແກ້ ແລະ ຫ້ອງການສາຍ ຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາວິທະຍາສາດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດນຳໃຊ້.

ປຶ້ມເອກະສານປະກອບການສອນ ຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູມັດທະຍົມ ລະດັບປະລິນຍາຕີ ໃນລາຍ ວິຊາ ວິທີສອນຊີວະສາດ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນການສອນ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກສູດ ຫຼັກສູດສ້າງຄູ ໃນວິຊານີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ທີ່ໄປກ່ຽວກັບການວິເຄາະຫຼັກສູດ, ທິດສະດີວິທີ ສອນ, ທັກສະການສອນ, ວິທີການປະເມີນການສອນ, ການແຕ່ງປິດສອນໃນວິຊາຊີວະສາດສຳລັບ ມັດທະຍົມ. ເພື່ອສ້າງຄວາມຝ່ອມໃຫ້ ແກ່ນັກສຶກສາຄູໃນດ້ານການຮຽນ. ນະໂອກາດນີ້ ຂໍສະແດງ ຄວາມຂອບໃຈມາຍັງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໃຫ້ຄຳເຫັນ ແລະ ຂໍສະເໜີຕ່າງໆ ທີ່ເປັນປະ ໂຫຍດໃນການພັດທະນາເອກະສານປະກອບການສອນດັ່ງກ່າວ.

ການພັດທະນາປຶ້ມປະກອບການສອນສະບັບນີ້ ບໍ່ອາດຈະຟາສະຈາກຂໍ້ຂາດຕົກບົກຜ່ອງໄດ້, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຂໍຮຽກຮ້ອງມາຍັງ ຜູ້ນຳໃຊ້ທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຕຳນິຕິຊົມມາດ້ວຍ ເພື່ອຈະໄດ້ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງໃຫ້ ສົມບູນຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ.

ສາລະບານ

ບົດທີ1: ພາກສະໜີ.....	5
ບົດທີ2: ຮູບແບບການສອນ.....	12
ບົດທີ3: ທັກສະການສອນ.....	49
ບົດທີ4: ວິທີສອນ.....	36
ບົດທີ5: ການຂຽນແຜນການສອນຊັ້ນມັດທະຍົມ.....	79
ພາກເພີ່ມເຕີມ	88

ບົດທີ 1 ພາກສະໜີ

1. ຄວາມໝາຍຂອງຫຼັກສູດ

1. ຄວາມໝາຍຂອງຫຼັກສູດ

ຄຳວ່າຫຼັກສູດ ແມ່ນມີຫຼາຍທັດສະນະ ຫຼາຍຄວາມຄິດ ແລະ ຫຼາຍປັດສະຍາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຕາມທັດສະນະຂອງແຕ່ລະຄົນໃນໃຫ້ຄວາມໝາຍເຊັ່ນວ່າ:

- ຫຼັກສູດຄຶກຸ່ມຂອງວິຊາ ແລະ ປະສົບການທີ່ໂຮງຮຽນກຳນົດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນ
- ຫຼັກສູດຄືໂຄງການສຶກສາ ທີ່ທາງໂຮງຮຽນໄດ້ວາງກວ້າງ ເພື່ອຈັດສະໜາການສອນໃຫ້ເດັກແຕ່ລະຊັ້ນຮຽນ.
- ຫຼັກສູດຄືແຜນການສອນທີ່ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເດັກນັກຮຽນໄດ້ເກີດການຮຽນຮູ້
- ຫຼັກສູດຄືມວນປະສົບການທີ່ໂຮງຮຽນຈັດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ ລວມທັງກິດຈະກຳການຮຽນ, ກິດຈະກຳນອກຫຼັກສູດ ໃນສິ່ງທີ່ສົ່ງຄືມຄາດຫວັງ ໃຫ້ເດັກໄດ້ຮັບຮູ້ວິທີທາງຕ່າງໆ ເພື່ອນຳເດັກນັກຮຽນໄປສູ່ເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາ

ຈາກສະໜາການໃຫ້ທັດສະນະຕ່າງໆຂ້າງເທິງ ແລະ ການສຶກສາແນວຄິດຂອງນັກຮຽນກ່ຽວກັບຫຼັກສູດ ພວກເຮົາພິຈາລະນາເປັນຄວາມໝາຍລວມໆໄດ້ວ່າ: ຫຼັກສູດໝາຍເຖິງມວນປະສົບການທັງໝົດທີ່ທາງໂຮງຮຽນຈັດສອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ປະສົບການ ແລະ ປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳຢ່າງມີວິທະຍາສາດໃນດ້ານສະຕິບັນຍາ, ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຊຳນິສຳນານດ້ານການປະພຶດຕ່າງໆໃຫ້ໄປຕາມແນວທາງຍຸດທະສາດການສຶກສາ ແລະ ນະໂຍບາຍຢ່າງຄ່ອງແຄວ້.

ຫຼັກສູດມີອົງປະກອບຕົ້ນຕໍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ
2. ເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ
3. ການນຳຫຼັກສູດໄປໃຊ້ (ຂະບວນການຮຽນ-ການສອນ)
4. ການປະເມີນຜົນ

1. ຄວາມສຳຄັນຂອງການວິເຄາະຫຼັກສູດ

ຫຼັກສູດເປັນປັດໃຈໜຶ່ງຂອງການສຶກສາ. ການສຶກສາທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນແມ່ນເປັນເຄື່ອງມື ເພື່ອພັດທະນາສັງຄົມ ມັນຈະມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ຫຼື ນ້ອຍພຽງໃດນັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຫຼັກສູດການສອນ ການຮຽນເປັນຕົ້ນຕໍ, ເພາະຫຼັກສູດຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ຈະວາງຈຸດປະສົງໃນການໃຫ້ການສຶກສາດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ອັດຕາເວລາຮຽນ, ຂະບວນການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການປະເມີນການຮຽນ-ການສອນນັ້ນໄປເປັນແນວໃດ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຫຼັກສູດຍັງເປັນຫຼັກການ ແລະ ແນວທາງປະຕິບັດການສອນຂອງຄູ ເພາະຫຼັກສູດຈະກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາ, ດ້ານເນື້ອໃນເປັນການສະໜີແນະນຳການຈັດກິດຈະກຳ

ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການປະເມີນຄຸ. ເຊິ່ງຄູຄວນຍົດເປັນແນວທາງ ໃນການໃຫ້ການສຶກສາ ແກ້ນັກຮຽນ. ຖ້າຄູຢາກຈັດການສອນ-ການຮຽນໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດໄດ້ ກໍຕໍ່ເນື່ອງ ໄດ້ສຶກສາຫຼັກສູດໃຫ້ເຂົ້າໃຈເສຍກ່ອນ.

- ຫຼັກສູດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ບົ່ງບອກຄວາມຈະເລີນຂອງສັງຄົມ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາ ເປັນຕົວຫຼັກສຳຄັນ ຈຶ່ງຈະຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງດີຂຶ້ນ ແລະ ວ່ອງໄວ.
- ໃຫ້ນັກຮຽນທົບທວນຈຸດ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຫຼັກສູດຜ່ານມາດ້ວຍການຄົ້ນຄ້ວາຕອບຄຳຖາມເປັນຄູ່ ແລະ ສຶກສາເນື້ອໃນຫຼັກສູດໃນຕໍ່ໜ້າ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສອນທີ່ດີຂຶ້ນຕໍ່ໄປ.

2. ວິເຄາະຫຼັກສູດມ1-ມ4 (ຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ-ຄວາມເຂົ້າໃຈ-ການນຳໄປໃຊ້, ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ)

3.1 ການວິເຄາະຫຼັກສູດ

ການວິເຄາະຫຼັກສູດແມ່ນນການແຍກຫົວຂໍ້ຂອງລາຍວິຊາຂອງຫຼັກສູດອອກໃຫ້ເປັນອົງປະກອບຍ່ອຍໆ ໃນດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຈຸດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜິດຕິກຳທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເນື້ອໃນ ກັບຜິດຕິກຳທີ່ຕ້ອງການຈຳແນກ ຫຼື ແຍກເນື້ອໃນ ແລະ ດ້ານຜິດຕິກຳດັ່ງກ່າວຢ່າງມີຜົນຕໍ່ຜູ້ສອນຄື:

- ການສອນຂອງຄູໃນຫົວເລື່ອງນີ້ຈະເນັ້ນເນື້ອໃນ ແລະ ຜິດຕິກຳໃດ?
- ຈະສອນຜິດຕິກຳ ແລະ ດ້ານຕ່າງຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍສຳໃດ?
- ຈະປະເມີນຜິດຕິກຳເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ແນວໃດ?

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ການວິເຄາະຫຼັກສູດໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນີ້.

ກ. ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳເນີນການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນກຸ່ມປະມານ 4-5 ຄົນຂຶ້ນໄປ ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ການໃຊ້ຫຼັກສູດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

3.2 ການວິເຄາະຈຸດປະສົງ

- ແມ່ນແຍກເນື້ອໃນລສຍວິຊາອອກເປັນສ່ວນໆ ໂດຍການລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງເລື່ອງທີ່ຈະສອນໄປຕາມລຳດັບ.

ຄ. ການວິເຄາະເນື້ອໃນແມ່ນນການແປຄວາມໝາຍ ແລະ ການແຍກຈຸດປະສົງຂອງການສອນອອກມາເປັນຜິດຕິກຳ ທີ່ຄາດຫ້ວງໄວ້ວ່າໃນການສອນແຕ່ລະບົດ ຫຼື ແຕ່ລະຫົວຂໍ້ນັ້ນຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຜິດຕິກຳໃນດ້ານໃດແດ່.

ງ. ກຳນົດນ້ຳໜັກຂອງແຕ່ລະເນື້ອໃນ ແລະ ຜິດຕິກຳໃນຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ.

ຄວາມໝາຍວ່າ ນຳເອົາເນື້ອໃນ ແລະ ຜິດຕິກຳມາບັນທຶກລົງໃນຕາຕະລາງ ແລະ ກຳນົດນ້ຳໜັກລົງໃນແຕ່ລະເນື້ອໃນ ແລະ ຜິດຕິກຳ.

3.3 ເນື້ອໃນຫຼັກສູດຊີວະສາດ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ

ຫ້ອງມ1 (2 ຊົ່ວໂມງ/ອາທິດ x 33 ອາທິດ = 66 ຊົ່ວໂມງ)

ຊັ້ນ ມ 1 ມີ 9 ບົດ ລວມມີ 20 ຊົ່ວໂມງ

ພາກທີ	ບົດທີ	ຫົວຂໍ້ຍ່ອຍ
ພາກທີ I ຝຶດ (20h)	ບົດທີ 1 ຈຸລັງຝຶດ (2h)	- ກ້ອງຈຸລະທັດ - ອົງປະກອບຂອງຈຸລັງຝຶດ
	ບົດທີ 2 ການສ້າງອາຫານຂອງຝຶດ (2h)	- ການສ້າງທາດແປງຂອງຝຶດ ແລະ ບົດບາດສໍາຄັນຂອງທາດສີຂຽວ - ປັດໄຈໃນການສ້າງອາຫານຂອງຝຶດ
	ບົດທີ 3 ການລ່າລຽງນໍ້າ ເກືອແຮ່ຈານ ແລະ ອາຫານຂອງຝຶດ (6h)	- ການດູດນໍ້າ ແລະ ເກືອແຮ່ຈານ - ການລ່າລຽງອາຫານຂອງຝຶດ
	ບົດທີ 4 ການເຕີບໂຕຂອງຝຶດ (2h)	- ການອອກຈາວຂອງຝຶດ - ການເຕີບໂຕຂະຫຍາຍຕົວຂອງຝຶດ - ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຝຶດ
	ບົດທີ 5 ການສືບພັນຂອງຝຶດ (2h)	- ການສືບພັນແບບອາໄສເພດ - ສ່ວນປະກອບຂອງເກສອນຜູ້ ແລະ ເກສອນແມ່ - ການສືບພັນແບບບໍ່ອາໄສເພດ
	ບົດທີ 6 ວິທີການຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນຝຶດ (2h)	- ການຂະຫຍາຍແນວພັນຝຶດ - ການປັບປຸງແນວພັນຝຶດ
	ບົດທີ 7 ການຈັດແປງຝຶດ (1 h)	- ເກນໃນການຈັດແປງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ - ຝຶດໃບລ້ຽງຄູ່ ຫຼື ຝຶດແກ່ນສອງກີບ - ຝຶດໃບລ້ຽງດຽວ ຫຼື ຝຶດແກ່ນກີບດຽວ
	ບົດທີ 8 ພະຍາດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບຝຶດ ແລະ ການປ້ອງກັນ (2h)	- ພະຍາດຕ່າງໆທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບຝຶດ - ການປ້ອງກັນ ແລະ ກໍາຈັດສັດຕູຝຶດ
	ບົດທີ 9 ການອານຸລັກປ່າ (1h)	- ປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງປ່າ - ການອະນຸລັກປ່າ

ຊັ້ນ ມ 2 ມີ 17 ບົດ ລວມມີ 44 ຊົ່ວໂມງ

ພາກທີ	ບົດທີ	ຫົວຂໍ້ຍ່ອຍ
ພາກທີ I ສັດ (19h)	ບົດທີ1 ຈຸລັງສັດ (2h)	- ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງຈຸລັງສັດ - ຈຸລັງຊະນິດຕ່າງໆ - ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຈຸລັງຝຶດ ແລະ ຈຸລັງສັດ
	ບົດທີ 2 ການສືບພັນຂອງສັດ (3h)	- ການສືບພັນແບບບໍ່ອາໄສເພດ - ການສືບພັນແບບອາໄສເພດ
	ບົດທີ 3 ການເຕີບໂຕຂອງ (3h)	- ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັດ - ຜົດທະນາການໄລຍະຕ່າງໆຂອງແມງໄມ້ - ວິວັດທະນາການຂອງສັດມີກະດູກສັນຫຼັງ
	ບົດທີ4 ການຈັດແປງຈຳພວກຂອງສັດ (2h)	- ສັດບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງ - ສັດມີກະດູກສັນຫຼັງ

	ບົດທີ 5 ການຂະຫຍາຍຜົນຂອງສັດ (1h)	- ການເລືອກຜົນສັດ - ຄວາມໝາຍຂອງຜົນສັດ
	ບົດທີ 6 ການປັບຜົນສັດ (2h)	- ຄວາມໝາຍຂອງການປັບປຸງຜົນສັດ - ຈຸດປະສົງຂອງການປັບປຸງຜົນສັດ - ວິທີປັບປຸງຜົນສັດ - ການຖ່າຍຝາກຕົວອ່ອນ
	ບົດທີ 7 ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບສັດ, ສາເຫດ ແລະ ການປ້ອງກັນ (3h)	- ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບສັດ - ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ສັດຕິດເຊື້ອພະຍາ - ການປ້ອງກັນ
	ບົດທີ 8 ການອະນຸລັກສັດ (3h)	- ຄວາມໝາຍຂອງການອະນຸລັກ - ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການອະນຸລັກສັດປ່າ - ສາເຫດການສູນເສຍສັດໃນປ່າ ສ.ປ.ປ.ລາວ - ມາດຕະການໃນການຮັກສາສັດຫາຍາກໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ
ພາກທີ VI ລະບົບນິເວດ (25h)	ບົດທີ 28 ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບ ລະບົບນິເວດ (3h)	- ຄວາມໝາຍຂອງລະບົບນິເວດ - ອົງປະກອບຂອງລະບົບນິເວດ - ປະເພດຂອງລະບົບນິເວດ
	ບົດທີ 29 ບົດບາດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ໃນລະບົບນິເວດ (3h)	- ຜູ້ຜະລິດ - ຜູ້ບໍລິໂພກ - ຜູ້ຍ່ອຍສະຫຼາຍ
	ບົດທີ 30 ການພົວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ (2h)	- ການພົວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດດຽວກັນ - ການພົວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດຕ່າງກັນ
	ບົດທີ 31 ປັດໄຈນິເວດມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ (3h)	- ນ້ຳ - ແສງສະຫວ່າງ - ອຸນຫະພູມ
	ບົດທີ 32 ການພົວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ (3h)	- ການພົວພັນລະຫວ່າງຟືດກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ - ການພົວພັນລະຫວ່າງຄົນກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ
	ບົດທີ 33 ປະຊາກອນໃນລະບົບນິເວດ (2h)	- ຄວາມໝາຍ ແລະ ຂະໜາດຂອງປະຊາກອນ - ປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງຂະໜາດຂອງປະຊາກອນ - ຄວາມໜ້າແທ້ຂອງປະຊາກອນ - ຜົນກະທົບຈາກການ
	ບົດທີ 34 ປ່າໄມ້ ແລະ ນ້ຳ (3h)	- ປ່າໄມ້ - ນ້ຳ
	ບົດທີ 35 ຂີ້ເຫຍື້ອກັບຄຸນນະພາບຊີວິດ (2h)	- ຄວາມໝາຍຂອງຂີ້ເຫຍື້ອ - ປະເພດຂອງຂີ້ເຫຍື້ອ - ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນຟືດ - ຜົນສະທ້ອນຂອງຂີ້ເຫຍື້ອຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ
	ບົດທີ 36 ການເອົາຂີ້ເຫຍື້ອໃຊ້ຄືນໄປ	- ວິທີຈັດການຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການເກັບມື້ນ

	ໝ (4h)	- ວິທີຈັດການຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຕາມຫຼັກການອະໄມ - ການຜະລິດຂີ້ເຫຍື້ອເພື່ອໃຊ້ຄືນ ໃໝ່
--	--------	---

ຊັ້ນ ມ 3 ມີ 15 ບົດ ລວມມີ 37 ຊົ່ວໂມງ

ພາກທີ	ບົດທີ	ຫົວຂໍ້ຍ່ອຍ
ພາກທີ I ລະບົບຕ່າງໆໃນຮ່າງກາຍ (24h)	ບົດທີ 1 ລະບົບຫຸ້ມຫໍ່ຮ່າງກາຍ (3h)	- ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງໜັງ - ຂົນ ແລະ ເລັບ - ພະຍາດຜິວໜັງ ແລະ ການຮັກສາຜິວໜັງ
	ບົດທີ 2 ລະບົບກະດູກ (3h)	- ໂຄງກະດູກຂອງຄົນເຮົາ - ສ່ວນປະກອບເຄມີຂອງກະດູກ - ກະດູກອ່ອນ - ຂໍ້ຕໍ່ກະດູກ - ພະຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບກະດູກ - ການຮັກສາກະດູກ
	ບົດທີ 3 ລະບົບກ້າມ (2h)	- ກ້າມລາຍ ແລະ ລັກສະນະຂອງມັນ - ກ້າມກຽ້ງ ແລະ ລັກສະນະຂອງມັນ - ກ້າມຫົວໃຈ - ການເຮັດວຽກ ແລະ ການອີກເໝືອຍຂອງກ້າມ - ພະຍາດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບກ້າມ
	ບົດທີ 4 ລະບົບລະລາຍອາຫານ (3h)	- ລະບົບລະລາຍອາຫານ - ການຍ່ອຍອາຫານ - ລຳໄສ້ແກ່ ແລະ ລຳໄສ້ຊີ້
	ບົດທີ 5 ເລືອດ ແລະ ນ້ຳຢາງເຫຼືອງ (2h)	- ເລືອດ ແລະ ລັກສະນະຂອງເລືອດ - ສ່ວນປະກອບຂອງເລືອດ - ນ້ຳຢາງເຫຼືອງ
	ບົດທີ 6 ລະບົບຈະລາຈອນເລືອດ (3h)	- ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງລະບົບຈະລາຈອນເລືອດ - ຮອບຈະລາຈອນຂອງເລືອດ
	ບົດທີ 7 ລະບົບຫາຍໃຈ (3h)	- ອົງປະກອບຂອງລະບົບຫາຍໃຈ - ການຫາຍໃຈ - ສ່ວນປະກອບຂອງອາກາດທີ່ເຮົາຫາຍໃຈ - ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບລະບົບຫາຍໃຈ ແລະ ວິທີປ້ອງກັນ
	ບົດທີ 8 ລະບົບຖ່າຍເທ (2h)	- ຄວາມຈຳເປັນຂອງການຖ່າຍເທ - ອະໄວຍະວະຖ່າຍເທ - ລະບົບຖ່າຍເທປັດສະວະ - ເສັ້ນທາງຖ່າຍເທ - ການຖ່າຍເທມີບົດບາດສຳຄັນຕໍ່ຄົນເຮົາ
	ບົດທີ 9 ລະບົບຕ່ອມປ່ອຍໃນ (3h)	- ລັກສະນະ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕ່ອມປ່ອຍໃນ
ພາກທີ V ລະບົບປະສາດ ແລະ ລະບົບອະໄວຍະວະ	ບົດທີ 29 ລະບົບປະສາດ (3h)	- ລະບົບປະສາດ - ຈຸລັງປະສາດ - ການສະໜອງຄືນ

ຮູ້ສຶກ (13h)		- ບາງປັດໄຈທີ່ມີຜົນລົບຕໍ່ການເຮັດວຽກຂອງລະບົບປະສາດ - ສິ່ງເສບຕິດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດ
	ບົດທີ 30 ໜັງ (2h)	- ຄວາມສາມາດຮັບຮູ້ຄວາມສຶກຂອງໜັງ
	ບົດທີ 31 ອະໄວຍະວະຮັບສຽງ (2h)	- ໂຄງປະກອບສ່ວນຂອງອະໄວຍະວະຮັບສຽງ - ລັກສະນະຂອງສຽງ - ສາເຫດທີ່ຜ່ານໃຫ້ຫຼຸດການ ແລະ ບາງວິທີປ້ອງກັນ
	ບົດທີ 32 ອະໄວຍະວະຮັບພາບ (2h)	- ໂຄງປະກອບສ່ວນຂອງໜ່ວຍຕາ - ອະໄວຍະວະຊ່ວຍ - ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບຕາ ແລະ ວິທີປ້ອງກັນ
	ບົດທີ 33 ອະໄວຍະວະຮັບຮູ້ກິ່ນ (2h)	- ດັງ - ການຮັບຮູ້ກິ່ນ - ຜົນສະທ້ອນຂອງກິ່ນ
		ບົດທີ 34 ອະໄວຍະວະຮັບຮູ້ລົດຊາດ (2h) - ໂຄງປະກອບສ່ວນຂອງລິ້ນ - ການຮູ້ລົດຊາດ

ຊັ້ນ ມ 4 ມີ 10 ບົດ ລວມມີ 33 ຊົ່ວໂມງ.

ພາກທີ	ບົດທີ	ຫົວຂໍ້ຍ່ອຍ
ພາກທີ I ການສືບພັນ ແລະ ພັດທະນາການຂອງຮ່າງກາຍມະນຸດ (18h)	ບົດທີ 1 ການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງຮ່າງກາຍໄວໜຸ່ມ (4h)	- ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຮ່າງກາຍຍິງ ແລະ ຊາຍ - ການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປັບຕົວຂອງຮ່າງກາຍຍິງ ແລະ ຊາຍ
	ບົດທີ 2 ລະບົບສືບພັນ (4h)	- ລະບົບສືບພັນເພດຊາຍ - ລະບົບສືບພັນເພດຍິງ - ການມີປະຈຳເດືອນຂອງເພດຍິງ - ການຮັກສາອະນາໄມລະບົບສືບພັນ - ພະຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະບົບສືບພັນ - ການສືບພັນຂອງມະນຸດ
	ບົດທີ 3 ການເກີດລູກ ແລະ ການວາງແຜນຄອບຄົວ (4h)	- ການຖືພາ ຫຼື ການປະຕິສິນທິ - ການຄອດ - ຄວາມຜິດປົກກະຕິໃນເວລາຖືພາ - ການວາງແຜນຄອບຄົວ ແລະ ການຄຸມກຳເນີດ
	ບົດທີ 4 ພະຍາດຕິດຕໍ່ທາງເພດສໍາພັນ(ພ ຕ ພ)(3h)	- ໂລກເອດ ແລະ ລະບົບພູມຕ້ານທານ - ສາເຫດການເກີດໂລກເອດ - ເສັ້ນທາງຕິດຕໍ່ ແລະ ບໍ່ຕິດຕໍ່ຂອງເຊື້ອເອາໄອວີ - ການປ້ອງກັນ

		- ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ຕິດເຊື້ອເຈຈໄອວີ ແລະ ໂລກເອດ
	ບົດທີ 5 ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ທັກສະຊີວິດ (3h)	- ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບກາຍ - ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຈິດ - ທັກສະຊີວິດເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບ
ພາກທີ IX ການຖ່າຍທອດລັກສະນະທາງກຳມະພັນ (15h)	ບົດທີ 43 ໂຄຣໂມໂຊມ (3h)	- ໂຄຣໂມໂຊມ - ອົງປະກອບຂອງໂຄຣໂມໂຊມ - ຊຸດໂຄຣໂມໂຊມ - ໜ້າທີ່ຂອງໂຄຣໂມໂຊມ
	ບົດທີ 44 ການແບ່ງຈຸລັງແບບຮັກສາ (2h)	-ໄລຍະຕ່າງໆຂອງການແບ່ງຈຸລັງແບບຮັກສາ
	ບົດທີ45 ການແບ່ງຈຸລັງໂດຍທາງກົງ (3h)	-ການແບ່ງຈຸລັງໂດຍທາງກົງ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈຸລັງສືບພັນຄົນ
	ບົດທີ 46 ຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງໂຄຣໂມໂຊມ(1h)	
	ບົດທີ 47 ກົດເກນການສືບເຊື້ອຂອງທຳນມັງແດລ (4h)	- ປະຫວັດການຄົ້ນຄ້ວາທາງກຳມະພັນຂອງທຳນມັງແດລ - ການປະສົມຊຸດ 1 ຄູ່ລັກສະນະ
	ບົດທີ 48 ແຊນ ແລະ ການຄວບຄຸມການສະແດງອອກຂອງແຊນ (2h)	- ອາຊີດນຸຍເກອິກ - ແຊນ - ການຄວບຄຸມການສະແດງອອກຂອງແຊນ - ການພົວພັນລະຫວ່າງແຊນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ - ການປ່ຽນແປງການປະກອບສ້າງຂອງແຊນ

ໃຈຄວາມ

ວິທີສອນຊີວະສາດເປັນວິຊາໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍ-ຄວາມສຳຄັນ ໃນການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ເຊິ່ງມັນໄດ້ກວມເອົາຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດ ແລະ ໄດ້ສຶກສາຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເຊັ່ນ: ຝືດ, ສັດ, ຄົນ ລວມໄປເຖິງການສືບພັນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັດດັ່ງກ່າວ. ວິທີສອນຕ່າງໆ ແລະ ທັກສະ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ.

ຄຳຖາມທ້າຍບົດ

1. ການວິເຄາະຫຼັກສູດມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນອັນໃດ?
2. ຈຸດປະສົງຂອງການວິເຄາະຫຼັກສູດສະແດງອອກແນວໃດ?
3. ຖ້າບໍ່ມີໂຄງຮ່າງຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນຈະເປັນແນວໃດ?

ວຽກມອບໝາຍ

ໃຫ້ນັກສຶກສາສຶກສາເບິ່ງເນື້ອໃນຂອງວິຊາຊີວະສາດໃນປຶ້ມແບບຮຽນວິທະຍາສາດທຳມະຊາດໃນແຕ່ລະຊັ້ນຮຽນ.

ບົດທີ2

ຮູບແບບການສອນ

I. ຄວາມຫມາຍຂອງຮູບແບບການສອນ

ຮູບແບບການຮຽນ-ການສອນມີຄວາມຫມາຍໃນລັກສະນະດຽວກັບລະບົບການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍທົ່ວໄປນິຍົມໃຊ້ຄຳວ່າ "ລະບົບ" ໃນຄວາມຫມາຍທີ່ເປັນລະບົບໃຫຍ່ ຄວບຄຸມອົງປະກອບສຳຄັນ ຂອງການສຶກສາ ຫລືການຮຽນ-ການສອນໃນພາບລວມ ແລະ ນິຍົມໃຊ້ຄຳວ່າ "ຮູບແບບ" ກັບລະບົບທີ່ຢ່ອຍກວ່າ ໂດຍສະເພາະກັບ "ວິທີການສອນ" ໃນດ້ານຄວາມຫມາຍຂອງຮູບແບບການສອນ ມີຜູ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍໄວ້ຫລາຍແງ່ມຸມດັ່ງນີ້:

Saylor and others (1981: 271) ກ່າວວ່າ ຮູບແບບການສອນ (teaching model) ໝາຍເຖິງ ແບບ (pattern) ຂອງການສອນທີ່ມີການຈັດກົດຈະກຳຂຶ້ນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອຈຸດໝາຍຫລືຈຸດເນັ້ນທີ່ສະເພາະຈະຈັ່ງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ

Keeves J. (1997: 386-387) ກ່າວວ່າ ຮູບແບບໂດຍທົ່ວໄປຈະຕ້ອງມີອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບແບບຈະຕ້ອງນຳໄປສູ່ການທຳນາຍ (prediction) ຜົນທີ່ຕາມມາເຊິ່ງສາມາດພິສູດທົດສອບໄດ້ຄື: ສາມາດນຳໄປສ້າງເຄື່ອງມືເພື່ອໄປພິສູດທົດສອບໄດ້.
2. ໂຄງສ້າງຂອງຮູບແບບຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຄວາມສຳພັນດ້ານສາເຫດ (causal relationship) ເຊິ່ງສາມາດໃຊ້ອະທິບາຍປາກົດການເລື່ອງນັ້ນໄດ້
3. ຮູບແບບຈະຕ້ອງສາມາດຊ່ວຍສ້າງຈິນຕະນາການ (imagination) ຄວາມຄິດລວບຍອດ (concept) ແລະ ຄວາມສຳພັນ (interrelations) ລວມທັງຊ່ວຍຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງການສືບເສາະຫາຄວາມຮູ້
4. ຮູບແບບຄວນຈະປະກອບດ້ວຍຄວາມສຳພັນດ້ານໂຄງສ້າງ(structural relationships) ຫລາຍກວ່າ ຄວາມສຳພັນດ້ານການເຊື່ອມໂຍງ(associative relationships)

ຮູບແບບ (model) ທີ່ໃຊ້ກັນຢູ່ໂດຍທົ່ວໄປມີ 5 ແບບ ຫລື 5 ລັກສະນະ ຄື (Kaplan, 1964 ອ້າງເຖິງໃນ Keeves, 1997: 386-387)

- 1) ຮູບແບບດ້ານການປຽບທຽບ (Analogue Model) ໄດ້ແກ່ ຄວາມຄິດທີ່ສະແດງອອກໃນລັກສະນະຂອງການປຽບທຽບສິ່ງຕ່າງໆ ຢ່າງນ້ອຍ 2 ສິ່ງຂຶ້ນໄປ ຮູບແບບລັກສະນະນີ້ໃຊ້ກັນຫລາຍທາງດ້ານວິທະຍາສາດກາຍະພາບ, ສັງຄົມສາດ ແລະ ພຶດຕິກຳສາດ

- 2) ຮູບແບບດ້ານພາສາ (Semantic Model) ໄດ້ແກ່: ຄວາມຄິດທີ່ສະແດງອອກ ຜ່ານທາງການໃຊ້ພາສາ (ເວົ້າ ແລະ ຂຽນ) ຮູບແບບລັກສະນະນີ້ໃຊ້ກັນຫລາຍທາງ ດ້ານສຶກສາສາດ
- 3) ຮູບແບບດ້ານຄະນິດສາດ (Mathematic Model) ໄດ້ແກ່ ຄວາມຄິດທີ່ ສະແດງອອກຜ່ານທາງສູດຄະນິດສາດ ເຊິ່ງສ່ວນຫລາຍຈະເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກໄດ້ ຮູບແບບດ້ານພາສາແລ້ວ.
- 4) ຮູບແບບດ້ານແຜນຜັງ (Schematic Model) ໄດ້ແກ່ ຄວາມຄິດທີ່ສະແດງ ອອກຜ່ານທາງແຜນຜັງ, ແຜນພາບ, ໄດອະແກມ, ກາຟ, ເປັນຕົ້ນ
- 5) ຮູບແບບດ້ານສາເຫດ (Causal Model) ໄດ້ແກ່ ຄວາມຄິດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຄວາມສໍາພັນດ້ານສາເຫດລະຫວ່າງຕົວແປຕ່າງໆ ຂອງສະພາບການ, ບັນຫາ ໃດໜຶ່ງ. ຮູບແບບດ້ານສຶກສາສາດມັກຈະເປັນແບບນີ້ເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ທິດນາ ແຂມມະນີ (2550: 3-4) ກ່າວວ່າ ຮູບແບບການສອນ ໝາຍເຖິງ ສະພາບຫລື ລັກສະນະຂອງການຈັດການຮຽນ-ການສອນທີ່ຈັດຂຶ້ນຢ່າງມີລະບົບລະບຽບ ມີແບບແຜນຕາມຫລັກ ປັດຊະຍາ ທິດສະດີ ຫລັກການ, ແນວຄິດ ຫລືຄວາມເຊື່ອຕ່າງໆ ໂດຍອາໄສວິທີສອນ ແລະ ເຕັກນິກ ການສອນຕ່າງໆ ເຂົ້າມາຊ່ວຍໃຫ້ສະພາບການຮຽນການສອນນັ້ນເປັນໄປຕາມຫລັກການທີ່ຢືດຖື. ດັ່ງນັ້ນ ຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນຂອງຮູບແບບການສອນຈຶ່ງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍສິ່ງຕ່າງໆ ຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ມີປັດຊະຍາ ຫລືທິດສະດີ ຫລືຫລັກການ ຫລືແນວຄິດ ຫລືຄວາມເຊື່ອ ທີ່ເປັນພື້ນຖານຫລື ເປັນຫລັກການຂອງຮູບແບບການສອນນັ້ນ ໆ
- 2) ມີການບັນລະຍາຍ ຫລືອະທິບາຍສະພາບ ຫລືລັກສະນະຂອງການຈັດການຮຽນ-ການສອນ.
- 3) ມີການຈັດລະບົບ ຄື: ມີການຈັດອົງປະກອບ ແລະ ຄວາມສໍາພັນ ຂອງອົງປະກອບຂອງ ລະບົບໃຫ້ສາມາດນໍາຜູ້ຮຽນໄປສູ່ເບົ້າ ໝາຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໂດຍມີການພິສູດ ທິດລອງ ເຖິງປະສິດທິພາບຂອງລະບົບນັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ຮູບແບບການຮຽນການສອນຈຶ່ງໝາຍເຖິງ ສະພາບຫລືລັກສະນະຂອງການຈັດການ ຮຽນ-ການສອນ ທີ່ຈັດໄວ້ຢ່າງເປັນລະບຽບຕາມຫລັກປັດຊະຍາ ທິດສະດີ ຫລັກການ ແນວຄິດຫລື ຄວາມເຊື່ອຕ່າງໆ ໂດຍມີການຈັດຂະບວນການຫລືຂັ້ນຕອນໃນການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍອາໄສວິທີ ສອນ ແລະ ເຕັກນິກການສອນຕ່າງໆ ເຂົ້າມາຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສະພາບການຮຽນການສອນນັ້ນເປັນໄປ ຕາມຫລັກການທີ່ຢືດຖື ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການພິສູດ ທິດສອນຫລືຍອມຮັບວ່າມີປະສິດທິພາບ ສາມາດໃຊ້ ເປັນແບບແຜນໃນການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ບັນລຸວັດຖຸປະສົງສະພາບຂອງຮູບແບບ ນັ້ນໆ ຊຶ່ງແຕ່ລະ ຮູບແບບມີວັດຖຸປະສົງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຄື: ເປັນຮູບແບບການຮຽນການສອນທີ່ເນັ້ນການພັດທະນາ ດ້ານພຸດທິພິໄສ (cognitive domain) ການພັດທະນາດ້ານຈິດພິໄສ (affective domain) ການພັດທະນາດ້ານທັກສະພິໄສ (psychomotor domain) ການພັດທະນາດ້ານທັກສະຂະບວນ

ການ (process skills) ຫລື ການບຸລະນາການ (integration) ທັງນີ້ຮູບແບບດັ່ງກ່າວລ້ວນ ເປັນຮູບແບບການຮຽນການສອນທີ່ມີລັກສະນະເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນສຳຄັນ.

ຫລັກການສອນທີ່ມີປະສິດທິພາບໂດຍຍົກນັກຮຽນເປັນສູນກາງ

ມີຮູບແບບການສອນທີ່ຫລາກຫລາຍໃນການພັດທະນາການສອນຄິດໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນ ເຊັ່ນ: ການສອນແບບໂຄງງານ, ການສອນແບບ CIPPA Model, ການສອນໂດຍໃຊ້ຮູບແບບວິທະຍາ ສາດໃນການສອນຄິດນຳສະໜີຮູບແບບທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນແຜ່ຫລາຍໃນປັດຈຸບັນ. ສາສະດາຈານ ທິດ ສະນາ ແຂມມະນີ ໄດ້ນຳສະໜີໃນເອກະສານວິຊາການຕ່າງ ໆ ຫລາຍຢ່າງ ເຊິ່ງມີຮູບແບບ ແລະ ຂັ້ນ ຕອນ ດັ່ງຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ :

ຕົວຢ່າງ:

✚ **ການສອນຕາມຮູບແບບCIPPA**

C (Construction) ຄື: ຄູ່ຈັດກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດສ້າງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

i (interaction) ຄື: ໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ມີ ປະຕິ ສຳພັນທາງສັງຄົມກັບບຸກຄົນ ແລະ ແຫລ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ຫລາກຫລາຍ.

P (Physical Participation) ຄື: ຈັດກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຮ່າງກາຍ.

P (Process Learning) ຄື: ຈັດກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຂະບວນການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຂະບວນການຄິດ, ຂະບວນການແກ້ບັນຫາ, ຂະບວນການເຮັດວຽກງານໃຫ້ສຳເລັດ.

A (Application) ຄື: ການຈັດກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ນຳຄວາມຮູ້ໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນ ຊີວິດປະຈຳວັນ.

✚ **ຂັ້ນຕອນການສອນຕາມ CIPPA model**

1. ຂັ້ນການທົບທວນຄວາມຮູ້ເກົ່າ ເປັນການສົນທະນາຕາມຕອບເຖິງກິດຈະກຳທີ່ເຄີຍຮຽນຮູ້ ຫລື ຝຶ້ນຖານຄວາມຮູ້ຂອງນັກຮຽນໃນເລື່ອງທີ່ຈະດຳເນີນການສອນ.
2. ຂັ້ນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮູ້ຈັກແຫລ່ງທີ່ຈະຄົ້ນຫາ ຄວາມຮູ້ ເຊັ່ນ: ແຫລ່ງຮຽນຮູ້ໃນໂຮງຮຽນບໍ່ວ່າຈະເປັນຫໍສະໝຸດ, ສື່ເອກະສານ, ມຸມປະສົບ ການຕ່າງໆ ຫລື ແຫລ່ງຮຽນຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເຊັ່ນ: ມຸມປັນຍາ, ສະຖານທີ່ສຳຄັນໃນຊຸມຊົນ ເປັນຕົ້ນ.
3. ຂັ້ນການສຶກສາເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນ/ຄວາມຮູ້ໃໝ່ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງຄວາມຮູ້ໃໝ່ກັບ ຄວາມຮູ້ເກົ່າ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ຈັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ນຳຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວໃຊ້ຂະບວນການຄິດໃນການປະມວນຂໍ້ມູນທີ່ຮັບເຂົ້າມາໃໝ່ກັບຂໍ້ ມູນເກົ່າ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ໃໝ່ ຫລືສິ່ງໃໝ່.

4. ຂັ້ນການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກັບກຸ່ມ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ຜູ້ຮຽນເມື່ອໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລ້ວ ນຳຄວາມຮູ້ນີ້ມາແລກປ່ຽນ ຮຽນຮູ້ ເມື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຄິດຂອງຕົນ.
5. ຂັ້ນການສະຫລຸບ ແລະ ການຈັດລະບຽບຄວາມຮູ້ ເມື່ອໄດ້ຜູ້ຮຽນຈັດຈຳສິ່ງທີ່ຮຽນໄດ້ງ່າຍ ເປັນກິດຈະກຳສະຫລຸບຮ່ວມກັນ ໂດຍສົ່ງເຄາະສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້.
6. ຂັ້ນການສະແດງຜົນງານ ເປັນກິດຈະກຳສະເໜີສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ໃນຮູບຂອງການຈັດກິດກຳ.
7. ຂັ້ນການປະຍຸກໃຊ້ຄວາມຮູ້ ນຳຄວາມຮູ້ໄປໃຊ້ໃຕ້ເກີດປະໂຫຍດ ຫລືເມື່ອແກ້ບັນຫາໃນສິ່ງ ທີ່ຕ້ອງການສຳຄັນຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ3

ທັກສະການສອນ

I. ນິຍາມ, ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງທັກສະ

1. ນິຍາມທັກສະການສອນ

✍ ທັກສະການສອນ ຄວາມໝາຍຄືຄວາມສາມາດໃນການສອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບໂດຍການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ຕ່າງໆໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນໄດ້ດີ.

✍ ທັກສະການສອນ ຄື: ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດການສອນດ້ານຕ່າງໆ ຢ່າງຊໍານານຊຶ່ງຄວບຄຸມການວາງແຜນການຮຽນ-ການສອນ ການອອກແບບການຮຽນການສອນ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ, ການໃຊ້ວິທີສອນ, ເຕັກນິກການສອນ, ຮູບແບບການຮຽນການສອນ, ລະບົບການສອນ, ສື່ການສອນການປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນ ລວມທັງການໃຊ້ທິດສະດີ ແລະ ຫຼັກການຮຽນຮູ້ ແລະ ການສອນຕ່າງໆ.

2. ຄວາມສໍາຄັນຂອງທັກສະການສອນ

1.ທັກສະນັບເປັນຈຸດມຸ້ງໝາຍໝວດໜຶ່ງຂອງການສຶກສາ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຄວບຄູ່ກັບຄວາມຮູ້.

2.ເປັນການສົ່ງເສີມຄວາມສໍານານຄ່ອງແຄ້ວ

3.ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມໝັ້ນໃຈກັບຕົນເອງຫຼາຍຂຶ້ນ

4.ຊ່ວຍບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດພາດໃນການສອນ

5.ຊ່ວຍໃຫ້ການສອນບັນຈຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້

1. ຊ່ວຍໃຫ້ການເຮັດວຽກມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍພັດທະນາວຽກສອນໃຫ້ດີຂຶ້ນໄປ

2. ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊື່ນຊົມ ສັດທາຈາກຜູ້ຮຽນ.

✍ ທັກສະການສອນຂັ້ນພື້ນຖານໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການສອນຊຶ່ງທັກສະຈະບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ເອງ ຕ້ອງຝຶກຝົນ ຜູ້ທີ່ເປັນຄູຈະມີຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ທັກສະໃຫ້ໄດ້ຜົນນັ້ນ.

✍ ທັກສະການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

✍ ການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ ເປັນຂັ້ນການສອນ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນເຂົ້າການສອນ ເພື່ອດຶງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ຜູ້ຮຽນພ້ອມທີ່ຈະຕິດຕາມບົດຮຽນຕໍ່ໄປ.

ຈຸດໝາຍ

1.ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມພ້ອມໃນການທີ່ຈະຮຽນ

2.ເພື່ອໂຍງປະສົບການເດີມຂອງຜູ້ຮຽນເຂົ້າກັບປະສົບການທີ່ຈະສອນ

3. ເພື່ອຈັດບັນຍາກາດຂອງການຮຽນໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈຍາກຮຽນຮູ້

4. ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດຂອງບົດຮຽນວ່າຈະຮຽນຫຍັງ/ອັນໃດ
5. ຜູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຄວາມໝາຍ ຮູ້ຄວາມຄິດລວມຍອດ

ການໃຊ້ທັກສະການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

- ກ່ອນເລີ່ມບົດຮຽນທີ່ຈະສອນ
- ກ່ອນເລີ່ມອະທິບາຍ
- ກ່ອນເລີ່ມຕັ້ງຄຳຖາມ
- ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍ

ii. ທັກສະການສອນ

ທັກສະການສອນຂອງຄູສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ກ່ວາໄດ້ ແລະ ມີຄວາມໝາຍໃນແງ່ຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

- ເຮັດໃຫ້ສາມາດຍົກສູງຜົນການຮຽນດີ, ຄວາມສາມາດໄດ້ຮັບຜົນສູງ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ໄປປະຕິບັດໄດ້
- ສາມາດວັດແທກວິທີການໃນຖ່າຍ ແລະ ອະທິບາຍຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດວິຊາຮຽນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ
- ການສອນທີ່ມີຜົນສຳເລັດດ້ານການວິເຄາະໃນລະດັບສູງເຊັ່ນການປະເມີນ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ດ້ານທັກສະການສື່ສານ
- ໃຊ້ເຫດຜົນທາງຍຸດທະສາດ ເຂົ້າໃນການສອນ ແລະ ການຮຽນ ຢ່າງມີຫຼັກການ
- ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນການປະເມີນການຮຽນຂອງນັກຮຽນຢ່າງເປັນທຳ, ມີຮູບແບບການປະເມີນທີ່ເປັນຫຼັກການ, ໂຄງການ ຫຼື ເປັນແຜນສະສົມຜ່ານງານ, ມີແບບປະເມີນທັກສະການຮຽນໃນລະດັບສູງ(ລວມທັງການນຳໃຊ້, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຄ່າ)
- ມີທັກສະດ້ານການຈັດການໃນຫ້ອງຮຽນ ລວມທັງຄວາມສາມາດ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່າວໄປເຖິງການໃຊ້ຍຸດຍຸດທະສາດທາງບວກເພື່ອແຊກແຊງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້.
- ສາມາດປະສານງານກັບຜູ້ປົກຄອງເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມສຶກສາອົບຮົມລູກຫຼານເຂົ້າເຈົ້າ
- ມີສ່ວນຮ່ວມສຶກສາແກ້ໄຂແຫຼ່ງວິທີທາງດ້ານຊຳລາຍ, ການພັດທະນາໄວເກັກຮຽນຮູ້ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການພັດທະນາຍຸດທະວິທີ, ເພີ່ມປະຕິບັດ ແລະ ໂຄງການສຶກສາດ້ານຄວາມສຳພັນໃຫ້ແກ່ເດັກ.

2.1 . ທັກສະການສອນທີ່ໃໝ່ຕ້ອງການ

1) ການວາງແຜນ

ແຜນການສອນມີບົດບາດສຳຄັນຕໍ່ກັບການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ເຮັດໃຫ້ການສອນມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ, ເປັນລະບົບຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການສອນ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ. ການສ້າງແຜນການສອນໃໝ່ຕ້ອງໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າ, ປຶກສາສາທາລະນະ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັບຄູ່ຜູ້ມີປະສົບການເພື່ອໃຫ້ບົດສອນຕິດຜັນກັບວິທີ, ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ, ອົງປະກອບການສອນຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ການສອນມີປະສິດທິພາບ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວການສ້າງແຜນການສອນມີ 7 ອົງປະກອບຄື ຈຸດປະສົງ, ເນື້ອໃນ, ກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ, ເວລາ, ສື່ການຮຽນ - ການສອນ, ການວັດແລະ ປະເມີນຜົນ, ເອກະສານອ້າງອີງ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນມີ 5 ຂັ້ນຕອນຄື ຂຶ້ນນຳ, ຂຶ້ນສອນ, ຂຶ້ນສະຫຼຸບ, ຂຶ້ນວັດປະເມີນຜົນ ແລະ ຂຶ້ນມອບວຽກບ້ານ - ຕັກເຕືອນ.

2) ການຈັດການໃນຫ້ອງຮຽນ

ການຈັດການໃນຫ້ອງຮຽນຢ່າງແຂງແຮງ ແມ່ນຄວາມລະອຽດອ່ອນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທຸກດ້ານຕົ້ນຕໍຂອງຄູ. ອີກດ້ານໜຶ່ງກໍ່ແມ່ນຄວາມສາມາດຂອງຄູໃໝ່ກ້າວເຖິງຄວາມຊຳນານງານຂອງຕົນ. ສິ່ງທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄູໃໝ່ກໍ່ຄືການຝຶກທະນາດ້ານທັກສະການຈັດການໃນຫ້ອງຮຽນ ກັບການຊ່ວຍເຫຼືອການສຶກສາຈາກຄົນອື່ນ.

3) ການເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ

ຄູໃໝ່ທຸກຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້ພື້ນຖານວິຊາຊີບຄູ ແລະ ເຝິກຫັດການສອນຕາມບັນດາໜ້າວຽກເຊັ່ນ ສິດສອນ, ປະຈຳຫ້ອງຜ່ານໄປແມ່ນບາດກ້າວຂອງການປົບຕົວກ້າວເຂົ້າສູ່ອາຊີບຄູແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄູປ່ຽນແປງໃໝ່ມີແມ່ນ ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຕົນຕໍ່ອາຊີບຄູ ແລະ ການປົບຕົວເຂົ້າສູ່ສະພາບວຽກງານກໍ່ຄືໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄູເຊັ່ນ ການສອນ, ການເປັນຜູ້ນຳໃນຫ້ອງຮຽນ, ການຂໍຄຳເຫັນກັບຄູ່ຜູ້ມີປະສົບການ ແລະ ການສື່ສານ ວາຈາອື່ນໆ.

4) ການເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳເບີກສາ

ການສອນສາມາດປະເສີນໜ້າກັບຫຼາຍຢ່າງທີ່ທ່າທາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການໂອນຖ່າຍຄວາມຮູ້ຈາກຄູໄປສູ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຮູບແບບການແນະນຳ, ການສັ່ງການ, ການບອກເລົ່າ, ການກະຈາຍແຈ້ງ, ການໃຫ້ກະຖາອາຄົມ ທາງຄວາມຮູ້ວິທະຍາສາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນດ້ວຍການອ່ອນນ້ອມຂອງຄູດ້ວຍການເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳເບີກສາທີ່ດີ.

5) ດ້ານເທັກໂນໂລຢີ

ສາມາດມີຫຼາຍເສັ້ນທາງເລືອກທາງດ້ານເທັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນບົດສອນນັ້ນຄື ຄວາມຮູ້ສຶກໃຫ້ໂອກາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ກັບຮັບຮອງສິ່ງໃໝ່ທາງໂຄດຂອງເທັກໂນໂລຢີ, ແນະແນວທາງເທັກໂນໂລຢີແກ່ນັກຮຽນ ແລະ ເຄືອຂ່າຍສະລະສົນໃຈທາງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໜ້າສົນໃຈ ທາງການສຶກສາ.

6) ການເປັນຜູ້ດູແລ

ຄູເປັນຜູ້ດູແລ ແມ່ນຜູ້ທີ່ເປັນຮ່ວງເປັນໃຍຄືກັບພໍ່ ແລະ ແມ່ຄົນໂດຍມີທັກສະສະເພາະໃນການດູແລລູກສິດທິເໝືອກວ່າການສອນ, ໂດຍການຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ສ້າງການພົວພັນກັນທີ່ມີຜົນກະທົບທາງດ້ານທັກສະ ການ ການສື່ສານທີ່ດີດ້ວຍການເບິ່ງແຍງຄືກັບຄູທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາເບີກສາຈາກການຮ່ວມມືຂອງຜູ້ປົກຄອງ.

7) ການເປັນຜູ້ສັງເກດການ

ການສັງເກດກາຍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຕົກຕ້າງໂດຍສະເພາະການກາຍເປັນຄູເຝິກຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ເຄີຍເຫັນຈາກວິດີໂອ ແລະ ຈາກທັດສະນະສຶກສາຕໍ່ຄະບວນການສັງເກດເປັນຕົ້ນແມ່ນການກຽມການສັງເກດ, ປະຕິບັດການສັງເກດ ແລະ ການສະເໜີການສັງເກດ.

8) ການເປັນຜູ້ຊ່ວຍທີ່ດີ

ເມື່ອເບິ່ງຜ່ານວິດີໂອແລ້ວ ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນຂ້າງໃນດ້ານປະສົບການຂອງຄູໃໝ່ໄດ້, ແຕ່ການກະທຳດັ່ງກ່າວຄືພິໄນກຳລັງໜຶ່ງທີ່ເປັນກຳລັງແຮງຂອງການໃຫ້ຄໍາເບີກສາ. ຈາກການພົວພັນລະຫວ່າງ ທີ່ເບີກສາ ແລະ ຄູເຝິກ ຄູໃໝ່ ແມ່ນຜູ້ສະໜັບສະໜູນໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາເຂົາເຈົ້າເຝິກປະຕິບັດ.

ການເຝິກການທົດລອງເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດທັກສະໃນການແກ້ບັນຫາທາງວິທະຍາສາດ ເຊິ່ງທັກສະທີ່ຈຳເປັນເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດຈັດລຽງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ທັກສະໃນການຕັ້ງບັນຫາ (Problem initiating skills)

- ຕັ້ງຄໍາຖາມ/ ການຊີ້ແຈ້ງບັນຫາ.
- ຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງ ຫຼື ແນວທາງອື່ນທີ່ເປັນໄປໄດ້.
- ຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າບັນຫານັ້ນເປັນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິທະຍາສາດແທ້ບໍ່.
- ການພິສູດ/ຊອກໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຮູ້ແລ້ວ.
- ການຊີ້ແຈ້ງ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊອກຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອມາສັງລວມ.

2. ທັກສະການວາງແຜນ (Planning Skills)

- ສ້າງ ຫຼື ຕັ້ງຄວາມອາດສາມາດທີ່ມີເຫດຜົນ (ການຕັ້ງສົມມຸດຖານ).
- ພິຈາລະນາຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນ.
- ພິຈາລະນາການສ້າງບົດທົດລອງວິທະຍາສາດທີ່ເໝາະສົມ.
- ວາງແຜນເພື່ອຄວບຄຸມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຂໍ້ມູນ, ການທົດລອງ ແລະ ເນື້ອໃນຕ່າງໆທີ່ອາດຈະມີການປ່ຽນແປງໃນແນວທາງທີ່ແຕກຕ່າງ ເຊິ່ງຕ້ອງອາໄສທັກສະໃນການສະສົມຂໍ້ມູນເຂົ້າຊ່ວຍ.

- ການລວບລວມ ແລະ ການສ້າງເຄື່ອງມື.
- ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປອດໄພ.
- ການວັດແທກດ້ວຍເຄື່ອງມືທີ່ມີຄຸນນະພາບ.
- ສ້າງແບບປະເມີນ ຫຼື ຮ່າງການປະເມີນການສຶກສາທີ່ເໝາະສົມ.
- ການຕິດຕາມດ້ານສະໜາຂອງຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້.
- ການສັງເກດ ແລະ ຕີລາຄາສິ່ງທີ່ປ່ຽນແປງ.
- ການຊອກຫາຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກເອກະສານຕ່າງໆ.
- ການສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກຄວາມຮູ້ສ່ວນບຸກຄົນ.

3. ທັກສະການສັງລວມ ແລະ ຈັດລຽງຂໍ້ມູນ (Recording and information processing skills)

- ການເລືອກວິທີການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາ.
- ການບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- ການຈັດລຽງຂໍ້ມູນໃນຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງ ຫຼື ໃນທາງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.
- ການນຳໃຊ້ແຜນວາດ, ເສັ້ນສະແດງ, ສະຖິຕິ ແລະ ອື່ນໆ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.
- ການນຳໃຊ້ຂະບວນການທາງຄະນິດສາດເຂົ້າໃນການຄຳນວນຂໍ້ມູນ.

4. ທັກສະການແປຄວາມໝາຍ (Interpreting Skills)

- ການສະຫຼຸບຈາກຫຼັກຖານທີ່ມີຢູ່.
- ການຈັດລຽງຂໍ້ຄິດເຫັນຕ່າງໆ.
- ການຊີ້ແຈ້ງທຳອຽງຂອງຂໍ້ມູນທັງໝົດ.
- ການຫຼີກລຽງຂໍ້ມູນ ຫຼື ຄວາມຮູ້ທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ.
- ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຂອບເຂດຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ.
- ການຈັດລຽງຂໍ້ມູນທີ່ມາຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງໃຫ້ເປັນອັນດຽວກັນ.

5. ທັກສະການສື່ສານ (Communication Skills)

- ການລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄວ້າຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ເຊິ່ງຈະເປັນການລາຍງານດ້ວຍປາກເປົ່າ ຫຼື ດ້ວຍການຂຽນ.
- ການນຳສະເໜີຜົນການຄົ້ນຄວ້າຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ
- ການຈຳແນກຄວາມສຳພັນກັນລະຫວ່າງຫຼັກຖານ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ
- ການສະເໜີ ຫຼື ຍົກຕົວຢ່າງສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບດ້ວຍການແຕ້ມຮູບ, ແຜນທີ່, ຮູບພາບເຄື່ອນໄຫວ, ແຜນວາດຊ່ວຍຈຳ ແລະ ອື່ນໆ.
- ການສະແດງຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນຂອງການຄົ້ນພົບກັບຄຳຖາມເບື້ອງຕົ້ນ

ການເຝິກຫັກສະການຄົ້ນຄວ້າທາງວິທະຍາສາດຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ແລະ ການແນະນຳທັກສະທີ່ຈຳເປັນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສ້າງກິດຈະການທົດລອງທາງວິທະຍາສາດທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ.

III. ບັນດາທັດສະດີທັກສະຕ່າງໆ

1. ທັກສະການໃຊ້ຄຳຖາມ

1.1 ຄວາມໝາຍການໃຊ້ຄຳຖາມ

ສະເຫຼີມສີ ໄຊຍະສອນ (2539 ໜ້າ 48) ກ່າວເຖິງເຕັກນິກການໃຊ້ຄຳຖາມວ່າ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມເປັນຕົວນຳທາງ ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດໃນສິ່ງທີ່ຄູຕ້ອງການແຕ່ຄູຕ້ອງມີຄວາມຊຳນານແລະມີຄວາມຄ່ອງແຄ່ວໃນການໃຊ້ຄຳຖາມ

ກິດຕິໄຊ ສຸທາສີໂນບິນ (2541 ໜ້າ 33) ກ່າວວ່າ ເຕັກນິກການໃຊ້ຄຳຖາມ ໝາຍເຖິງເຕັກນິກການໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງຄູໃນການກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ໃຊ້ຄວາມຄິດຄົ້ນຄວ້າຫາຄຳຕອບ ເພື່ອແກ້ບັນຫາແລະຕອບຄຳຖາມຂອງຜູ້ສອນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງສະຫຼຸບເປັນແນວຄິດຂອງຕົນເອງ ເປັນການພັດທະນານັກຮຽນໃຫ້ມີຄວາມຄິດໃນລະດັບສູງ

ວັດທະນາພອນ ລະງັບທຸກ (2545 ໜ້າ 87-88) ກ່າວເຖິງເຕັກນິກການໃຊ້ຄຳຖາມວ່າ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກະບວນການຮຽນຮູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະພັດທະນາຄວາມຄິດໃໝ່ ໆ ການໃຊ້ຄຳຖາມຈະຊ່ວຍຂະຫຍາຍທັກສະການຄິດ

ສຸວິດຍ໌ ມຸນຄຳ ແລະອໍລະໄທ ມຸນຄຳ (2553 ໜ້າ 74) ກ່າວວ່າ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ແບບການໃຊ້ຄຳຖາມ ເປັນກະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ມັງພັດທະນາຂະບວນການທາງຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍຜູ້ສອນຈະປ້ອນຄຳຖາມໄປລັກສະນະຕ່າງ ໆ ທີ່ເປັນຄຳຖາມທີ່ດີ ສາມາດພັດທະນາຄວາມຄິດຜູ້ຮຽນ ຖາມເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຄວາມຄິດເຊິ່ງເຫດຜົນ ວິເຄາະ ວິຈານ ສັງເກດ ຫລືການປະມົນຄຳເພື່ອຈະຕອບຄຳຖາມເຫລົ່ານັ້ນ

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການໃຊ້ຄຳຖາມ ໝາຍເຖິງ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໂດຍການປ້ອນຄຳຖາມ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາຄຳຕອບ ອາດຕອບເປັນລາຍບຸກຄົນຫລືຕອບເປັນກຸ່ມ ຫລືຕອບພ້ອມທັງຫ້ອງໂດຍຈະຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງຕ່າງ ໆ ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນແລະຍັງເປັນເຕັກນິກການສອນທີ່ຄູໃຊ້ໃນການກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ໃຊ້ຄວາມຄິດໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫາຄຳຕອບເພື່ອນຳມາໃຊ້ແກ້ບັນຫາ ແລະສະຫຼຸບເປັນແນວຄິດຂອງຕົນເອງ

1.2 ປະເພດຂອງຄຳຖາມ

ຄຳຖາມມີຫລາຍປະເພດ ໄດ້ມີຜູ້ແບ່ງປະເພດຂອງຄຳຖາມໄວ້ຕ່າງ ໆ ກັນ ດັ່ງນີ້

ຝິມພັນ ເດຊະຄຸບ (2543 ໜ້າ 1-3) ກ່າວໄວ້ໂດຍສະຫຼຸບວ່າ ຖ້າແບ່ງປະເພດຄຳຖາມຕາມລະດັບຂັ້ນຂອງການໃຊ້ຄວາມຄິດໃນພຸດທິພິໄສ (Cognitive domain) ຂອງ Bloom ແບ່ງໄດ້ດັ່ງນີ້:

ປະເພດຄຳຖາມ	ຄຳຖາມ	ຕົວຢ່າງຄຳຖາມ
1. ຖາມຄວາມຮູ້	ຄຳຖາມທີ່ມີຄຳຕອບແນ່ນອນ ຖາມເນື້ອໃນ ຫາກ່ຽວກັບຂໍ້ແທ້ຈິງ ຄຳຈຳກັດ ຄວາມ ຄຳນິຍາມ ຄຳສັບ ກົດເກນ ທິດ ສະດີ ຖາມກ່ຽວກັບ ໃຜ (Who) ເຮັດຫຍັງ (What) ເມື່ອໃດ (When) ທີ່ໃດ (Where) ລວມທັງແມ່ນຫລືບໍ່ ແມ່ນ	1. ການຄຸມກຳເນີດໝາຍເຖິງຫຍັງ 2. ມະນຸດສຳພັນໝາຍເຖິງຫຍັງ 3. ຜູ້ຄົນພົບທິດສະດີສຳພັນທະນາຍແມ່ນໃຜ 4. ໄມເຄິນ ຟາລາເດ ເປັນນັກວິທະຍາສາດປະເທດໃດ 5. ບໍລິເວນໃດຂອງລາວພົບບໍ່ທອງຄຳຫລາຍທີ່ສຸດ 6. ການແຂ່ງຂັນເຕະບານໂລກເທື່ອທີ 5 ຈັດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ ປະເທດໃດ
2. ຖາມຄວາມ ເຂົ້າໃຈ	ຄຳຖາມທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳມາ ປະກອບ ເພື່ອອະທິບາຍດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງ ຕົນເອງ ເປັນຄຳຖາມທີ່ສູງກວ່າຄວາມຮູ້	1. ຈົ່ງອະທິບາຍລັກສະນະຂອງຜູ້ມີສຸກຂະໜາບຈິດດີ 3. ຈົ່ງແປງປະເພດພຶດຕິກຳນິດໃຫ້ຕາມເກນຂອງນັກ ຮຽນເອງ 4. ຈົ່ງຍົກຕົວຢ່າງຄຳສັບພາສາອັງກິດທີ່ໃຊ້ໃນຊີວິດ ປະຈຳວັນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 10 ຄຳ
3. ຖາມການ ນຳໄປໃຊ້	ຄຳຖາມທີ່ນຳຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ ໄປໃຊ້ແກ້ບັນຫາໃນສະຖານະການໃໝ່	1. ທ່ານຈະມີວິທີການປະຫຍັດການໃຊ້ນ້ຳໃນຄອບຄົວ ຂອງທ່ານໄດ້ຫລືບໍ່ຢ່າງໃດ 2. ເມື່ອເຂົ້າຊົມພິພິດພັນທໍສັດນ້ຳ ທ່ານຄວນຈະ ປະຕິບັດຕົນຢ່າງໃດນຳ 3. ນັກຮຽນຈະທົດສອບວ່ານ້ຳສົມສາຍຊຸໃນຄົວຂອງຜູ້ ຮຽນເປັນຂອງແທ້ຫລືຂອງປອມໄດ້ແນວໃດ
4. ຖາມການ ວິເຄາະ	ຄຳຖາມທີ່ໃຫ້ຈຳແນກແຍກແຍະເລື່ອງ ລາວ ຕ່າງ ໆ ວ່າປະກອບດ້ວຍສ່ວນຍ່ອຍ ຫຍັງແດ່ ໂດຍອາໄສຫລັກການທິດສະດີ ທີ່ມາຂອງເລື່ອງລາວ ຫລືເຫດການນັ້ນ	1. ອາຫານໃນຈານນີ້ປະກອບດ້ວຍສານອາຫານໝູ່ໃດ ແດ່ 2. ມູນເຫດສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຖິຕິການມີສຸກຂະ ພາບ ຈິດບໍ່ດີຂອງຄົນໃນ ນະຄອນຫຼວງ. ສູງຂຶ້ນແມ່ນຫຍັງ 3. ມີສາເຫດສຳຄັນໃດບ່າງ-ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຢົາວະຊົນເສຍ ຢາເສບຕິດ 4. ປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະພາກຂອງປະເທດໄທມີຄວາມ ເປັນຢູ່ແຕກຕ່າງກັນນັ້ນມີປັດໄຈສຳຄັນໃດແດ່ທີ່ເປັນສາ ເຫດ
5. ຖາມການ ສັງເກດ	ຄຳຖາມທີ່ໃຊ້ຂະບວນການຄິດ ເພື່ອ ສະຫລຸບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຂໍ້ມູນ ຍ່ອຍໆ ຂຶ້ນເປັນຫລັກການຫລືແນວຄິດໃໝ່	1. ຈົ່ງສະຫລຸບຫລັກກາລິດນອມອາຫານ 2. ຈາກການສຶກສາ ຈົ່ງສະຫລຸບຜົນກ່ຽວກັບສາເຫດ ການເກີດມະເລັງ
6. ຖາມການ ປະເມີນຄ່າ	ຄຳຖາມທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນຕີຄຸນຄ່າ ໂດຍໃຊ້ ຄວາມຮູ້ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຄິດເຫັນ ໃນ ການກຳນົດເກນເພື່ອປະເມີນຄ່າສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ	1. ນັກຮຽນມີວິທີການໃດທີ່ຈະບອກໄດ້ວ່າບຸກຄົນນີ້ດີ ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ດີ 2. ຜົນການເຮັດໂຄງງານວິທະຍາສາດຂອງກຸ່ມໃດດີທີ່ ສຸດ 3. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງເພື່ອນຄົນໃດເໝາະສົມທີ່ສຸດ 4. ນັກຮຽນຄົນໃດມີຄວາມສາມາດໃນການນຳສະເໜີ ຜົນການທົດລອງໄດ້ດີທີ່ສຸດ

ທີ່ລະລຶກ ລັດທອງ (2545໗໗5-82) ໄດ້ກ່າວເຖິງ ປະເພດຂອງຄຳຖາມທີ່ຜິດພາດໂດຍ
ກະຊວງສຶກສາທິການ ລັດວິກາຕໍ່ເລຍ ປະເທດອອດເຕເລຍ ຊຶ່ງແປງຄຳຖາມອອກເປັນ 7 ປະເພດມີ
ລາຍລະອຽດຂອງຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ຄຳຖາມປະລິມານ ເປັນການຕັ້ງຄຳຖາມ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດເຖິງປະລິມານຂອງຄົນ
ສັດ ແລະສິ່ງຂອງ ທີ່ປາກົດໃນບົດຮຽນນັ້ນ ໆ
2. ຄຳຖາມການປ່ຽນແປງ ເປັນການຕັ້ງຄຳຖາມ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດເຖິງການປ່ຽນ
ແປງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຫາກຂໍ້ມູນຫລືຂໍ້ເທັດຈິງໃນບົດຮຽນມີການປ່ຽນແປງ
3. ຄຳຖາມການທຳນາຍ ເປັນການຕັ້ງຄຳຖາມທີ່ມີການສົມມຸດວ່າ ຖ້າເກີດເຫດການເຊັ່ນ
ນີ້ ແລ້ວຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນນຳ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດແລະທຳນາຍໃນສິ່ງທີ່ໜ້າຈະເກີດ
ຂຶ້ນ ແລະປັນໄປໄດ້
4. ຄຳຖາມຄວາມຄິດເຫັນ ເປັນການຕັ້ງຄຳຖາມ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດ ແລະສະແດງ
ຄວາມຄິດເຫັນ ໂດຍອາໄສຂໍ້ມູນ ຄວາມຈິງ ທີ່ມີຫລັກການ ແລະ ເຫດຜົນ
5. ຄຳຖາມກ່ຽວກັບສ່ວນຕົວ ເປັນຄຳຖາມທີ່ຖາມຄວາມຮູ້ສຶກສ່ວນຕົວຂອງນັກຮຽນຖ້າ
ນັກຮຽນເປັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງບົດຮຽນນັ້ນ ຫລືຢູ່ໃນເຫດການໃດເຫດການໜຶ່ງ
ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ນັກຮຽນຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ
6. ຄຳຖາມຄວາມສຳພັນປຽບທຽບ ເປັນການຕັ້ງຄຳຖາມ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດ
ປຽບທຽບລະຫວ່າງສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ຫລືເຫດການໃດເຫດການໜຶ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບົດ
ຮຽນນັ້ນ
7. ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄຳນິຍົມ ເປັນການຕັ້ງຄຳຖາມ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ
ຄິດໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຄິດຢ່າງມີວິຈາລະນາຍານ ແລະສາມາດຕັດສິນໃຈ ວິເຄາະວິ
ຈານໄດ້ວ່າ ຄຳນິຍົມໃດດີຫລືບໍ່ດີ ຄຳນິຍົມໃດຄວນປະຕິບັດຕາມຫລືບໍ່ຄວນປະຕິບັດ
ຕາມ

ປະເພດຄຳຖາມ	ຕົວຢ່າງຄຳຖາມ
1. ຄຳຖາມປະລິມານ	ນັກຮຽນຄິດວ່າໃນເລື່ອງຂຸນຊ້າງຂຸນແຜນນັ້ນ ມີຕົວລະຄົນ ທີ່ເດັ່ນ ໆ ຈັດເປັນຕົວເອກຂອງເລື່ອງ ຈັກຄົນ ໃຜນຳ
2. ຄຳຖາມການປ່ຽນແປງ	ຖ້າໃນເລື່ອງຂຸນຊ້າງຂຸນແຜນບໍ່ມີນາງມີທອງ ແລ້ວຈະມີໃຜມາດຳເນີນເລື່ອງ ແທນນາງວັນທອງໄດ້
3. ຄຳຖາມການທຳນາຍ	ຖ້າຫມາຍທອງມີຈິງ ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ
4. ຄຳຖາມຄວາມຄິດເຫັນ	ຖ້ານັກຮຽນອື່ນຢູ່ໃນເຫດການທີ່ນາງວັນທອງກຳລັງຈະຖືກຂ້າ ນັກຮຽນຈະ ເລົ່າເຫດ ການນັ້ນໃຫ້ເລື່ອນ ໆ ມື່ງຢ່າງໃດ
5. ຄຳຖາມກ່ຽວກັບສ່ວນຕົວ	ຖ້ານັກຮຽນເປັນຂຸນແຜນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດຕໍ່ ນາງວັນທອງ ທີ່ນາງຖືກ ຂ້າຕາຍ
6. ຄຳຖາມຄວາມສຳພັນ ປຽບທຽບ	ໃຫ້ນັກຮຽນປຽບທຽບ ຄຸນສົມບັດຂອງຂຸນຊ້າງກັບຂຸນແຜນ
7. ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄຳນິຍົມ	ການກະທຳຂອງຂຸນຊ້າງ ໃນການກ່າວໂທດຂຸນແຜນໂດຍນຳຄວາມຂຶ້ນກາຍ ທຸນສົມເດັດແລະຄວາມວະສາເປັນການກະທຳທີ່ຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ ເພາະເຫດໃດ

2 ວິທີການໃຊ້ຄໍາຖາມໃນການຮຽນ-ການສອນ

ວິທີການໃຊ້ຄໍາຖາມໃນການຮຽນການສອນ ເປັນການວາງແຜນການໃຊ້ຄໍາຖາມແລະວິທີການທີ່ຄຸນນະຄຳຖາມໄປໃຊ້ຖາມນັກຮຽນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາຄໍາຕອບໃນການຮຽນການສອນ ເຊິ່ງມີແນວທາງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ບຸນຊົມ ສີສະອາດ (2537, ໜ້າ 74-75) ກ່າວເຖິງວິທີການໃຊ້ຄໍາຖາມໃນການຮຽນ-ການສອນໄວ້ດັ່ງນີ້

1. ຖາມໃຫ້ຕອບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ພະຍາຍາມໃຫ້ທຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕອບໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ
2. ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດຄົ້ນຫາຄໍາຕອບດ້ວຍຕົນເອງ
3. ຕຽມຄໍາຖາມໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມຫລາຍປະເພດ ອາດໃຊ້ແນວຄິດຂອງ ບລຸມທີ່ຈຳແນກພຶດຕິກຳດ້ານພຸດທະໄຟໄສເປັນ 6 ປະເພດ ຫລືອາດໃຊ້ແນວຄິດຂອງຄົນອື່ນ
4. ໃຫ້ເວລາໃນການຄິດ ບໍ່ເລັ່ງລັດຫລືບີບຄືນເອົາຄໍາຕອບຫລາຍເກີນໄປ
5. ຖ້າຜູ້ຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາຖາມຫລືເປັນເລື່ອງທີ່ຄິດຊັບຊ້ອນຄວນຕັ້ງຄໍາຖາມໃໝ່ທີ່ຈະຮັດໃຫ້ເຂົາໃຈໄດ້ດີຂຶ້ນ ຫລືຊ່ວຍໃຫ້ແນວທາງທີ່ສາມາດຕອບຄໍາຖາມເດັ່ມໄດ້

ກົມວິຊາການ (2538, ໜ້າ 80) ກ່າວເຖິງວິທີການໃຊ້ຄໍາຖາມໃນການຮຽນການສອນໄວ້ດັ່ງນີ້:

1. ຕັ້ງຄໍາຖາມກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງຮຽກຊີ້ນັກຮຽນທີ່ຈະຖາມ (ກໍລະນີຖາມເປັນລາຍລາຍບຸກຄົນ) ແລະຕັ້ງຄໍາຖາມດ້ວຍຄວາມຍື່ມແຍ້ມເປັນກັນເອງ ບໍ່ເຄັ່ງ
2. ວາງແຜນໃນການຕັ້ງຄໍາຖາມກ່ອນ
3. ຕັ້ງຄໍາຖາມຫລາກຫລາຍ ຄອບຄຸມວັດຖຸປະສົງເນື້ອຫາ ຖາມຄໍາຖາມລະດັບຕ່າງໆ
4. ຖາມຄໍາຖາມເທື່ອລະຂັ້ນ ຢ່າຖາມເທື່ອລະຫລາຍຄໍາຖາມພ້ອມກັນ
5. ຖາມຄໍາຖາມຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ ເຊິ່ງຈະຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນການຕອບຄໍາຖາມທີ່ຍາກຂຶ້ນ
6. ພະຍາຍາມຖາມນັກຮຽນໃຫ້ທົ່ວເຖິງທຸກຄົນ ຢ່າຖາມສະເພາະຈະຈົ່ງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ
7. ຖ້ານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມບໍ່ສົມບູນ ຄູ່ຄວນໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມແລະໃຫ້ແຮງຈູງໃຈແລະກໍາລັງໃຈ
8. ຖາມຄໍາຕອບຊ້າໃນກໍລະນີທີ່ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາຖາມຫລືພັງບໍ່ທັນ
9. ກໍລະນີນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາຖາມ ເຊິ່ງເປັນຄໍາຖາມທີ່ຍາກ ຄວນປ່ຽນຄໍາຖາມ
10. ກໍລະນີນັກຮຽນບໍ່ຕອບຄໍາຖາມຄູ່ຄວນຊີ້ແນະແລະບອກຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ສະຫລຸບໄດ້ວ່າ ວິທີການໃຊ້ຄໍາຖາມໃນການຮຽນການສອນ ໝາຍເຖິງ ການວາງແຜນການ ໃຊ້ຄໍາຖາມຂອງຄູກ່ອນທີ່ຈະນຳໄປຖາມຜູ້ຮຽນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບການເຝິກຫັກສະໃນດ້ານຕ່າງ ໆ ກະທຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດຄົ້ນຫາຄໍາຕອບດ້ວຍຕົນເອງໂດຍຖາມຄໍາຖາມຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ ໃຊ້ພາສາ ເວົ້າງ່າຍ ໆ ໃນການຖາມ ແລະຄວນໃຫ້ກຳລັງໃຈກັບຜູ້ຮຽນເມື່ອຕອບຄໍາຖາມ ຄູ່ສອນຄວນປັບວິທີ ການໃຊ້ຄໍາຖາມໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນແລະນ້ອຍຫາໃຫ້ສາມາດພັດທະນາທັກສະການຄິດຂອງຜູ້ ຮຽນໄດ້

2.1 ຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມ

ທີລະພັດນ໌ ລິດທອງ (2545 ໜ້າ76-77) ໄດ້ກ່າວເຖິງຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການ ຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມທັງ 7 ປະເພດ ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ລັດວິກິດໄດ້ເລຍ ປະເທດອອສຕເລຍ ໄວ້ດັ່ງນີ້:

1. ນຳຮູບພາບຫລືເຫດການໃດເຫດການໜຶ່ງມາໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ / ສຶກສາ
2. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດເຖິງປະລິມານຂອງສິ່ງທີ່ປາກົດໃນຮູບພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ເຊັ່ນ ຈາກຮູບພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ມີໃຜແດ່ ຈຳນວນຈັກຄົນ
3. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງການປ່ຽນແປງຂອງສິ່ງທີ່ປາກົດໃນພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ເຊັ່ນ ຈາກຮູບພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ຖ້າບໍ່ມີ..... ຈະໃຊ້ໃຜ ຫລືສິ່ງໃດແທນໄດ້
4. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດທຳນວາຍ ເຊັ່ນ ຖ້າ..... ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ
5. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ເຊັ່ນ ຖ້ານັກຮຽນເປັນ..... ນັກ ຮຽນຈະເຮັດຢ່າງໃດ
6. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງສ່ວນຕົວ ເຊັ່ນ ນັກຮຽນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ ຖ້ານັກຮຽນເປັນ.....
7. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຄວາມສຳພັນປຽບທຽບ ໂດຍປຽບທຽບຮູບພາບຫລື ເຫດການນັ້ນ ກັບຮູບພາບຫລືເຫດການອື່ນທີ່ສົມມຸດຂຶ້ນ
8. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຄຳນິຍົມ ເປັນຄຳນິຍົມດ້ານໃດກໍໄດ້ທີ່ກ່ຽວກັບຮູບພາບຫລື ເຫດການນັ້ນ ໆ ເຊັ່ນ ການກະທຳຂອງ..... ຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ ເພາະເຫດໃດ ສຸວິດ ມຸນຄຳ ແລະ ອໍລະໄທ ມຸນຄຳ (2553 ໜ້າ 85) ໄດ້ສະຫລຸບຂັ້ນຕອນການຈັດການ ຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ຄໍາຖາມທົ່ວ ໆ ໄປ ໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ຂັ້ນວາງແຜນການໃຊ້ຄໍາຖາມ ຜູ້ສອນຄວນຈະມີການວາງແຜນໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າຈະໃຊ້ຄໍາ ຖາມເມື່ອວັດຖຸປະສົງໃດ ຮູບແບບຫລືປະເພດໃດ ທີ່ຈະສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ວັດຖຸ ປະສົງຂອງບົດຮຽນ
2. ຂັ້ນຕຽມຄໍາຖາມ ຜູ້ສອນຄວນຈະຕຽມຄໍາຖາມທີ່ຈະໃຊ້ໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ໂດຍການສ້າງຄໍາຖາມຢ່າງມີຫລັກເກນ

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ວິທີການໃຊ້ຄໍາຖາມໃນການຮຽນການສອນ ໝາຍເຖິງ ການວາງແຜນການ ໃຊ້ຄໍາຖາມຂອງຄູກ່ອນທີ່ຈະນຳໄປຖາມຜູ້ຮຽນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບການເຝິກຫັກສະໃນດ້ານຕ່າງ ໆ ກະກຸ້ມໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດຄົ້ນຫາຄໍາຕອບດ້ວຍຕົນເອງໂດຍຖາມຄໍາຖາມຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ ໃຊ້ພາສາ ເວົ້າງ່າຍ ໆ ໃນການຖາມ ແລະຄວນໃຫ້ກຳລັງໃຈກັບຜູ້ຮຽນເມື່ອຕອບຄໍາຖາມ ຄູ່ສອນຄວນປັບວິທີ ການໃຊ້ຄໍາຖາມໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນແລະນຶ່ງອາໄຫ້ສາມາດພັດທະນາທັກສະການຄິດຂອງຜູ້ ຮຽນໄດ້

2.1 ຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມ

ທີ່ລະພັດນໍ ລິດທອງ (2545 ໜ້າ76-77) ໄດ້ກ່າວເຖິງຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການ ຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມທັງ 7 ປະເພດ ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ລັດວິກິດໄລຍ ປະເທດອອສເຕເລຍ ໄວ້ດັ່ງນີ້:

1. ນຳຮູບພາບຫລືເຫດການໃດເຫດການໜຶ່ງມາໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ / ສຶກສາ
 2. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດເຖິງປະລິມານຂອງສິ່ງທີ່ປາກົດໃນຮູບພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ເຊັ່ນ ຈາກຮູບພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ມີໃຜແກ່ ຈຳນວນຈັກຄົນ
 3. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງການປ່ຽນແປງຂອງສິ່ງທີ່ປາກົດໃນພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ເຊັ່ນ ຈາກຮູບພາບຫລືເຫດການນັ້ນ ຖ້າບໍ່ມີ..... ຈະໃຊ້ໃຜ ຫລືສິ່ງໃດແທນໄດ້
 4. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດທຳນວາຍ ເຊັ່ນ ຖ້າ..... ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ
 5. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ເຊັ່ນ ຖ້ານັກຮຽນເປັນ..... ນັກ ຮຽນຈະຮັດຢ່າງໃດ
 6. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງສ່ວນຕົວ ເຊັ່ນ ນັກຮຽນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ ຖ້ານັກຮຽນເປັນ.....
 7. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຄວາມສຳພັນປຽບທຽບ ໂດຍປຽບທຽບຮູບພາບຫລື ເຫດການນັ້ນ ກັບຮູບພາບຫລືເຫດການອື່ນທີ່ສົມມຸດຂຶ້ນ
 8. ຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຄຳນິຍົມ ເປັນຄຳນິຍົມດ້ານໃດກໍໄດ້ທີ່ກ່ຽວກັບຮູບພາບຫລື ເຫດການນັ້ນ ໆ ເຊັ່ນ ການກະທຳຂອງ..... ຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ ເພາະຫດໃດ
ສຸວິດ ມຸນຄຳ ແລະ ອໍລະໄທ ມຸນຄຳ (2553 ໜ້າ 85) ໄດ້ສະຫຼຸບຂັ້ນຕອນການຈັດການ ຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ຄໍາຖາມທົ່ວ ໆ ໄປ ໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
1. ຂັ້ນວາງແຜນການໃຊ້ຄໍາຖາມ ຜູ້ສອນຄວນຈະມີການວາງແຜນໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າຈະໃຊ້ຄໍາ ຖາມເພື່ອວັດຖຸປະສົງໃດ ຮູບແບບຫລືປະເພດໃດ ທີ່ຈະສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ວັດຖຸ ປະສົງຂອງບົດຮຽນ
 2. ຂັ້ນຕຽມຄໍາຖາມ ຜູ້ສອນຄວນຈະຕຽມຄໍາຖາມທີ່ຈະໃຊ້ໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ໂດຍການສ້າງຄໍາຖາມຢ່າງມີຫລັກເກນ

3. ຂັ້ນການໃຊ້ຄໍາຖາມ ຜູ້ສອນສາມາດຈະໃຊ້ຄໍາຖາມໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການຈັດກິດຈະກຳ ການຮຽນຮູ້ ແລະອາດຈະສ້າງຄໍາຖາມໃໝ່ ທີ່ນອກເໜືອຈາກຄໍາຖາມທີ່ຕ້ອງໄວ້ກໍໄດ້ ທັງ ນີ້ຕ້ອງເໝາະສົມກັບເນື້ອຫາສາລະແລະສະຖານນະການນັ້ນ ໆ

4. ຂັ້ນສະຫຼຸບແລະປະເມີນຜົນ

1.1 ການສະຫຼຸບບົດຮຽນ ຜູ້ສອນອາດຈະໃຊ້ຄໍາຖາມເພື່ອການສະຫຼຸບບົດຮຽນກໍໄດ້

1.2 ການປະເມີນຜົນ ຜູ້ສອນແລະນັກຮຽນຮ່ວມກັນປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ ໂດຍໃຊ້ວິທີການປະເມີນ ຜົນຕາມສະພາບຈິງ

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ຂັ້ນຕອນໃນການຈັດການຮຽນການສອນແບບໃຊ້ຄໍາຖາມນັ້ນຜູ້ສອນ ຄວນຕຽມຄໍາຖາມຢ່າງມີຫລັກເກນ ແລະໃຫ້ເໝາະສົມກັບເນື້ອໃນໂດຍມີການວາງແຜນ ການໃຊ້ຄໍາຖາມ ຕຽມຄໍາຖາມ ໃຊ້ຄໍາຖາມ ສະຫຼຸບແລະປະເມີນຜົນ

ກິດຈະກຳ 1

ຄຳຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ຂຽນຕົວຢ່າງຄໍາຖາມທີ່ສະແດງເຖິງລະດັບພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນຕາມແນວ ໃດຂໍ້ໃບລຸ່ມໂດຍໃຫ້ກ່ຽວກັບວິຊາທີ່ຕົນເອງສອນ

ລະດັບພຶດຕິກຳ	ຕົວຢ່າງຄໍາຖາມ
ຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ	1. 2. 3. 4.
ຄວາມເຂົ້າໃຈ	1. 2. 3. 4.
ການນຳໄປໃຊ້	1. 2. 3. 4.
ການວິເຄາະ	1. 2. 3. 4.
ການສັງເກດ	1. 2. 3. 4.
ການປະເມີນຄ່າ	1. 2. 3. 4.

2. ເທັກນິກການໃຊ້ຜັງກາຝິກ

1. ຄວາມຫມາຍຂອງຜັງກາຝິກ

ພິມພັນ ເດຊະຣຸບ (2543 ໜ້າ 149) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍວ່າ ຜັງກາຝິກ ຄືແບບຂອງການສື່ສານ ເພື່ອໃຊ້ນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການລວບລວມຢ່າງເປັນລະບົບ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍ ສັ້ນກະທັດ ຮັດ ຊັດເຈນ ຜັງກາຝິກໄດ້ຈາກການນຳຂໍ້ມູນດິບ ຫລືຄວາມຮູ້ຈາກແຫລ່ງຕ່າງ ໆ ມາກໍ່ການຈັດ ສ້າງຂໍ້ມູນ ໃນການຈັດກະທຳຂໍ້ມູນຕ້ອງໃຊ້ທັກສະການຄິດ ເຊັ່ນ ການສັງເກດ ການປຽບທຽບ ການ ຈຳແນກການຈັດປະເພດ ການລຽງລຳດັບ ການໃຊ້ຕົວເລກ ເຊັ່ນ ຄຳຄວາມຖີ່ ຄຳສະເລ່ຍ ແລະການ ສະຫຼຸບ ເປັນຕົ້ນຈາກນັ້ນຈຶ່ງມີການເລືອກແບບຜັງກາຝິກ ເພື່ອນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ຈັດກະທຳແລ້ວ ຕາມເປົ້າໝາຍຫລືວັດຖຸປະສົງທີ່ຜູ້ນຳສະເໜີຕ້ອງການ

ນັດດູດ ກັດຮຸ່ງເຮືອງ ແລະຄະນະ (2545 ໜ້າ 35-36) ໃຫ້ນິຍາມການສອນໂດຍໃຊ້ຜັງກາ ຝິກເປັນການສອນທີ່ໃຊ້ແຜນຜັງຄວາມຄິດເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດລວບລວມ ແລະ ສະຫຼຸບຄວາມ ຄິດຫລືຂໍ້ມູນສຳຄັນໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງກັນໃນຮູບແບບຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ແຜນພູມ ຫລືພາບ ເຮັດໃຫ້ເຫັນໂຄງ ສ້າງຂອງຄວາມຮູ້ຫລືເນື້ອຫາສາລະນັ້ນໆ

ທິດສະນາ ແຂມມະນີ (2545 ໜ້າ 47) ກ່າວວ່າ ຜັງກາຝິກ ເປັນແຜນຜັງທາງຄວາມຄິດຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຄວາມຄິດຫລືຂໍ້ມູນສຳຄັນໆ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນຢູ່ໃນຮູບແບບຕ່າງ ໆຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຫັນ ໂຄງສ້າງຂອງຄວາມຮູ້ຫລືເນື້ອຫາສາລະນັ້ນໆ.

Barron and Stone (ສະກຸນການ ສັງເກດ, 2548 ໜ້າ 27; ອ້າງອີງມາຈາກ Barron and Stone, 1974: 4-5) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງຜັງກາຝິກວ່າເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນອີງຄື ປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງເນື້ອຫາ ສະແດງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເນື້ອໃນ ໂດຍການນຳສະເໜີເປັນລຳດັບ ຂຶ້ນ ສາມາດອ່ານຫລືເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກເທິງລົງລຸ່ມ ຊ້າຍໄປຂວາ ເປັນການບັນລະຍາຍຄວາມ ສຳພັນລະຫວ່າງມະນະໃນທັດທີ່ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງເປັນລຳດັບ ແລະສາມາດນຳມາໃຊ້ໃນທຸກ ຊ່ວງຂອງການອ່ານທັງກ່ອນອ່ານຂະນະອ່ານ ແລະ ຫລັງອ່ານ

2. ຮູບແບບຜັງກາຝິກ

ຜັງກາຝິກມີຫລາກຫລາຍຮູບແບບ ຊຶ່ງແຕ່ລະຮູບແບບອາດຈະມີລັກສະນະຮູບຮ່າງທີ່ຄ້າຍຄື ກັນຫລືແຕກຕ່າງກັນອອກໄປ ທັງນີ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ໃຊ້ຫລືຜູ້ສ້າງເອງວ່າຈະນຳສະເໜີດ້ວຍຜັງກາຝິກຮູບ ແບບໃດທິດສະນາ ແຂມມະນີ (2551 ຂ ໜ້າ 389-400) ໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງຮູບແບບຕ່າງ ໆ ຂອງຜັງ ກາຝິກໄວ້ດັ່ງນີ້

1. ຜັງຄວາມຄິດ (A Mind Map)

ຜັງຄວາມຄິດເປັນຜັງທີ່ສະແດງຄວາມສຳພັນຂອງສາລະຫລືຄວາມຄິດຕ່າງ ໆ ໃຫ້ເຫັນເປັນ ໂຄງສ້າງໃນພາບລວມ ໂດຍໃຊ້ ເສັ້ນ ຄຳ ລະບະໜ້າງຈາກຈຸດສູນກາງ ສື່ ເຄື່ອງໝາຍ ຮູບຊົງເລຂາ

ຄະນິດ ແລະພາບ ສະແດງຄວາມຫມາຍແລະຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງຄວາມຄິດຫລືສາລະນັ້ນໆໂດຍມີຂັ້ນຕອນ

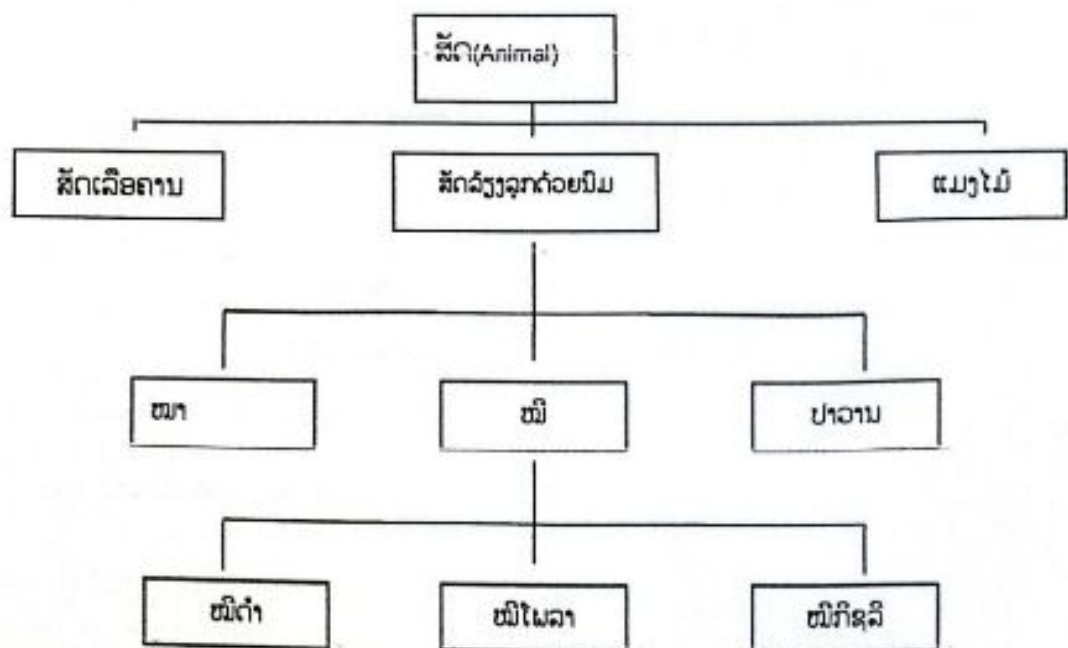
1.1. ຂຽນຄວາມຄິດລວບຍອດຫລັກໄວ້ສູນກາງ ແລ້ວແຕກສາຂາອອກໄປເປັນຄວາມຄິດລວບຍອດຍ່ອຍ ໆ ດັ່ງພາບປະກອບ 1 (ທິດນາ ແຂມິມນີ. 2551 ຂ ໜ້າ 389)

ພາບປະກອບ 1 ຜັງຄວາມຄິດ ເລື່ອງການໃຊ້ Mind Map

2. ຜັງມະໂນທັດ (A Concept Map)

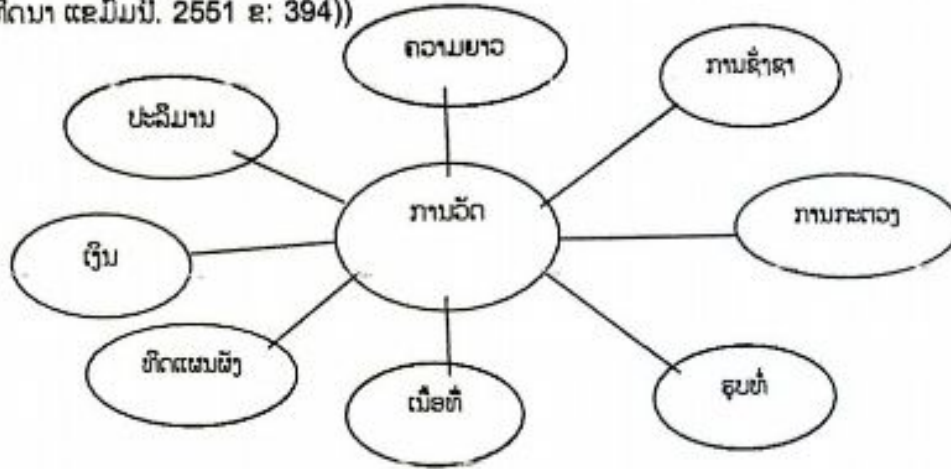
ຜັງມະໂນທັດ ເປັນຜັງທີ່ສະແດງໂນທັດຫລືຄວາມຄິດລວມຍອດໃຫຍ່ໄວ້ສູນກາງແລະສະແດງຄວາມສຳພັນລະ ຫວ່າງມະໂນທັດນ້ອຍໆໃຫຍ່ແລະມະໂນທັດນ້ອຍ ໆ ເປັນລຳດັບຂຶ້ນດ້ວຍເສັ້ນເຊື່ອມໂຍງດັ່ງສະແດງໃນພາບປະກອບ 2 (ທິດນາ ແຂມິມນີ. 2551 ຂ ໜ້າ 393)

ພາບປະກອບ 2 ຜັງມະໂນທັດເລື່ອງສັດ

3. ផ្សំឃ្លា (A Spider Map)

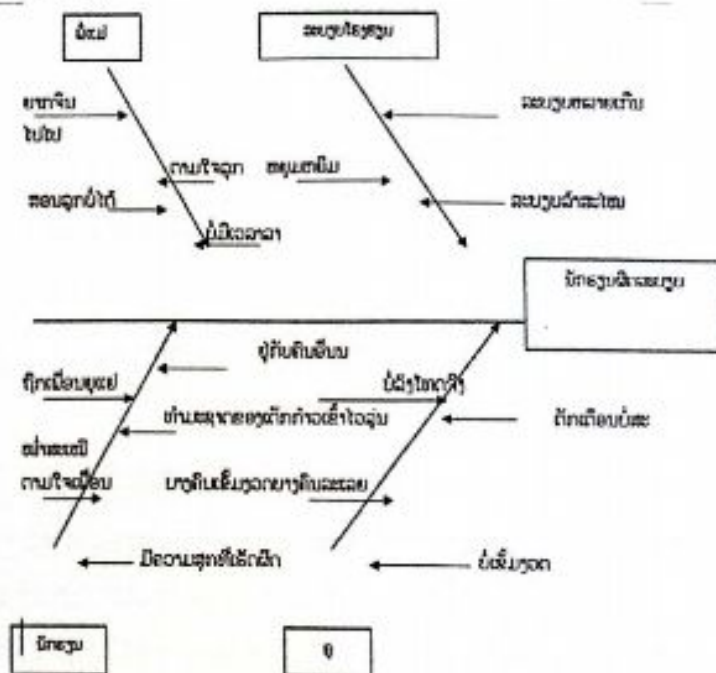
ຜັງແມງມຸມ ເປັນຜັງແຂດງົມໂນທັດນ໌ ຊຶ່ງມີລັກສະນະຄ້າຍໃບແມງມຸມດັ່ງພາບປະກອບ 3
(ທິດນາ ແຂມິມນີ. 2551 ຂ: 394))

ພາບປະກອບ 3 ຜັງແມງມຸມເລື່ອງການວັດ

4. ឆ្មារីក្បាល (A Fishbone Map)

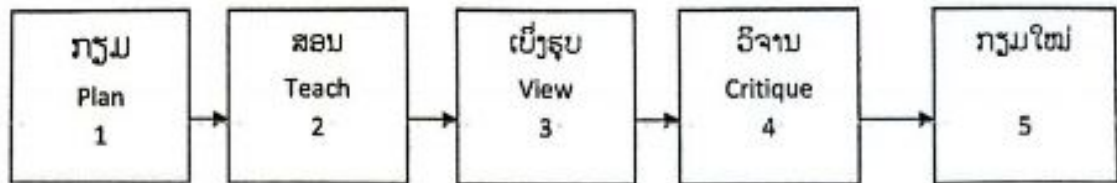
ຜົງກ້າງປາ ເປັນຜົງທີ່ສະແດງສາເຫດຂອງບັນຫາຊຶ່ງມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ຜົງກ້າງປາຈະຊ່ວຍ
ເຮັດໃຫ້ເຫັນສາເຫດຫລັກແລະສາເຫດຢ່ອຍທີ່ຊັດເຈນ ດັ່ງພາບປະກອບ 4-(ທິດສະນາ ແຜນມະນີ.
2551 ຂ ໜ້າ395)

ພາບປະກອບ 4 ຜັງກ້າງປ່າຫາສາເຫດຂອງການປະພຶດຜິດລະບຽບວິໄນຂອງນັກຮຽນ

5. ຜັງລຳດັບຂັ້ນຕອນ (A Sequential Map)

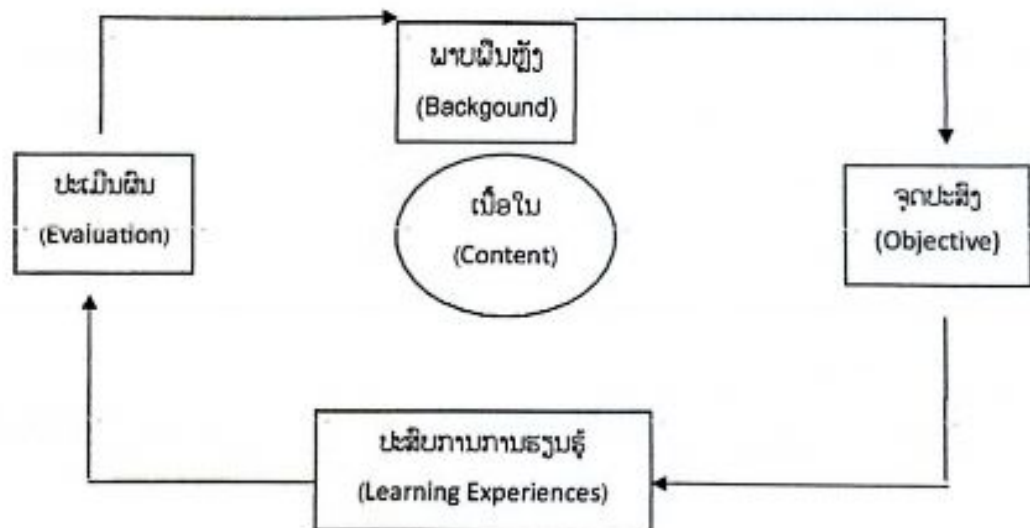
ຜັງລຳດັບຂັ້ນຕອນເປັນຜັງທີ່ສະແດງລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງສິ່ງຕ່າງ ໆ ຫລືກະບວນການຕ່າງ ໆ ດັ່ງພາບປະກອບ 5 (ທິດນາ ແຂມິມນີ. 2551 ຂ ໜ້າ 394)

ພາບປະກອບ 5 ຜັງລຳດັບຂັ້ນຕອນການສອນແບບຈຸນພາກ

6. ຜັງວົງຈອນ (A Circle or Cyclical Map)

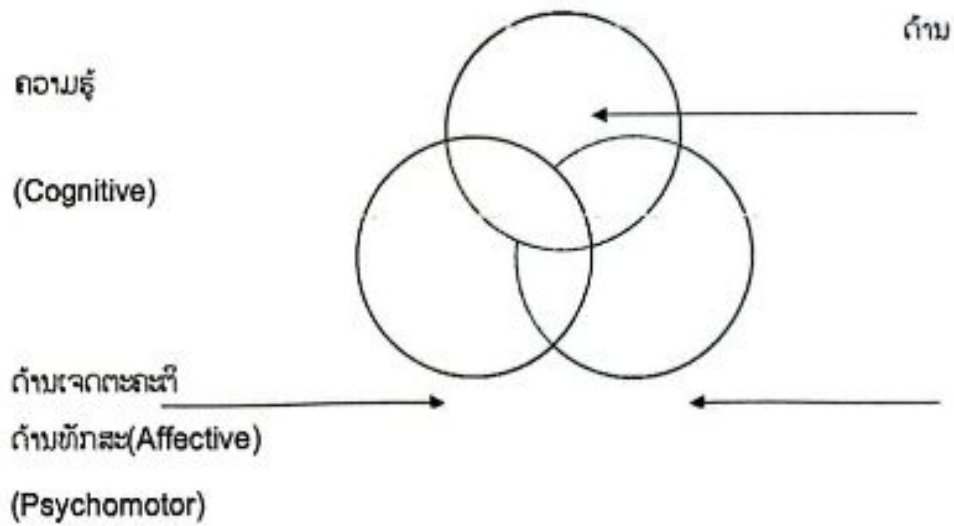
ຜັງວົງຈອນ ເປັນຜັງທີ່ສະແດງລຳດັບຂັ້ນຕອນທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນເປັນວົງກົມ ຫລືເປັນວົງຈອນທີ່ບໍ່ສະແດງຈຸດສິ້ນສຸດ ຫລືຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ທີ່ແນ່ນອນ ດັ່ງພາບປະກອບ 6 (ທິດນາ ແຂມິມນີ.2551 ຂ: 396)

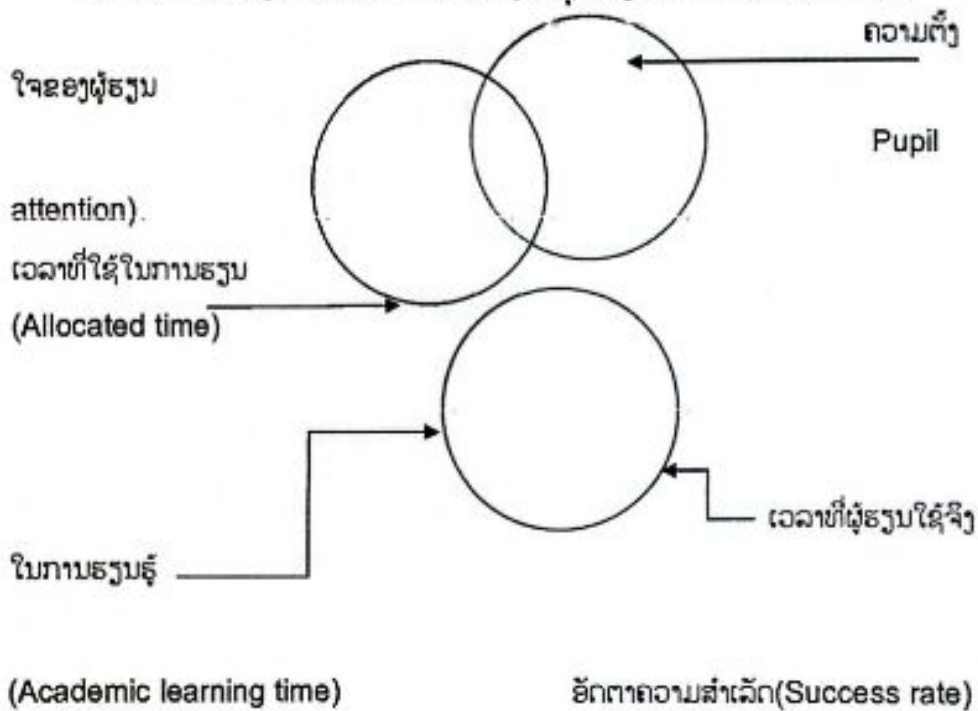
ພາບປະກອບ 6 ຜັງສະແດງຂະບວນການວາງແຜນການສອນຂອງແຈກກາຣ໌ດ

7. ຜັງວົງກົມຊ້ອນຫລືເວ້ນໄດອະແກມ (Venn diagram)

ຜັງເວ້ນໄດອະແກມ ເປັນຜັງວົງກົມ 2 ວົງຫລືຫລາຍກວ່າທີ່ມີສ່ວນໜຶ່ງຊ້ອນກັນຢູ່ເປັນຜັງທີ່ເໝາະສຳລັບການນຳສະໜີສິ່ງ 2 ສິ່ງຫລືຫລາຍກວ່າ ຊຶ່ງມີທັງຄວາມເໝືອນແລະຄວາມຕ່າງກັນດັ່ງພາບປະກອບ 7-8 (ທິດນາ ແຂມິມນີ. 2551 ຂ ໜ້າ 397; ຄ້າງອິງມາຈາກ Barry and King. 1992:15)

ພາບປະກອບ 7 ຜັງສະແດງຄວາມສຳພັນຂອງວັດຖຸປະສົງ 3 ດ້ານ ຂອງແບລີ້ ແລະ ຄົງ

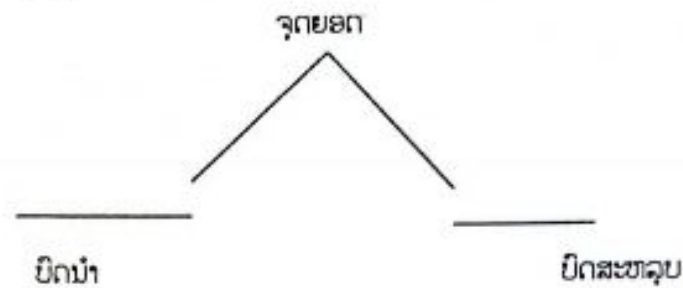

ພາບປະກອບ 8 ຜັງສະແດງເວລາທີ່ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຈິງເພື່ອການຮຽນຮູ້ ຂອງແບລີ້ ແລະ ຄົງ

8. ຜັງຟອດໄດອະແກມ (Plot Diagram)

ຜັງຟອດໄດອະແກມແມ່ນຜັງທີ່ຊ່ວຍໃນການອ່ານເລື່ອງລາວທີ່ມີເຫດການຕໍ່ເນື່ອງກັນຍົດຍາວ ເໝາະສຳລັບການສອນອ່ານ ຜູ້ຮຽນສາມາດໃຊ້ຜັງນີ້ຊ່ວຍໃນການຫາເຄົ້າໂຄງຂອງເລື່ອງ ຊຶ່ງກໍ່ຄືເຫດການທີ່ສຳຄັນທີ່ນຳໄປສູ່ຈຸດຍອດຂອງເລື່ອງ ແລະ ເມື່ອເລື່ອງດຳເນີນໄປສູ່ຈຸດຍອດຄືຈຸດສຳຄັນທີ່

ສຸດຂອງເລື່ອງແລ້ວເຫດການກໍຈະຜ່ອນຄາຍໄປສູ່ບົດສະຫລຸບຂອງເລື່ອງ ດັ່ງພາບປະກອບ 9 (ທີ່ດສະນາ ແຂມມະນີ. 2551 ຂ: 399)

ພາບປະກອບ 9 ຜັງພື້ນດິນໄດ້ຂະແກນ (Plot Diagram)

ຈາກການສຶກສາເອກະສານກ່ຽວກັບຮູບແບບຂອງຜັງກາລິກຂອງຫລາຍ ໆທ່ານ ຜູ້ວິໄຈສາມາດຈັດຮູບແບບຜັງກາລິກຕ່າງ ໆອອກເປັນປະເພດດັ່ງນີ້

1. ຜັງກາລິກທີ່ມີການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ເປັນເຫດເປັນຜົນໄດ້ ເຊັ່ນ ຜັງກ້າງປາ (Fishbone Map) ຜັງໃຍແມງມຸມ (Spider Web)
2. ຜັງກາລິກທີ່ມີການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນລຽງລຳດັບເຫດການ ຫລືຂັ້ນຕອນ ເຊັ່ນ ຜັງລຳດັບຂັ້ນຕອນ (A Sequential Map) ຜັງວັດຈັກລ (Circle Map)
3. ຜັງກາລິກທີ່ມີການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ເປັນການປຽບທຽບ ເຊັ່ນ ຜັງວົງກົມຊ້ອນ (Venn Diagram) ຜັງຕາລາງ ຫລືທີ-ຊາລ໌ທ (T-Chart) ແຜນພູມີແຫ່ງ
4. ຜັງກາລິກທີ່ມີການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນເປັນມະໂນທັດນ໌ຫລືຄວາມຄິດລວມຍອດ ເຊັ່ນ ຜັງຄວາມຄິດ (Mind Map) ຜັງມະໂນທັດນ໌ (Concept Map)
5. ຜັງກາລິກທີ່ນຳສະເໜີຂໍ້ມູນເປັນໝວດໝູ່ ແລະ ການແບ່ງປະເພດ ເຊັ່ນ ແຜນພູມເປັນຮູບກົງ (Pie Chart)

3. ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ເທັກນິກຜັງກຣາຟິກ

3.1 ວັດຖຸປະສົງຂອງເທັກນິກການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ຜັງກຣາຟິກ

ທິດນາ ແຂມມະນີ (2551 ໜ້າ 21-23) ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຂື່ອມໂຍງຄວາມຮູ້ໃໝ່ ກັບຄວາມຮູ້ເດີມແລະສ້າງຄວາມຫມາຍແລະຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເນື້ອຫາສາລະໜີ້ຂໍ້ມູນທີ່ຮຽນຮູ້ ແລະ ຈັດລະບຽບຂໍ້ມູນທີ່ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຜັງກຣາຟິກ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ງ່າຍຕໍ່ການຈິດຈຳ.

ນັດວຸດ ກິດຮຸ່ງເຮືອງ ແລະຄະນະ (2545 ໜ້າ 36) ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນ ເນື້ອໃນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດຈັດລະບົບໂຄງສ້າງຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ຮຽນ ເຮັດໃຫ້ ເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນຂອງຄວາມຄິດລວມຍອດຂອງເນື້ອຫາສາລະໄດ້ດີຂຶ້ນ

1.1 ຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ- ການສອນໂດຍໃຊ້ເທັກນິກຜັງກຣາຟິກ

ຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ຜັງກຣາຟິກ ມີຫລາຍຮູບແບບ ໃນທີ່ ນີ້ຈະນຳສະໜີໄວ້ 2ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້

- 1) ຮູບແບບການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ຜັງກຣາຟິກຂອງ ໂຈນສ໌ແລະຄະນະ (ທິດນາ ແຂມມະນີ. 2551 ໜ້າ 21-22; ອ້າງອີງມາຈາກ Jones and others. 1989 ໜ້າ 20-25)

ປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນການຮຽນການສອນທີ່ສຳຄັນ 5 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

1. ຜູ້ສອນສະໜີຕົວຢ່າງການຈັດຂໍ້ມູນດ້ວຍຜັງກຣາຟິກທີ່ເໝາະສົມກັບເນື້ອຫາແລະວັດຖຸ ປະສົງ
2. ຜູ້ສອນສະແດງວິທີການສ້າງຜັງກຣາຟິກ
3. ຜູ້ສອນຊີ້ແຈງເຫດຜົນຂອງການໃຊ້ຜັງກຣາຟິກ ແລະ ຂະໜິຍາຍວິທີການໃຊ້
4. ຜູ້ຮຽນເຝິກການສ້າງແລະໃຊ້ຜັງກຣາຟິກໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອຫາເປັນລາຍບຸກ ຄົນ
5. ຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມແລະນຳສະໜີຜັງກຣາຟິກຂອງຕົນເອງແລກປ່ຽນກັນ

- 2) ຮູບແບບການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ຜັງກຣາຟິກຂອງຄຳກ(ທິດນາ ແຂມມະນີ.2551ກ ໜ້າ 22-23; ອ້າງອີງມາຈາກ Clark. 1991 ໜ້າ 526-534) ປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນການ ຮຽນການສອນທີ່ສຳຄັນ ດັ່ງນີ້

1) ຂັ້ນກ່ອນສອນ

1. ຜູ້ສອນພິຈາລະນາລັກສະນະຂອງເນື້ອຫາທີ່ຈະສອນ ແລະ ວັດຖຸປະສົງຂອງການສອນ ເນື້ອໃນນັ້ນ
2. ຜູ້ສອນພິຈາລະນາແລະຄິດຫາຜັງກຣາຟິກ ຫລືວິທີຫລືລະບົບໃນການຈັດລະບຽບເນື້ອ ໃນນັ້ນ ໆ
3. ຜູ້ສອນເລືອກຜັງກຣາຟິກ ຫລືວິທີການຈັດລະບຽບເນື້ອຫາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ

4. ຜູ້ສອນຄາດຄະເນບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ຮຽນໃນການໃຊ້ຜັງກາຣາຟິກ

2) ຂັ້ນສອນ

1. ຜູ້ສອນສະເໜີຜັງກາຣາຟິກທີ່ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງເນື້ອຫາສາລະແກ່ຜູ້ຮຽນ
2. ຜູ້ຮຽນທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອຫາສາລະແລະນຳເນື້ອຫາສາລະໃສ່ລົງໃນຜັງກາຣາຟິກຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນ
3. ຜູ້ສອນຊັກຖາມ ແກ້ໄຂຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງຜູ້ຮຽນຫລືຂະຫຍາຍຄວາມເພີ່ມເຕີມ
4. ຜູ້ສອນກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດເພີ່ມເຕີມ ໂດຍນຳສະເໜີບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເນື້ອຫາແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຜັງກາຣາຟິກເປັນກອບໃນການຄິດແກ້ບັນຫາ
5. ຜູ້ສອນໃຫ້ຂໍ້ມູນຢືນຢັນກັບແກ່ຜູ້ຮຽນ

ສະຫລຸບແລ້ວຮູບແບບການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ຜັງກາຣາຟິກປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນສຳຄັນ 8 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

1. ການທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມ
2. ການຊີ້ແຈງຈຸດມຸ້ງໝາຍ ລັກສະນະຂອງບົດຮຽນ ແລະຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ຄາດຫວັງ
3. ການກະຕຸ້ນເຖິງຄວາມຮູ້ເດີມຂອງນັກຮຽນເພື່ອຕຽມສ້າງຄວາມສຳພັນກັບສິ່ງທີ່ຮຽນແລະການຈັດເນື້ອຫາສາລະດ້ວຍຜັງກາຣາຟິກ
4. ການອະທິບາຍນຳສະເໜີແຜນຜັງສະແດງຂັ້ນຕອນການໃຊ້ຜັງກາຣາຟິກຮູບແບບຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ຮູບແບບ WEB ຫລືຜັງແມງມຸມ (A Spider Map) ມີ (1) ຂັ້ນສ້າງ (2) ຂັ້ນສະເໜີ (3) ຂັ້ນສັງເກດ/ວິເຄາະ (4) ຂັ້ນສະຫລຸບເພື່ອສະແຫວງຫາ
5. ຜູ້ຮຽນລາຍບຸກຄົນທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອຫາ
6. ຜູ້ຮຽນສະຫລຸບຄວາມຄິດຫລືຂໍ້ມູນສຳຄັນໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງເປັນຜັງກາຣາຟິກຮູບແບບຕ່າງ ໆ
7. ການນຳສະເໜີຜົນງານແລະການອະທິບາຍ
8. ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກະຈ່າງແຈ້ງແລະສະຫລຸບ

1.2 ການໃຊ້ເທັກນິກຜັງກາຣາຟິກ (Graphic Organizer)

ທິດນາ ແຂມມະນີ (2551 : 388) ສະເໜີວ່າຜັງກາຣາຟິກ ເປັນແຜນຜັງທາງຄວາມຄິດເຊິ່ງປະກອບໄປດ້ວຍຄວາມຄິດຫລືຂໍ້ມູນສຳຄັນ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນຢູ່ໃນຮູບແບບຕ່າງ ໆ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເຫັນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມຮູ້ຫລືເນື້ອໃນນັ້ນ ໆ ການໃຊ້ຜັງກາຣາຟິກເປັນເທັກນິກທີ່ຜູ້ຮຽນສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນການຮຽນຮູ້ເນື້ອຫາສາລະຕ່າງ ໆ ຈຳນວນຫລາຍ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເນື້ອຫາສາລະນັ້ນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນໄວຂຶ້ນແລະຈິດຈຳໄດ້ດີ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງຫາກເນື້ອຫາສາລະຫລືຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ ທີ່ຜູ້ຮຽນປະມວນມານັ້ນຢູ່ໃນລັກສະນະກະຈັດກະຈາຍ ຜັງກາຣາຟິກເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈັດຂໍ້

ມູນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນລະບຽບຢູ່ໃນຮູບແບບທີ່ອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົດຈຳໄດ້ງ່າຍການໃຊ້ຜັງ
ກາຝັກເປັນເຄື່ອງມືໃນການຮຽນຮູ້ມີພື້ນຖານມາຈາກທິດສະດີການຮຽນຮູ້ 4 ປະການນຳກັນຄື

- 1.2.1 ການແຍກແຍະຂໍ້ມູນເພື່ອໃຫ້ເຫັນອີງຄຳປະກອບຫລັກທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນຢູ່ຢ່າງຊັດເຈນ
ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ມະນໃນທັດໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ
- 1.2.2 ຫາກສະຫມອງມີການຈັດໂຄງສ້າງຄວາມຮູ້ໄວ້ຢ່າງເປັນລະບົບລະບຽບ ຈະຊ່ວຍຮຽກ
ຄວາມຮູ້ເດີມທີ່ຢູ່ໃນໂຄງສ້າງທາງປັນຍາອອກມາໃຊ້ເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່ໄດ້ງ່າຍ
ຂຶ້ນ
- 1.2.3 ຜັງກາຝັກທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງອີງຄຳປະກອບຫລັກຂອງເລື່ອງ ມີລັກສະນະເປັນພາບຊຶ່ງ
ງ່າຍຕໍ່ການທີ່ສະຫມອງຈະຈົດຈຳຫລາຍກວ່າຂໍ້ຄວາມທີ່ຕິດຕໍ່ກັນຍືດຍາວ
- 1.2.4 ການໃຊ້ຜັງກາຝັກ ຊຶ່ງມີລັກສະນະເປັນທັງພາບແລະຂໍ້ຄວາມ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນ
ໄດ້ຮຽນຮູ້ຢ່າງຕື່ນຕົວ (Active Learning) ເນື່ອງຈາກຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງມີທັງການຝັງ
ເວົ້າ ອ່ານ ຂຽນ ຄິດ ຈຶ່ງຈະສາມາດສ້າງຜັງກາຝັກອອກມາໄດ້ ເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້
ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີຄວາມຫມາຍ

ກົດຈະກຳ 1

ຄຳຊີ້ແຈງ ໃຫ້ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ຊ່ອງຂອງຕາລາງຕໍ່ໄປນີ້

ຮູບແບບຜັງກາຝັກ	ຈຸດປະສົງ	ເນື້ອຫາທີ່ເໝາະສົມກັບຜັງກາ ຝັກ	ການນຳໄປໃຊ້
ຜັງຄວາມຄິດ (Mind Map)			
ຜັງມະນໃນທັດນັບ (Concept Map)			
ຜັງແມງມຸມ (Spider Map)			
ຜັງກ້າງປາ (Fishbone Map)			
ຜັງລຳດັບຂັ້ນຕອນ (Sequential Map)			
ຜັງວົງຈອນ (Circleor Cyclical Map)			
ຜັງວົງກົມຊ້ອນ ຫລືເວັນໄດຂະແຕມ (Venn diagram)			

ບົດທີ4

ວິທີສອນ

1. ການສອນແມ່ນຫຍັງ ?

ສຸມິດ ຄຸນະບຸກອນ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງການສອນວ່າ: ການສອນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງການໃຫ້ວິຊາຄວາມຮູ້ຫລື ເນື້ອໃນເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງລວມເຖິງການຊ່ວຍໃຫ້ເດັກໄດ້ຄິດ ໂດຍການຖາມຄໍາຖາມເດັກ, ການແນະນຳ ເພື່ອຊ່ວຍເດັກແກ້ບັນຫາການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ແກ້ເດັກດ້ານຕ່າງ ໆ

ໂຮມິນ ເຄີຍກ່າວໄວວ່າ: ການສອນຄື ການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ (ຄູ) ນຳເອົາຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດ ແລະ ຊີວິດຂອງຕົນເອງມາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ອີກບຸກຄົນໜຶ່ງ (ຜູ້ຮຽນ) ຮູ້ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ ມີຈຳລະນາ ແລະ ຄັດເລືອກເອົາຄຸນສົມບັດ ທັດສະນະທຳ ແລະ ຄຳນິຍົມທີ່ຖືກໃຈມາຍຶດຖືເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ.

***ດັ່ງນັ້ນ ອາດສະຫລຸບໄດ້ວ່າ: ການສອນຄື ການກະທຳຂອງຄູ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຜົນຕາມຄວາມມຸ້ງ ໝາຍຂອງການສຶກສາທີ່ວາງໄວ້

ວິທີການສອນ (Teaching Method) ຄື ຂັ້ນຕອນທີ່ຜູ້ສອນດຳເນີນການໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມອົງປະກອບ ແລະ ຂັ້ນຕອນສຳຄັນອັນເປັນລັກສະນະເດັ່ນຫລືລັກສະ ນະສະເພາະທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງວິທີນັ້ນ (ທິດສະນາ ເຂມມະນີ, 2551: ໜ້າ3)

2. ວິທີສອນ

ແມ່ນວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການສອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ ວິທີແຕ່ລະວິທີມີວັດຖຸປະສົງ ແລະ ລັກສະນະເດັ່ນເປັນເອກະລັກແຕກຕ່າງກັນ. ລັກສະນະເດັ່ນຂອງແຕ່ລະວິທີກໍ່ຄືລັກສະນະທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງວິທີນັ້ນ ຫາກຂາດໄປກໍ່ຈະຮັດໃຫ້ບໍ່ໃຊ້ວິທີນັ້ນອີກຕໍ່ໄປເຊັ່ນ: ລັກສະນະສະເພາະຂອງວິທີສອນແບບສາທິດກໍ່ຄື ການສະແດງ/ການເຮັດໃຫ້ເບິ່ງ ຫາກບໍ່ມີການເຮັດໃຫ້ເບິ່ງ ກໍ່ຈະບໍ່ແມ່ນວິທີສອນແບບສາທິດ.

ດ້ວຍເຫດຜົນຕ່າງໆ ຜູ້ຮຽນຈຶ່ງໄດ້ວິເຄາະວິທີສອນຕ່າງໆເຊິ່ງເປັນວິທີ ທີ່ມີໂອກາດໃຊ້ຫຼາຍໃນການສອນເນື້ອໃນຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດດັ່ງນີ້:

ກ. ຄວາມໝາຍຂອງວິທີສອນນັ້ນ.

ຄຳນິຍາມເປັນຄວາມຄິດຂອງວິທີສອນນັ້ນເຊິ່ງປະກອບມີອົງປະກອບ ແລະ ຂັ້ນຕອນສຳຄັນອັນເປັນລັກສະນະເດັ່ນທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງວິທີນັ້ນ.

ຂ. ວັດຖຸປະສົງຂອງວິທີສອນນັ້ນ.

ວິທີສອນແຕ່ລະວິທີຈະມີລັກສະນະເດັ່ນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ການສອນບາງຈຸດ ຫຼື ບາງດ້ານບັນລຸຜົນໄດ້ດີເປັນຜົນເສດ ເມື່ອຜູ້ອ່ານສຶກສາຄວາມໝາຍຂອງວິທີສອນ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງວິທີສອນນັ້ນ

ແລ້ວ ຈະສາມາດຕັດສິນໃຈໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ວ່າວິທີນັ້ນເປັນວິທີທີ່ມີສ່ວນສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ຫຼື ບໍ່.

ຄ. ອົງປະກອບສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

ສ່ວນນີ້ເປັນການລະບຸໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນວ່າສິ່ງສໍາຄັນຊຶ່ງວິທີນັ້ນຈະຂາດບໍ່ໄດ້ມີຫຍັງແດ່ເປັນອົງປະກອບທີ່ຂອງວິທີນັ້ນ.

ງ. ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

ເປັນການລະບຸໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນວ່າຂັ້ນຕອນຫຼັກໆໃນການດໍາເນີນການ ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງວິທີນັ້ນມີຫຍັງແດ່ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ເປັນແຖວຂອງວິທີນັ້ນ.

ຈ. ເທັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃນການໃຊ້ວິທີສອນນັ້ນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງ

ສ່ວນນີ້ເປັນຂໍ້ມູນເສີມກ່ຽວກັບເທັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໆທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ວິທີແຕ່ລະວິທີໄດ້ຜົນສູງສຸດ ເພາະລຳດັບໆມີອົງປະກອບສໍາຄັນ ແລະ ດໍາເນີນການຕາມຂັ້ນຕອນສໍາຄັນທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ເທົ່ານັ້ນອາດບໍ່ໄດ້ຜົນສູງສຸດ ເພາະເປັນອົງປະກອບ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າສຸດ ຫຼື ຈຳເປັນທີ່ສຸດຕໍ່ການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ວິທີນັ້ນເປັນວິທີການໃຊ້ເທັກນິກເສີມ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຜົນເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ຖ້າຫວັງໃຊ້ເທັກນິກເສີມໂດຍຂາດຂັ້ນຕອນ ຫຼື ອົງປະກອບທີ່ເປັນແຖວສໍາຄັນກໍ່ເທົ່າກັບວ່າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ວິທີນັ້ນ ເພາະຂາດແຖວສໍາຄັນຂອງວິທີນັ້ນເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ການໃຊ້ວິທີນັ້ນບໍ່ເກີດຜົນສົມບູນຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງວິທີນັ້ນ.

ສ. ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍຂອງວິທີນັ້ນ

ສ່ວນນີ້ເປັນສ່ວນທີ່ວິເຄາະໃຫ້ເຫັນເປັນຂໍ້ດີ ຂໍ້ເສຍຂອງວິທີສອນນັ້ນໆເຊິ່ງຈະເປັນປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ສອນໃນການຕັດສິນໃຈໃຊ້ວິທີສອນນັ້ນໆໃຫ້ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງ ແລະ ສະຖານະການຂອງຕົນ.

ນິຍາມວິທີສອນ

- ✍ ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການສອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ ວິທີແຕ່ລະວິທີມີວັດຖຸປະສົງ ແລະ ລັກສະນະເດັ່ນເປັນເອກະລັກແຕກຕ່າງກັນ
- ✍ ລັກສະນະເດັ່ນຂອງແຕ່ລະວິທີກໍ່ຄືລັກສະນະທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງວິທີນັ້ນ ຫາກຂາດໄປກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ໃຊ້ວິທີນັ້ນອີກຕໍ່ໄປເຊັ່ນ: ລັກສະນະສະເພາະຂອງວິທີສອນແບບສາທິດກໍ່ຄືການສະແດງ/ການເຮັດໃຫ້ເບິ່ງ ຫາກບໍ່ມີການເຮັດໃຫ້ເບິ່ງ ກໍ່ຈະບໍ່ແມ່ນວິທີສອນແບບສາທິດ
- ✍ ວິທີແຕ່ລະວິທີ ມີຈຸດປະສົງສະເພາະຄື: ເປັນວິທີທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຜົນສະເພາະໆປະການຈາກການໃຊ້ວິທີນັ້ນເຊັ່ນ: ຈຸດປະສົງຂອງວິທີສອນແບບສາທິດ ກໍ່ຄືຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຮັດໃຫ້ຕາມພາບ ເຮັດໃຫ້ເຫັນພາບ ເຮັດໃຫ້ເກີດ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈຳເລື່ອງທີ່ເຫັນຈາກການສາທິດໄດ້ດີ.
- ✍ ການເລືອກໃຊ້ວິທີສອນຊຶ່ງຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າ ວິທີນັ້ນມີຈຸດປະສົງ ຄືຈະຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຜົນອັນໃດ ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງໃນການສອນບົດຮຽນທີ່ຕ້ອງການຫຼືບໍ່.

ວິທີສອນແບບຕ່າງໆ

1. ບັນຍາຍ(Lecture)
2. ສາທິດ (Demonstration)
3. ທັດສະນະສຶກສາ(Field trip)
4. ສົນທະນາແບບກຸ່ມຍ່ອຍ (Small Group Discussion)
5. ລະຄອນ (Dramatization)
6. ບົດບາດສົມມຸດ (Role Playing)
7. ກໍລະນີຕົວຢ່າງ (Case)
8. ເກມ (Game)
9. ສ້າງສະຖານະການຈຳລອງ (Simulation)
10. ວິໄນ(Deduction)
11. ອຸປະໄນ(Induction)
12. ສູນການຮຽນ (Learning Center)
13. ບົດຮຽນແບບໂປຼແກມ (Programmed Instruction)
14. ແລະ ອື່ນໆ

ການສອນມີຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໂດຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ດ້ວຍສອງຮູບແບບຄືຄູເປັນ ໃຈກາງ ແລະ ນັກຮຽນເປັນໃຈກາງ.

ກ. ການສອນແບບຄູເປັນໃຈກາງ

ການສອນແບບຄູເປັນໃຈກາງປະກອບມີບັນລະຍາຍ, ສາທິດ ແລະ ທົບທວນ

1. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການບັນຍາຍ (Lecture)

ເປັນວິທີການສອນທີ່ອາໄສຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ສອນໃນການຮຽບຮຽງເນື້ອໃນບົດຮຽນ ແລະ ການໃຊ້ເທັກນິກໃນການຖ່າຍທອດເນື້ອຫາສາລະເລີຍໃຫ້ມີຄວາມສົນໃຈ.

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງວິທີການບັນຍາຍ

ວິທີການສອນໂດຍໃຊ້ການບັນຍາຍແມ່ນຂະບວນການທີ່ຜູ້ໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ດ້ານຈຸປະສົງທີ່ກຳນົດໂດຍການເວົ້າ, ບອກ, ເລົ່າ ອະທິບາຍ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສອນແກ່ຜູ້ຮຽນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຖາມ ແລ້ວ ປະມົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນດ້ວຍວິທີໃດໜຶ່ງ.

1.2 ຈຸດປະສົງຂອງວິທີສອນແບບບັນຍາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການບັນຍາຍ ເປັນວິທີການທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮຽນຮູ້ເນື້ອໃນບົດຮຽນຜ່ອມໆກັນໄດ້ໃນເວລາທີ່ຈຳກັດ.

1.3 ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນແບບບັນຍາຍ

- ມີເນື້ອຫາສາລະ ຫຼື ເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້
- ມີການບັນຍາຍ (ເວົ້າ , ບອກ , ເລົ່າ , ອະທິບາຍ)
- ມີຜົນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ເກີດຈາກການບັນຍາຍ

1.4 ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

- ຜູ້ສອນກຽມເນື້ອໃນບົດຮຽນທີ່ຈະບັນຍາຍ
- ຜູ້ສອນບັນຍາຍ (ເວົ້າ , ບອກ , ເລົ່າ , ອະທິບາຍ) ເນື້ອໃນບົດຮຽນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້
- ຜູ້ສອນເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຖາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ

1.5 ເທັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະຕ່າງໆໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍການໃຊ້ການບັນຍາຍໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

ກ. ການກຽມການບັນຍາຍ

ການບັນຍາຍທີ່ດີຕ້ອງອາໄສການກະກຽມທີ່ດີ ຜູ້ສອນຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາເນື້ອໃນບົດຮຽນທີ່ຈະບັນຍາຍໃຫ້ຈະແຈ້ງຫາກເຫັນວ່າມີຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງທີ່ຕົນເອງຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ ຫຼື ມີຂໍ້ສົງໄສ ຄວນສຶກສາຄືນຄວາມໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ອນ ຈາກນັ້ນໃຫ້ຄິດເລືອກວ່າເນື້ອໃນບົດຮຽນໃດມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ມີປະໂຫຍດຕໍ່ຜູ້ຮຽນຂອງຕົນເອງຫຼາຍປານໃດເນື້ອໃນໃດບໍ່ຈຳເປັນອາດຈະຄັດອອກ ຕໍ່ໄປຄວນຈັດລຳດັບເນື້ອໃນບົດຮຽນວ່າສິ່ງໃດຄວນເວົ້າກ່ອນ, ເວົ້າຫຼັງ ແລະ ຈະເຊື່ອມໂຍງກັນແນວໃດໃນເນື້ອໃນບົດຮຽນແຕ່ລະສ່ວນ. ມີສ່ວນໃດທີ່ຍັງຂັດຂ້ອງ ຄວນຫາຕົວຢ່າງມາປະກອບໃສ່ ຫຼື ຄວນໃຊ້ສື່ໃດຊ່ວຍ ແລະ ຄວນຫາເທັກນິກໃນການນຳສະເໜີບົດຮຽນແຕ່ລະສ່ວນໃຫ້ໜ້າສົນໃຈ, ທຳທາຍຄວາມຄຶດ ແລະ ເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍ ເຊິ່ງອາດຈະປັນການໃຊ້ຄຳຖາມທີ່ກະທຸ້ນ ຫຼື ກ່ອນເລົ່າປະສົບການແບບໃໝ່ ຫຼື ນຳສະເໜີບັນຫາທີ່ທຳທາຍຄວາມຄຶດ. ກ່ອນການບັນຍາຍຜູ້ສອນຄວນມີໂຄງຮ່າງ (outline) ສຳລັບການບັນຍາຍ ແລະ ມີເອກະສານປະກອບບັນຍາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ.

ຂ. ການບັນຍາຍ

ເມື່ອເລີ່ມການບັນຍາຍຜູ້ບັນຍາຍຄວນເບິ່ງຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສົນໃຈນັ້ນໃຫ້ຄົງທີ່ຕະຫຼອດການບັນຍາຍ ດ້ວຍເທັກນິກຕ່າງໆເຊັ່ນ:

- ການໃຊ້ບັນຫາເປັນສິ່ງໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງເຊັ່ນ: ໃຊ້ຂ່າວເຫດການສໍາຄັນ ແລະ ກໍລະນີຕົວຢ່າງຕ່າງໆ.
- ການໃຊ້ການທົດລອງກ່ອນການຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຫັນຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງໃນເລື່ອງນັ້ນ
- ການໃຊ້ສື່ປະກອບເຊັ່ນ: ການໃຊ້ແຜ່ນໄສ, ຮູບພາບສະໄລ, ເທັບສຽງ, ວິດີໂອ, ສາລະຄະດີ ແລະ ຄອມພິວເຕີເປັນຕົ້ນ.
- ການໃຊ້ການຖາມປະກອບການບັນຍາຍ
- ການໃຊ້ກິດຈະກຳປະກອບການບັນຍາຍເຊັ່ນ: ການອະທິບາຍແບບກຸ່ມຍ່ອຍ, ການສາທິດ, ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ, ການຫຼິ້ນເກມ ແລະ ການທົດລອງປະຕິບັດເປັນຕົ້ນ.
- ການຍົກຕົວຢ່າງປະກອບການອະທິບາຍ
- ການໃຊ້ອາລົມຂັ້ນ/ອາລົມສົນທະລີ

- ການເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຝຶງຖາມ ແລະ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ

ຄ. ການອະພິປາຍຖາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ

ກ່ອນຢຸດການບັນຍາຍຜູ້ບັນຍາຍຄວນສະຫຼຸບເນື້ອໃນສໍາຄັນຂອງການບັນຍາຍ ແລະ ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຖາມ ຫຼື ອະທິບາຍແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ຈາກນັ້ນຄວນມີການທົດສອບການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນໃນເລື່ອງທີ່ບັນຍາຍດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການຖາມຜູ້ຮຽນ ຫຼື ການໃຫ້ເຮັດແບບທົດສອບເປັນຕົ້ນ.

1.6 ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການບັນຍາຍ

ກ. ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີການທີ່ໃຊ້ເວລາໜ້ອຍເມື່ອທຽບກັບວິທີສອນແບບອື່ນໆ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ກັບຜູ້ຮຽນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້
- ເປັນວິທີສອນທີ່ສະດວກກໍຍັງຍາກ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຖ່າຍທອດເນື້ອບົດຮຽນໄດ້ຫຼາຍ

ຂ. ຂໍ້ຈຳກັດ/ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຜູ້ຮຽນມີບົດບາດໜ້ອຍ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຂາດຄວາມສົນໃຈໃນການບັນຍາຍ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ອາໄສຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ບັນຍາຍ ຖ້າຜູ້ບັນຍາຍບໍ່ມີສິລະປະໃນການບັນຍາຍທີ່ດຶງດູດໃຈຜູ້ຮຽນ ຜູ້ຮຽນອາດຂາດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຖ້າຜູ້ສອນຂາດການຮຽບຮຽງເນື້ອໃນບົດຮຽນຢ່າງເໝາະສົມ ຜູ້ຮຽນອາດເກີດຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ແລະ ບໍ່ສາມາດຖາມໄດ້ (ຖ້າຜູ້ບັນຍາຍບໍ່ເປີດໂອກາດ)
- ເປັນວິທີສອນທີ່ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນໄດ້

2. ທີ່ສອນໂດຍການສາທິດ (Demonstration)

ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການໂດຍຕົງເຫັນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ເປັນຮູບປະທໍາເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົດຈຳໃນເລື່ອງທີ່ສາທິດໄດ້ດີ ແລະ ດົນ

2.1. ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດຄື ຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮູ້ດ້ານວັດຖຸປະສົງທີ່ກຳນົດໂດຍການສະແດງ ຫລື ເຮັດສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້, ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດເບິ່ງ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຮຽນຖາມ,ອະທິບາຍ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດການສາທິດ

2.2. ຈຸດປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດເປັນວິທີການທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໝົດຊຶ້ນໄດ້ເຫັນການປະຕິບັດຕົວຈິງດ້ວຍຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງ ຫລື ປະກົດການນັ້ນຊັດ

ເຈນຂຶ້ນ.

2.3. ອົງປະກອບສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

- ມີເລື່ອງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຈະສາທິດ
- ມີການສະແດງ, ການກະທຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດເບິ່ງ
- ມີຜົນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນຄື: ການອະທິບາຍ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນທີ່ໄດ້ຈາກການສາທິດ

2.4. ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນແບບສາທິດ

- ຜູ້ສອນສະແດງການສາທິດ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດການສາທິດ
- ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນອະທິບາຍ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການສາທິດ

2.5. ເທັກນິກຕ່າງໆໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍການສາທິດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

1. ການກະກຽມ

ຜູ້ສອນຈຳເປັນຕ້ອງມີການກະກຽມພໍ້ສົມຄວນ ເພື່ອໃຫ້ການຮຽນຮູ້ເປັນໄປຢ່າງສະດວກ ແລະ ສະບາຍ ການກະກຽມທີ່ສໍາຄັນຄື: ຜູ້ສອນຄວນມີການຊ່ອມການສາທິດກ່ອນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນບັນຫາ ແລະ ກຽມແກ້ໄຂ ຫຼື ປ້ອງກັນ ບັນຫາທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປຈິ່ງຈັດກຽມວັດຖຸປະກອບເຄື່ອງມື ແລະ ສະຖານທີ່ຈະໃຊ້ໃນການສາທິດ ແລະ ຈັດວາງໄວ້.

2. ກ່ອນການສາທິດ

ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ສາທິດແກ່ຜູ້ຮຽນຢ່າງພຽງພໍ ທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ສາທິດໄດ້ດີ ໂດຍອາດໃຊ້ວິທີການບັນຍາຍ ຫຼື ກຽມເອກະສານທີ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລຳດັບ ຂັ້ນຕອນ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຫຼື ໃຊ້ສີເຊັ່ນ: ວີດີໂອ ຫຼື ຜູ້ສອນອາດມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄປສຶກສາເນື້ອຫາສາລະທີ່ຈະສາທິດມາກ່ອນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຄວນໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຜູ້ຮຽນໃນການສັງເກດ ຫຼື ຈັດເຮັດແບບສັງເກດການສາທິດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ໃນການສັງເກດ. ນອກຈາກນັ້ນຜູ້ສອນອາດໃຊ້ເທັກນິກການມອບໝາຍໃຫ້ນັກຮຽນລາຍບຸກຄົນສັງເກດເປັນຝ່າຍເຊດ ສະເພາະຈຸດສະເພາະປະດັບ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕັ້ງໃຈສັງເກດ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

3. ການສາທິດ

ຜູ້ສອນອາດໃຊ້ວິທີການບັນຍາຍປະກອບການສາທິດ ການສາທິດຄວນດຳເນີນໄປໄດ້ຢ່າງມີລະດັບ ມີຂັ້ນຕອນ ໃຊ້ເວລາຢ່າງເໝາະສົມ ບໍ່ໄວເກີນໄປ ຕອນທີ່ສາທິດອາດໃຊ້ແຜ່ນພູມ, ກະດານດຳ ຫຼື ແຜ່ນໃສປະກອບ ແລະ ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຖາມ ຫຼື ຖາມຜູ້ຮຽນເປັນໄລຍະເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນບາງຄົນມາຊ່ວຍໃນການສາທິດນຳ. ເທັກນິກການສອນແບບສາທິດອີກເທັກນິກໜຶ່ງຄື: ການໃຊ້ການສາທິດແບບງຽບໆເພື່ອແທນການບັນຍາຍປະກອບການສາທິດ ແລະ ອາດມີການສາທິດຊ້ຳຄືນອີກ ຫາກຜູ້ຮຽນຍັງບໍ່ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຊັດເຈນ. ນອກຈາກນັ້ນຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຝ່າຍສະແດງການສາທິດນຳກໍໄດ້, ໃນກໍລະນີທີ່ການສາທິດຫາກມີສິ່ງທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍ ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນລະມັດລະວັງໃນເລື່ອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວນກຽມການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໄວ້ນຳ.

4. ການອະນຸຍາດສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້

ຫຼັງຈາກການສາທິດແລ້ວ ຜູ້ສອນອາດໃຫ້ການລາຍງານສິ່ງທີ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນ ແລະ ແລກປ່ຽນກັນ ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊຶກຖາມ ຜູ້ສອນຄວນກຽມຄໍາຖາມໄວ້ກະຕຸ້ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຄິດ. ຜູ້ຮຽນອະນຸຍາດ, ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ຄວາມຄິດ. ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຈາກການສາທິດຂອງຜູ້ສອນ ແລະ ຮ່ວມກັນສະຫຼຸບຜົນການຮຽນທີ່ໄດ້.

2.6 ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດ

ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການໂດຍກົງ, ສາມາດເຫັນສິ່ງທີ່ຮຽນ ຢ່າງເປັນຮູບປະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົດຈຳໃນເລື່ອງທີ່ໄດ້ສາທິດດີ ແລະ ດົນ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫາກໃຊ້ທິດແທນການທົດລອງ
- ເປັນວິທີທີ່ສາມາດສອນຜູ້ຮຽນໄດ້ຈຳນວນຫຼາຍ

ຂໍ້ຈຳກັດ/ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ຮຽນອາດບໍ່ສັງເກດເຫັນການສາທິດຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຫົວເຖິງ ຫາກເປັນກຸ່ມໃຫຍ່
- ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ສອນເປັນຜູ້ສາທິດ ຈຶ່ງອາດບໍ່ເຫັນຜິດຕິກຳຂອງນັກຮຽນ
- ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ຮຽນອາດມີສ່ວນຮ່ວມບໍ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຫຼາຍໜ້ອຍ
- ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ໄດ້ລົງມືເຮັດເອງ ຈຶ່ງອາດບໍ່ເກີດຄວາມຮູ້ທີ່ເລິກເຊິ່ງພຽງພໍ

ຂ. ການສອນແບບນັກຮຽນເປັນໃຈກາງ

ການສອນແບບນັກຮຽນເປັນໃຈກາງປະກອບມີຫຼາຍວິທີຄື: ທົດລອງ, ໂຄງການ, ສູນການຮຽນ, ສືບສວນ-ສອບສວນ, ແບ່ງກຸ່ມ, ອະນຸຍາດ, ວິເຄາະບັນຫາ, ສັງເຄາະບັນຫາ, ສະແດງບົດບາດ ແລະ ແບບປຽບທຽບ ແລະ ອື່ນ ແຕ່ຈະຍົກໃຫ້ເຫັນລາຍລະອຽດບາງວິທີສອນຂ້າລຸ່ມນີ້.

3. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການທົດລອງ (Experiment)

“ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການໂດຍກົງ ໂດຍໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຕ່າງໆໄດ້ມີສຸດທິດສອບ ແລະ ເຫັນຜົນປະກົດດ້ວຍຕົນເອງ ຈຶ່ງເກີດການຮຽນຮູ້ໄດ້ດີ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈຶ່ງຈຳການຮຽນຮູ້ນັ້ນໄດ້ດົນນານ”

3.1. ຄວາມໝາຍ:

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການທົດລອງຄື: ຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດ ໂດຍການໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຫາ ແລະ ສົມມຸດຖານໃນການທົດລອງ ແລະ ລົງມືທົດລອງເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໂດຍໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ, ແລ້ວເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ສະຫຼຸບອະນຸຍາດຜົນການທົດລອງ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທົດລອງ.

3.2. ຈຸດປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການທົດລອງເປັນວິທີການທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮຽນແບບລາຍງານເປັນ ບຸກຄົນ ຫຼື ລາຍງານເປັນກຸ່ມເກີດການຮຽນຮູ້ໂດຍການເຫັນຜົນປະກົດຈະແຈ້ງຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຕົນເອງນີ້ເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ນັ້ນຖືກກັບຄວາມເປັນຈິງ ມີຄວາມໝາຍສໍາລັບ ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຈຳໄດ້ດົນນານ.

3.3. ອົງປະກອບ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

- ມີການຕັ້ງບັນຫາ ແລະ ສົມມຸດຖານໃນການທົດລອງ
- ມີວັດຖຸອຸປະກອນສໍາລັບການທົດລອງ
- ມີການທົດລອງ

3.4. ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

- ຜູ້ສອນ / ຜູ້ຮຽນກໍານົດບັນຫາ ແລະ ສົມມຸດຖານໃນການທົດລອງ
- ຜູ້ສອນໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຈໍາເປັນຕໍ່ການທົດລອງໃຫ້ຂັ້ນຕອນ ແລະ ລາຍລະອຽດໃນການທົດລອງແກ່ຜູ້ຮຽນໂດຍໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ຜູ້ຮຽນລົງມືທົດລອງໂດຍໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກໍານົດ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນການທົດລອງ.
- ຜູ້ຮຽນວິເຄາະ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດລອງ
- ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນອະທິບາຍຜົນການທົດລອງ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້

3.5. ເທັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃນການໃຊ້ວິທີສອນການທົດລອງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

1. ການກະກຽມ

ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງກໍານົດຈຸດມຸ້ງໝາຍ ແລະ ກໍານົດບັນຫາທີ່ຈະໃຊ້ໃນການທົດລອງ ແລະ ຂະບວນການ ຫຼື ຂັ້ນຕອນໃນການດໍາເນີນການທົດລອງໃຫ້ຊັດເຈນ ລວມທັງຈັດກຽມວັດຖຸ ອຸປະກອນທີ່ຈະໃຊ້ໃນການທົດລອງໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ລອງເຮັດການທົດລອງດ້ວຍຕົນເອງເພື່ອຈະໄດ້ ຮຽນຮູ້ປະເດັນບັນຫາຂັດຂ້ອງ ຫຼື ອຸປະສັກຕ່າງໆເຊິ່ງອາດນໍາມາໃຊ້ໃນການປັບປຸງຂັ້ນຕອນການ ດໍາເນີນການ ແລະ ລາຍລະອຽດຕ່າງໆໃຫ້ຮັດກຸມຂຶ້ນ, ຜູ້ສອນອາດຈໍາເປັນຕ້ອງສ້າງເອກະສານຄູ່ມື ການທົດລອງໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຄວນຈັດປະເດັນຄໍາຖາມທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຮຽນຫາຄໍາຕອບ ຫຼື ແນວທາງທີ່ຈະ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດການທົດລອງ. ນອກຈາກນັ້ນໃນບາງກໍລະນີການທົດລອງຕ້ອງອາໄສຄວາມຮູ້ ພື້ນຖານທີ່ຈໍາເປັນ ເຊິ່ງຖ້າຫາກຜູ້ຮຽນຂາດຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ສາມາດເຮັດການທົດລອງໄດ້ເຊິ່ງ ຄວນມີການກວດສອບຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນກ່ອນໃຫ້ເຮັດການທົດລອງໂດຍຜູ້ສອນຈະຕ້ອງຈັດກຽມ ແບບທົດລອງໄວ້ອີກສໍາລັບການທົດລອງທີ່ມີອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ການທົດລອງທາງເຄມີ ຜູ້ສອນຈະ ຕ້ອງກວດສອບຄວາມປອດໄພລວມທັງຕຽມການສະເພາະທາງດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນອີກ.

2. ການນໍາສະເໜີເລື່ອງ/ຕົວບັນຫາທີ່ຈະໃຊ້ໃນການທົດລອງ

ຜູ້ສອນອາດເປັນຜູ້ນໍາສະເໜີບັນຫາທີ່ຈະໃຊ້ໃນການທົດລອງ ແຕ່ຖ້າເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີ ຄວາມຮູ້ສຶກວ່າບັນຫາມາຈາກຕົວຜູ້ຮຽນເອງໄດ້ກໍ່ຈະຢູ່ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ ຫຼື ການທົດລອງ ນັ້ນມີຄວາມໝາຍສໍາລັບຜູ້ຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນ.

3. ການໃຫ້ຄວາມຮູ້/ຂັ້ນຕອນ/ລາຍລະອຽດໃນການທົດລອງ

ຜູ້ສອນອາດເປັນຜູ້ກຳນົດຂັ້ນຕອນ ແລະ ລາຍລະອຽດໃນການທົດລອງ ຫຼື ອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮ່ວມກັນວາງແຜນ ແລະ ກຳນົດຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນການທົດລອງກໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ຄວາມເໝາະ ສົມກັບຖານະແຕ່ໃນການໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮ່ວມກັນດຳເນີນການນັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນພັດທະນາທັກສະ ຕ່າງໆໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ ແລະ ຜູ້ຮຽນຈະກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍຂຶ້ນເພາະເປັນຜູ້ຄິດເອງ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຄຸ້ຈຳເປັນຕ້ອງຊ່ວຍດູແລໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງໃກ້ຊິດ.

4. ການທົດລອງ

ການທົດລອງເຮັດໄດ້ຫຼາຍແບບຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນລົງມືຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ທັງໝົດໂດຍຄູເຮັດໜ້າທີ່ສັງເກດ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຫຼື ປ້ອນ ຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ ຫຼື ຜູ້ສອນອາດ ລົງມືເຮັດການທົດລອງເອງໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດ ແລະ ເຮັດການທົດລອງຕາມໄປເທື່ອລະຂັ້ນ ຫຼື ຜູ້ສອນ ອາດລົງມືເຮັດການທົດລອງໃຫ້ຜູ້ຮຽນເບິ່ງຈົນຈົບຂະບວນການ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄປເຮັດການທົດ ລອງດ້ວຍຕົນເອງ ຜູ້ສອນຈະໃຊ້ເທັກນິກໃດນັ້ນຂຶ້ນກັບຄວາມເໝາະສົມຂອງລັກສະນະການທົດລອງ ເທື່ອນັ້ນ ຜູ້ສອນຄວນເຝິກຝົນທັກສະດັ່ງກ່າວໃຫ້ຜູ້ຮຽນກ່ອນ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຮັດການທົດລອງ ຫຼື ບໍ່ ຕ້ອງເຝິກໄປຝ້ອມໆກັນ ທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດດັ່ງກ່າວມີ 13 ທັກສະດັ່ງນີ້:

- 1) ທັກສະການສັງເກດ
- 2) ທັກສະການລົງຄວາມເຫັນຈາກຂໍ້ມູນ
- 3) ທັກສະການຈຳແນກປະເພດ
- 4) ທັກສະການວັດແທກ
- 5) ທັກສະການໃຊ້ຕົວເລກ
- 6) ທັກສະການສຶຄວາມໝາຍ
- 7) ທັກສະທາງຊັບພະຍາກອນ
- 8) ທັກສະການຫາຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງກາງຫາວ (Space)ກັບເວລາ
- 9) ທັກສະການກຳນົດ ແລະ ຄວບຄຸມຕົວແປ
- 10) ທັກສະການຕັ້ງສົມມຸດຖານ
- 11) ທັກສະການກຳນົດນິຍາມເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມຕົວແປ
- 12) ທັກສະການທົດລອງ
- 13) ທັກສະການຕີຄວາມໝາຍຂໍ້ມູນ ແລະ ການລົງຂໍ້ສະຫຼຸບ

ຜູ້ສອນຈະສອນດ້ວຍວິທີນີ້ໃຫ້ໄດ້ຜົນດີຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ທັກ ສະ 13 ປະການດັ່ງກ່າວຈຶ່ງຈະສາມາດເຝິກຝົນຜູ້ຮຽນຕາມບັນຫາ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນ ໄດ້.

5. ການລວບລວມຂໍ້ມູນ

ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຜູ້ຮຽນໃນການສັງເກດການທົດລອງ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນການທົດ ລອງ ແລະ ເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ລວມທັງໃຫ້ເຂົາໃຈໃສ່ໃນຂະບວນການທົດລອງ ແລະ ຂະບວນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງນັກຮຽນອີກດ້ວຍ.

6. ການວິເຄາະສະຫຼຸບຜົນການທົດລອງ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ

ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຜູ້ຮຽນກ່ຽວກັບວິທີການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນເຊິ່ງ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ພັດທະນາຂະບວນການຄິດ ແລະ ທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ ເຊິ່ງ

ສາມາດນຳໄປໃຊ້ປະໂຫຍດໃນເລື່ອງອື່ນໆໄດ້ອີກຫຼາຍ. ນອກຈາກນັ້ນຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຜູ້ຮຽນວິເຄາະ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂະບວນການໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້, ຂະບວນການເຮັດວຽກ ແລະ ຂະບວນການອື່ນໆ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນອີກດ້ວຍ.

3.6 ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການທົດລອງ

ຂໍ້ດີ:

- ເປັນວິທີການທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການໂດຍກົງ ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຕ່າງໆ ໄດ້ພິສູດ ທົດສອບ ແລະ ເຫັນຜົນປະກົດດ້ວຍຕົນເອງ ຈຶ່ງເກີດການຮຽນຮູ້ໄດ້ດີ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈຳການຮຽນຮູ້ນັ້ນໄດ້ດົນນານ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາທັກສະຂະບວນການຕ່າງໆຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: ທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ, ທັກສະຂະບວນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້, ທັກສະຂະບວນການຄິດ ແລະ ທັກສະຂະບວນການກຸ່ມ ລວມທັງໄດ້ພັດທະນາລັກສະນະນິໄສການໄຝຣ້.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຫຼາຍ ຈະຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮຽນຮູ້.

ຂໍ້ຈຳກັດ:

- ເປັນວິທີສອນທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງມີອຸປະກອນ ວັດຖຸ ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈຳນວນຫຼາຍ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງອອກໄປເກັບຂໍ້ມູນນອກສະຖານທີ່ ກໍ່ຕ້ອງມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຄ່າພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸຕ່າງໆອີກດ້ວຍ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ເວລາຫຼາຍເນື່ອງຈາກການດຳເນີນການແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕ້ອງໃຊ້ເວລາ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຜູ້ສອນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ ຈຶ່ງຈະສາມາດສອນ ແລະ ເຝິກຝົນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ໄດ້ດີ.

4. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການໄປທັດສະນະສຶກສາ (Field Trip)

ວິທີການທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການຕົວຈິງໃນເລື່ອງທີ່ຮຽນໄດ້ ຮຽນຮູ້ພາບຄວາມເປັນຈິງໄດ້ ໃຊ້ແຫຼ່ງຊຸມຊົນໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດຕໍ່ການຮຽນຮູ້.

4.1 ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການໄປທັດສະນະສຶກສາຄືຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດມີຄວາມຢາດຮຽນຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດ ໂດຍຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນພາກັນວາງແຜນ ແລະ ດື່ມມາງໄປສຶກສາ, ຮຽນຮູ້ຕາມສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ໃນເລື່ອງນັ້ນ (ເຊິ່ງຢູ່ນອກສະຖານທີ່ ທີ່ຮຽນຢູ່ປະຈຸບັນ) ໂດຍມີການສຶກສາສິ່ງຕ່າງໆໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ຕາມຂະບວນການຫຼືວິທີການທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ແລະມີການອະທິບາຍ, ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສຶກສາມາ.

4.2 ຈຸດປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການໄປທັດສະນະສຶກສາເປັນວິທີການທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີປະສົບການດີໃນເລື່ອງທີ່ຈະຮຽນ. ຮຽນຮູ້ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ, ໄດ້ໃຊ້ປ່ອນຊຸມຊົນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຮຽນຮູ້.

4.3 ອົງປະກອບສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ.

- ມີການວາງແຜນຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໃນເລື່ອງຈຸດປະສົງ, ສະຖານທີ່ການເດີນທາງ,ເລື່ອງທີ່ຈະສຶກສາ, ວິທີສຶກສາ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ກໍານົດການເດີນທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ.
- ມີການເດີນທາງອອກໄປຕາມສະຖານທີ່ເປົ້າໝາຍ ເຊິ່ງຢູ່ນອກໂຮງຮຽນ ຫຼື ນອກສະຖານທີ່ທີ່ຮຽນຢູ່ເປັນ ປົກກະຕິ.
- ມີຂະບວນການໃນການສຶກສາສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຮຽນຮູ້ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ.
- ມີການສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຮູ້ ທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຈາກການໄປທັດສະນະສຶກສາ.

4.4 ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້)ຂອງການສອນ.

- ຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນໄດ້ມີການວາງແຜນຮ່ວມກັນໃນເລື່ອງ,ຈຸດປະສົງ,ສະຖານທີ່ທີ່ຈະໄປ,ການເດີນທາງ,ສິ່ງທີ່ຈະໄປສຶກສາ,ວິທີສຶກສາ,ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ,ກໍານົດການເດີນທາງແລະໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ.
- ຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນເດີນທາງໄປຕາມສະຖານທີ່ແລະເປົ້າໝາຍ
- ຜູ້ຮຽນສຶກສາສິ່ງຕ່າງໆໃນສະຖານທີ່ນັ້ນຕາມຂະບວນການຫຼືວິທີການສຶກສາໄດ້ວາງແຜນໄວ້.
- ຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນເດີນທາງເມື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຮູ້ແລະຜູ້ສອນຫຼືຜູ້ຮຽນສະຫຼຸບຜົນການຮຽນແລະເດີນທາງເມື່ອ.

4.5.ເທັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຕ່າງໆໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການໄປທັດສະນະສຶກສາໃຫ້ມີຄຸນະພາບຫຼືປະສິດທິພາບ

4. 5.1 ການວາງແຜນ.

ຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນຄວນມີການວາງແຜນຮ່ວມກັນກ່ອນມີການເດີນທາງໄປທັດສະນະສຶກສາ.ສິ່ງທີ່ຜູ້ສອນຕ້ອງທໍາຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຜູ້ຮຽນໃຫ້ຊັດເຈນຄື:ຈຸດປະສົງຂອງການໄປທັດສະນະສຶກສາ ເຊິ່ງຫາກຈຸດປະສົງຊັດເຈນແລ້ວຜູ້ຮຽນອາດຈະມີສ່ວນໃນການເລືອກສະຖານທີ່ທີ່ຈະໄປ (ໃນກໍລະນີຜູ້ສອນບໍ່ເຈາະຈົງສະຖານທີ່) ເມື່ອມີການກໍານົດສະຖານທີ່ແນ່ນອນແລ້ວຈະເປັນການທີ່ດີຫຼາຍຫາກຜູ້ສອນຫຼືຜູ້ຮຽນບາງຄົນມີໂອກາດໄປສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ນັ້ນກ່ອນຈະຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ດີໃນການວາງແຜນຂັ້ນຕໍ່ໄປແລະຊ່ວຍໃຫ້ບໍ່ມີບັນຫາເມື່ອມີການເດີນທາງຕົວຈິງ ຫຼັງຈາກໄດ້ສະຖານທີ່ແລະໄດ້ຂໍ້ມູນແລ້ວຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນຈຶ່ງວາງແຜນໃຫ້ລະອຽດຕໍ່ໄປເລື່ອງສໍາຄັນທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຕົກລົງກັນໃຫ້ຊັດເຈນມີຫຼາຍປະການໄດ້ແກ່:

- ການເດີນທາງຈະຕ້ອງໃຊ້ພາຫະນະຫຍັງ ໄປແນວໃດ.
- ເລື່ອງທີ່ຈະສຶກສາມີຫຍັງແປ
- ວິທີການທີ່ຈະສຶກສາໃຊ້ວິທີການແບບໃດ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ການສັງເກດ,ຈົດບັນທຶກ, ອັດເທັບ,ຖ່າຍວິດີໂອສະສົມພາບ ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳລົງມືປະຕິບັດ,ທົດລອງແລະອື່ນໆ.ເຊິ່ງຖ້າໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງມືຫຼືວັດຖຸອຸປະກອນແບບໃດ ກໍຕ້ອງມີການຈັດກຽມໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍເຊັ່ນ: ຈັດເປັນແບບສັງເກດ,ແບບສະສົມພາບ, ເຄື່ອງມືຫຼິ້ນສຽງ,ກ້ອງເປັນຕົ້ນ.
- ກໍານົດການໄດ້ແກ່: ໄປຮແກມການເດີນທາງທີ່ມີກໍານົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ.

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ: ຈຳນວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນແຕ່ລະເລື່ອງລວມແລ້ວເປັນເທົ່າໃດ. ຖ້າມີຜູ້ຮຽນຈຳເປັນຕ້ອງອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະເລ່ຍກັນຫຼາຍ-ນ້ອຍພຽງໃດ
- ໜ້າທີ່ຄວນຮັບຜິດຊອບໃຜຈະຊ່ວຍສ່ວນໃດແດ່
ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ຊັດເຈນ ເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ຕົກລົງກັນນີ້ຄວນຈັດການເປັນແອກະສານແຈກໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນໄດ້ຮັບຮູ້ຕົກັນໃນເລື່ອງການວາງແຜນນີ້ ຖ້າຜູ້ສອນແບ່ງກຸ່ມຜູ້ຮຽນໃຫ້ຊ່ວຍກັນຄິດໃນແຕ່ລະເລື່ອງໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນຈະເປັນການດີ ເພາະຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມສູງແລະເກີດຄວາມຮູ້ສຶກຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ. ສຳລັບຜູ້ສອນບໍ່ຄວນລົມຕິດຕໍ່ຢືນຢັນເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ຢ່າງເປັນທາງການແລະຂໍອະນຸຍາດບັງຄັບບັນຊາ, ຜູ້ປົກຄອງນັກຮຽນ (ໃນກໍລະນີຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກະຊວງສຶກສາທິການ ວ່າດ້ວຍການຜັນກຮຽນໄປສຶກສານອກສະຖານທີ່)
- ການເດີນທາງໄປທັດສະນະສຶກສາ: ຜູ້ສອນຄວນເບິ່ງແຍງດູແລເອົາໃຈໃສ່ໃນເລື່ອງຄວາມປອດໄພ, ສັງເກດພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນແລະໃຫ້ຄຳປຶກແນະນຳຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

4.5.2 ການສຶກສາໃນສະຖານທີ່ເປົ້າໝາຍ: ເມື່ອໄປຕາມສະຖານທີ່ເປົ້າໝາຍແລ້ວຜູ້ສອນຄວນປະຊຸມຜູ້ຮຽນທັງໝົດກ່ອນປ່ອຍຜູ້ຮຽນໃຫ້ໄປສຶກສາຕາມຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນເອງໂດຍເວົ້າເຖິງຄື:

4.5.3 ຈຸດປະສົງຂອງການມາສຶກສາ

1. ການເອົາພາບຕໍ່ສະຖານທີ່, ບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ເປັນການທຳລາຍຫຼືເຮັດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະຖານທີ່.
2. ຄວາມປອດໄພ
3. ການສຶກສາດ້ວຍວິທີການທີ່ກຽມມາແລ້ວ.
4. ການນັດໝາຍແລະການຕົກລົງເວລາ ເມື່ອມີຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄປສຶກສາດ້ວຍ ຕົນເອງໂດຍຜູ້ສອນສັງເກດການທົ່ວໄປ.

4.5.4. ການເດີນທາງເມືອ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ.

ໂດຍທົ່ວໄປຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເບິ່ງ - ຊົມ ແລະ ສຶກສາສະຖານທີ່ແລ້ວ ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນມັກບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະສະຫຼຸບຜົນການຮຽນໃນທັນທີ ເພາະຕ້ອງຝົນເດີນທາງເມືອ ແຕ່ຫາກບໍ່ຝົນເດີນທາງເມືອ ແລະ ສາມາດຈັດສັນເວລາໄດ້ການສະຫຼຸບປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ໃນທັນທີ ຈະໃຫ້ຜົນດີຫຼາຍເນື່ອງຈາກຜູ້ຮຽນຍັງຈື່ຄວາມຄິດ, ປະສົບການ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆໄດ້ດີ ແຕ່ຖ້າຍັງສະຫຼຸບບໍ່ໄດ້ທັນທີ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຖ້າອີກໄລຍະໜຶ່ງ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຄິດ ແລະ ປະສົບການບາງສ່ວນອາດຈະລືມໄປແປ ການສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຮູ້ເຮັດໄດ້ຫຼາຍວິທີເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນສະເໜີປະສົບການ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕົນໄດ້ຈາກການສຶກສາ ແລະ ອະທິບາຍຮ່ວມກັນ ສະຫຼຸບເປັນປະດັບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ອາດປະເມີນຄຳວ່າ: ການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດ ຫຼື ຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຂຽນບົດລາຍງານຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບແກ່ຜູ້ອື່ນ (ເຊັ່ນ: ຜູ້ຮຽນກຸ່ມອື່ນໆ ຫຼື ໃນການປະຊຸມຕ່າງໆ) ແນວໃດກໍຕາມບໍ່ວ່າຜູ້ສອນຈະໃຊ້ວິທີໃດໃນການສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຮູ້, ຜູ້ສອນຄວນດູແລເບິ່ງແຍງໃຫ້ມີການສະຫຼຸບ ໃຫ້ຄວບຄຸມປະດັບການຮຽນຮູ້ທັງ 3 ດ້ານຄື :

1. ການຮຽນຮູ້ໃນດ້ານຄວາມຮູ້ (ສິ່ງທີ່ສຶກສາ)
2. ການຮຽນຮູ້ໃນດ້ານເຈດຕະນາ

3. ການຮຽນຮູ້ໃນດ້ານຂະບວນການຕ່າງໆ (ເຊັ່ນ : ຂະບວນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ , ຂະບວນການຄິດ , ຂະບວນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນໆ)

4.5.5 ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ/ຂໍ້ເສຍ ຂອງວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການໄປທັດສະນະສຶກສາ

ຂໍ້ດີ:

1. ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີປະສົບການໂດຍກົງ ໄດ້ຮຽນຮູ້ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ມີການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຮຽນຮູ້ໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ.

2. ເປັນວິທີສອນທີ່ສົ່ງເສີມການໃຊ້ສັບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນໃຫ້ເປັນບໍ່ໂຫຍດຕໍ່ການຮຽນຮູ້ ແລະ ຊ່ວຍສ້າງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮງຮຽນກັບຊຸມຊົນ.

3. ເປັນວິທີສອນທີ່ເອື້ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດໄດ້ເຝິກທັກສະຕ່າງໆຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: ທັກສະການວາງແຜນ, ທັກສະການປະສານງານ, ທັກສະການເຮັດວຽກກຸ່ມ, ທັກສະການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ ນອກຈາກນັ້ນຍັງສົ່ງເສີມການພັດທະນາຄຸນນະພາບຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມສາມັກຄີ ຄວາມເສຍສະຫຼະປັນຕົ້ນ

4. ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ປ່ຽນສະພາບອາກາດໃນການຮຽນຮູ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນແລະຄວາມສົນໃຈໃນການຮຽນຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ

ຂໍ້ຈຳກັດ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຍິ່ງຍາກສຳຫລັບຜູ້ສອນເນື່ອງຈາກຕ້ອງມີການກຽມການຕິດຕໍ່ປະສານງານ ຈັດການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບງານຫຼາຍດ້ານ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ ໃຊ້ເວລາຫລາຍ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງອາດເກີດອັນຕະລາຍລະຫວ່າງການເດີນທາງໄດ້.

- ເປັນວິທີສອນທີ່ອາດເກີດຜົນບໍ່ຄຸ້ມຄ່າ ຫາກການຈັດການ ແລະ ຂະບວນການສຶກສາບໍ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນ

5. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງລະຄອນ

5.1 ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງລະຄອນແມ່ນຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງໂດຍການໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງລະຄອນເຊິ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຕາມເນື້ອຫາ ແລະ ບົດລະຄອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງລາວນັ້ນມີຊີວິດຂຶ້ນມາ ແລະ ສາມາດເຮັດໃຫ້ທັງຜູ້ສະແດງແລະ ຜູ້ເບິ່ງເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈິດຈຳເລື່ອງນັ້ນໄດ້ດີ.

5.2 ຈຸດປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງລະຄອນ ເປັນວິທີການທີ່ມຸ້ງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຫັນພາບຂອງເລື່ອງລາວທີ່ຕ້ອງການຮຽນຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນດ້ວຍຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງລາວນັ້ນມີຊີວິດຂຶ້ນມາ ຈຶ່ງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ທີ່ຊັດເຈນແລະ ຈິດຈຳໄດ້ດີ.

5.3 ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ.

- ບົດລະຄອນຄືເລື່ອງທີ່ມີເນື້ອຫາ ແລະ ບົດເວົ້າ ຫຼື ບົດສະແດງກຳນົດໄວ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ.

- ມີການສະແດງຕາມບົດບາດທີ່ກຳນົດ, ມີກາເບິ່ງ ແລະ ສັງເກດການສະແດງ
- ມີການອະທິບາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວ ຫຼື ເນື້ອຫາການສະແດງຂອງຜູ້ຮັບບົດບາດຕ່າງໆ
- ມີການສະຫຼຸບການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ ຈາກການສະແດງ ແລະ ເບິ່ງການສະແດງ.

5.4 ຂັ້ນຕອນສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

- ຜູ້ສອນ/ຜູ້ຮຽນກຽມບົດລະຄອນ
- ຜູ້ຮຽນສຶກສາບົດລະຄອນ ແລະ ບົດບາດທີ່ຈະສະແດງ.
- ຜູ້ຮຽນສຶກສາບົດທີ່ຈະສະແດງ ແລະ ຊ້ອມການສະແດງ ຜູ້ສອນໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການເບິ່ງການສະແດງແກ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ທີ່ເປັນຜູ້ເບິ່ງ
- ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນຈັດກຽມອຸປະກອນສຳລັບການສະແດງເຊັ່ນ: ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ.
- ຜູ້ຮຽນສະແດງ ຫຼື ການສະແດງ.
- ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນອະທິບາຍກ່ຽວກັບການສະແດງຂອງຜູ້ຮຽນເລື່ອງ ຫຼື ເນື້ອຫາການສະແດງ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການສະແດງ.

5.5 ເທັກນິກແລະຂໍ້ສະເໜີຕ່າງໆໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍການສະແດງລະຄອນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບການສະແດງລະຄອນເພື່ອການຮຽນຮູ້ມີຫຼາຍແບບດັ່ງນີ້ :

ກ. ການສະແດງລະຄອນແບບເປັນທາງການ (dramatization)

ເປັນການສະແດງລະຄອນທີ່ມີການກຽມບົດລະຄອນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບໄວ້ ແລະ ຜູ້ສະແດງຈະຕ້ອງມີການເຝິກຊ້ອມກ່ອນການສະແດງສາມາດສະແດງໄດ້ຕາມບົດ ແລະ ມີການຈັດສາກຈັດເວທີໃຫ້ເບິ່ງສົມຈິງ ຕົວຢ່າງ : ການສະແດງທາງການທີ່ນິຍົມກັນຫຼາຍໄດ້ແກ່ການສະແດງເຫດການປະຫວັດສາດ ຫຼື ຊີວະປະຫວັດຂອງບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນເປັນຕົ້ນ.

ຂ. ການສະແດງລະຄອນແບບບໍ່ເປັນທາງການ ຫຼື ເອີ້ນສັ້ນໆໄດ້ວ່າ Acting

ເປັນການສະແດງເລື່ອງລາວ ຫຼື ເຫດການສັ້ນໆສະເພາະຈຸດສະເພາະປະດັບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເລື່ອງລາວນັ້ນມີຄວາມຊັດເຈນຂຶ້ນ.ການສະແດງແບບນີ້ຜູ້ສອນສາມາດໃຊ້ສອນໃນການສອນເນື້ອຫາສາລະຕ່າງໆໄດ້ຫຼາຍເຊັ່ນ: ການສະແດງວິທີການຈັດໂຕະອາຫານ, ການສະແດງຜິດພິດແຕ່ງງານ.

ຄ. ການສະແດງລະຄອນໃບ້

ເປັນການສະແດງທີ່ຜູ້ສະແດງໃຊ້ກາສະແດງອອກທາງທຳທາງ ສື່ຄວາມໝາຍເລື່ອງລາວໃຫ້ຜູ້ເບິ່ງເຂົ້າໃຈໂດຍບໍ່ໃຊ້ພາສາເວົ້າເລີຍ ແຕ່ອາດມີການໃຊ້ການບັນຍາຍປະກອບທຳທາງໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເບິ່ງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນ : ການສະແດງລະຄອນໃບ້ ສື່ຄວາມໝາຍກ່ຽວກັບບັນຫາການດຳລົງຊີວິດ, ຄວາມຂັດຂ້ອງໃຈ , ການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ.

ງ. ການສະແດງລະຄອນຮຽນແບບ (ລອກແບບ)

ເປັນການສະແດງທີ່ຜູ້ສະແດງພະຍາຍາມສະແດງລັກສະນະທຳທາງຮຽນແບບບຸກຄົນ ຫຼື ສັດເຊັ່ນ: ການສະແດງຮຽນແບບດາລາ, ນັກຮ້ອງທີ່ມີຊື່ສຽງ, ການສະແດງທຳທາງສຽງຮ້ອງຮຽນແບບສັດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ໝາ, ແມວ, ສິງໂຕ, ນົກຕ່າງໆ ຫຼື ອາດຈະສະແດງຮຽນແບບກົນໄກການເຮັດວຽກຂອງສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຮຸ່ນຍົນ, ຄອມພິວເຕີ ແລະ ອື່ນໆ...

ຈ. ການສະແດງລະຄອນລ້ວງນ

ເປັນການສະແດງລະຄອນທີ່ມີເນື້ອຫາສາລະສຽດສືບຸກຄົນ, ສັງຄົມ ເລື່ອງລາວ ຫຼື ເຫດການຕ່າງໆເພື່ອເນັ້ນຄຳນິຍົມ ຫຼື ຜິດຕິກຳໃດໆທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ຮຽນ ໂດຍ

ການສະແດງເຖິງຄວາມບໍ່ຊອບດ້ວຍເຫດແລະຜົນຂອງສິ່ງນັ້ນເຊັ່ນ : ການສະແດງລະຄອນລ້ຽງພືດຕິກຳທາງການເມືອງຂອງນັກການເມືອງເປັນຕົ້ນ.

ສ. ການສະແດງການເຊີດຮຸ່ນລະຄອນ

ເປັນການສະແດງທີ່ຜູ້ສະແດງໃຊ້ຮຸ່ນຫຼື ອຸປະກອນອື່ນເປັນຕົວແທນຕົນໃນການສະແດງອອກ, ຜູ້ສະແດງບໍ່ປະກົດກາຍຫຼືສະແດງພຶດຕິກຳຕ່າງໆ ແຕ່ຈະເຊີດຕົວຮຸ່ນໃຫ້ສະແດງຕາມທີ່ຕົນຕ້ອງການ, ຮຸ່ນທີ່ຈະໃຊ້ໃນການສະແດງມີຫຼາຍແບບຫຼາຍປະເພດເຊັ່ນ: ຮຸ່ນກະບອກ, ຮຸ່ນນິ້ວມື, ຮຸ່ນສຽບໄມ້, ຮຸ່ນໜັງຕະລຸງແລະອື່ນໆ.

ການສະແດງລະຄອນບໍ່ວ່າຈະເປັນແບບໃດ ຖ້າຢາກໃຫ້ມີປະສິທິພາບ ຄືຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງຜູ້ສອນຄວນມີການຕຽມການແລະກຳເນີນການຢ່າງເໝາະສົມດັ່ງນີ້ :

1.) ການກຽມບົດລະຄອນ

ຜູ້ຮຽນແລະຜູ້ຮຽນຄວນມີການອະທິບາຍກັນເຖິງຈຸດປະສົງຈອງການທີ່ຈະໃຊ້ບົດລະຄອນເປັນວິທີການເພື່ອໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດ, ຜູ້ຮຽນຄວນມີບົດບາດການເລືອກເລື່ອງລາວທີ່ຈະສະແດງ, ຜູ້ສອນອາດກຽມບົດລະຄອນໃຫ້ຜູ້ສະແດງໂດຍຕ້ອງກຽມເນື້ອຫາການສະແດງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບແລະກ້ອງກຽມບົດລະຄອນຕີບົດເວົ້າຂອງຕົວລະຄອນຕ່າງໆ ຫຼືອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊ່ວຍກັນຂຽນເຊິ່ງໃນທັງສອງກໍລະນີ ທັງຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາເນື້ອຫາຫຼືເລື່ອງລາວຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເນື້ອຫາ, ເລື່ອງລາວທີ່ກົງກັບຄວາມເປັນຈິງໃຫ້ເຫຼາຍທີ່ສຸດແລະອາດຈຳເປັນຕ້ອງການສະແຫວງຫາບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດ, ການສະແດງລະຄອນທາງວັນນະຄະດີເປັນຕົ້ນ.

2.) ການສຶກສາບົດລະຄອນແລະເລືອກບົດບາດທີ່ຈະສະແດງ.

ຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນຄວນຊ່ວຍກັນເລືອກວ່າໃຜຄວນຈະສະແດງບົດຫຍ່. ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເໝາະສົມແລະຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນກັບບົດທີ່ຈະສະແດງ, ຄວນເລືອກຜູ້ທີ່ມີບຸກຄະລິກລັກສະນະກົງກັບເລື່ອງລາວແລະມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຕີບົດແຕກຫຼືຫຼິ້ນໄດ້ດີ ເນື່ອງຈາກການສະແດງເນັ້ນໃສ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຫັນພາບ ຫຼື ເລື່ອງລາວທີ່ກົງກັບເລື່ອງລາວ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ດັ່ງນັ້ນຜູ້ສະແດງຄວນມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະສະແດງເພື່ອໃຫ້ການສະແດງອອກມາດີທີ່ສຸດ.

3.) ການສຶກສາບົດ, ຊ້ອມການສະແດງ, ກຽມຜູ້ເບິ່ງ ແລະ ກຽມອຸປະກອນສຳລັບການສະແດງ.

ເມື່ອໄດ້ຜູ້ສະແດງແລ້ວ, ຜູ້ສະແດງແຕ່ລະຄົນຕ້ອງສຶກສາເລື່ອງລາວ ແລະ ບົດຂອງຕົນເປັນພິເສດ ຕ້ອງພະຍາຍາມຈື່ບົດຂອງຕົນໃຫ້ຄ່ອງ ເພື່ອການສະແດງຂອງຕົນຈະບໍ່ຕິດຂັດ ແລະ ຈະຕ້ອງມີການເຝິກຊ້ອມການສະແດງຮ່ວມກັນ, ໃນບາງກໍລະນີ ຫຼັງຈາກເຝິກຊ້ອມອາດຈຳເປັນຕ້ອງມີການປ່ຽນຜູ້ສະແດງ ຖ້າເຫັນວ່າຜູ້ທີ່ເລືອກໄວ້ບໍ່ສາມາດສະແດງໄດ້ດີພໍທີ່ຈະສື່ຄວາມໝາຍໄດ້ກົງກັບເລື່ອງລາວ ຫຼື ເນື້ອຫາອັນເປັນວັດຖຸປະສົງຂອງການສອນໂດຍປົກກະຕິການສອນດ້ວຍວິທີນີ້ຜູ້ຮຽນຈະບໍ່ສະແດງທັງໝົດ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງ ຈະປັນຜູ້ເບິ່ງການສະແດງ ແລະ ຊ່ວຍຈັດສາກການສະແດງ.

4.) ການສະແດງລະຄອນ ແລະ ເບິ່ງລະຄອນ.

ເມື່ອທຸກຢ່າງພ້ອມແລ້ວ ຈຶ່ງເລີ່ມການສະແດງ, ໃນຂະນະສະແດງຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງບໍ່ຄວນຂັດການສະແດງ ແລະ ຄວນໃຫ້ກຳລັງໃຈຜູ້ສະແດງໂດຍການຕັ້ງໃຈເບິ່ງການສະແດງ, ຕົບມືໃຫ້ກຳລັງໃຈ ຜູ້ເບິ່ງການສະແດງຄວນຕັ້ງໃຈສັງເກດການສະແດງໃນຈຸດສຳຄັນທີ່ຄຸແນະນຳ ແລະ ອາດຈັດບັນທຶກສິ່ງທີ່ສັງເກດໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລືມ ຜູ້ສະແດງກໍຄວນສະແດງໃຫ້ສົມບົດບາດທີ່ສຸດ.

5.) ການອະທິບາຍເພື່ອສະຫຼຸບການຮຽນ

ເນື່ອງຈາກຈຸດປະສົງຂອງການສະແດງລະຄອນມຸ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວທີ່ສະແດງ ຜູ້ສອນໃຊ້ການສະແດງເປັນວິທີການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮູ້ເລື່ອງລາວນັ້ນໆ ໂດຍໃຫ້ເຫັນເປັນພາບ ແລະ ການກະທຳຕົວຈິງ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈື່ຈຳເລື່ອງນັ້ນໄດ້ຢ່າງດີ. ດັ່ງນັ້ນລະຄອນທີ່ສະແດງອອກມາຈຶ່ງຄວນສະໜັບສະໜູນເລື່ອງລາວຄວາມເປັນຈິງນັ້ນໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນ, ການອະທິບາຍເພື່ອການຮຽນຮູ້ຈຶ່ງຕ້ອງມຸ່ງໄປສູ່ເລື່ອງລາວທີ່ສະແດງອອກມາ ແລະ ການສະແດງຂອງຜູ້ສະແດງວ່າສາມາດເຮັດໄດ້ສົມຈິງປານໃດ.

5.6 ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງວິທີສອນໂດຍການໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຮຽນມີຊີວິດຂຶ້ນມາ , ເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ມີຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ມີຄວາມໝາຍສຳລັບຜູ້ຮຽນ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຢ່າງສະໝຸດສະໜານທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້ສູງ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກທັກສະຕ່າງໆຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: ການເວົ້າ, ການຂຽນ, ການສະແດງອອກ, ການຈັດການ , ການສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມ.

ຂໍ້ຈຳກັດ/ ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ຕ້ອງມີການຈັດກຽມບົດລະຄອນ ແລະ ການສະແດງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຕ້ອງໃຊ້ອຸປະກອນ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍປະກອບການສະແດງ ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຕ້ອງອາໄສການສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ມາໃຊ້ໃນການຂຽນບົດ ຖ້າຜູ້ສອນບໍ່ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍຈະເຮັດໃຫ້ເລື່ອງລາວ ຫຼື ການສະແດງບໍ່ສົມບູນ.

6. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ອະພິປາຍກຸ່ມຢ່ອຍ

ເປັນວິທີການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນແລະແລກປ່ຽນປະສົບການກັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ໃນເລື່ອງທີ່ຮຽນກ່ຽວຂ້າງຂຶ້ນ.

6.1 ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການອະພິປາຍກຸ່ມຢ່ອຍຄື ຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ກຳນົດໂດຍການຈັດຜູ້ຮຽນເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆປະມານ 4-8 ຄົນແລະໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃນກຸ່ມສົນທະນາແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຄວາມຄິດເຫັນແລະປະສົບການໃນປະເດັນທີ່ກຳນົດແລະສະຫຼຸບຜົນຜົນການອະພິປາຍອອກມາເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງກຸ່ມ.

6.2 ຈຸດປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການອະພິປາຍກຸ່ມຢ່ອຍເປັນວິທີການເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ໃນເລື່ອງທີ່ຮຽນກ່ຽວຂ້າງຂຶ້ນ.

6.3 ອົງປະກອບສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ.

- ມີການຈັດຜູ້ຮຽນເປັນກຸ່ມຍ່ອຍໆ ກຸ່ມລະປະມານ 4 – 8 ຄົນ
- ມີປະເດັນໃນການອະພິປາຍ
- ມີການສົນທະນາແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ,ຄວາມຮູ້ສຶກແລະປະສົບການກັນລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນກຸ່ມຕາມປະເດັນການອະພິປາຍ
- ມີການສະຫຼຸບຂໍ້ມູນເນື້ອໃນໃຈຄວາມທີ່ສະມາຊິກກຸ່ມໄດ້ອະພິປາຍກັນເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງກຸ່ມ
- ມີການນຳຂໍ້ມູນສະຫຼຸບຂອງກຸ່ມມາໃຊ້ໃນການສະຫຼຸບບົດຮຽນ

6.4 ຂັ້ນຕອນສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

- ຜູ້ສອນຈັດຜູ້ຮຽນອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍໆ ກຸ່ມລະປະມານ 4 – 8 ຄົນ
- ຜູ້ສອນ,ຜູ້ຮຽນກຳນົດປະເດັນໃນການອະພິປາຍ
- ຜູ້ຮຽນສົນທະນາແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນຕາມປະເດັນອະພິປາຍ
- ຜູ້ຮຽນສະຫຼຸບເນື້ອໃນທີ່ສະມາຊິກກຸ່ມໄດ້ອະພິປາຍຮ່ວມກັນເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງກຸ່ມ
- ຜູ້ສອນແລະຜູ້ຮຽນນຳຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງກຸ່ມຍ່ອຍມາໃຊ້ໃນການສະຫຼຸບບົດຮຽນ

6.5 ເທັກນິກແລະຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃນການສອນໂດຍໃຊ້ການອະພິປາຍກຸ່ມຍ່ອຍໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

- ການຈັດຜູ້ຮຽນເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ

ຈຳນວນສະມາຊິກໃນກຸ່ມຍ່ອຍຕ້ອງມີປະມານ4-8ຄົນ ຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດຄືລະຫວ່າງ4-6ຄົນເພາະຖ້າກຸ່ມນ້ອຍເກີນໄປກຸ່ມຈະບໍ່ມີຄວາມຄິດທີ່ຫລາກຫລາຍພຽງພໍ ຖ້າກຸ່ມໃຫຍ່ເກີນໄປ.ສະມາຊິກກຸ່ມຈະມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ໜ້ອຍຫລືໄດ້ບໍ່ທົ່ວເຖິງການແບ່ງຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມອາດເຮັດດ້ວຍການສຸມເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດຮ່ວມກຸ່ມກັບໝູ່ບໍ່ຊຳກັ້ນຫລືອາດຈັດຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມຕາມຄວາມສາມາດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນທີ່ເກັ່ງຊ່ວຍເຫລືອຄົນທີ່ຮຽນອ່ອນຄວາມສົນໃຈຄວາມສາມາດຫລືເລືອກຢ່າງເຈາະຈົງຕາມບັນຫາທີ່ມີກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບຈຸດປະສົງຂອງຜູ້ສອນແລະສິ່ງທີ່ຈະອະພິປາຍ ເທັກນິກທີ່ໃຊ້ໃນການແບ່ງກຸ່ມມີຫລາກຫລາຍເຊັ່ນ ໃຊ້ການນັດໝາຍເລກໃຜນັບໝາຍເລກດຽວໃຫ້ຮ່ວມກຸ່ມກັນຫລືໃຊ້ການຈັບສະຫລາກເຊິ່ງອາດເປັນໝາຍເລກ ຫຼື ເປັນພາບ.

- ປະເດັນການອະພິປາຍ

ການອະພິປາຍຈຳເປັນຕ້ອງມີໃນການອະພິປາຍ ມີວັດຖຸປະສົງຂອງການອະພິປາຍຊັດເຈນການອະພິປາຍອາດຈະມາຈາກຜູ້ສອນຫລືຜູ້ຮຽນກໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍ່ລະນີການອະພິປາຍແຕ່ລະຄັ້ງບໍ່ຄວນມີປະເດັນຫລາຍຈົນເກີນໄປເພາະຈະຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນອະພິປາຍໄດ້ບໍ່ຕັ້ງທີ່

- ການອະພິປາຍ

ການຈັດກຸ່ມອະພິປາຍມີຫຼາຍແບບຜູ້ສອນຄວນເລືອກໃຊ້ໃຫ້ເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງໃນການອະພິປາຍທີ່ດີໂດຍທົ່ວໄປຄວນມີການກຳນົດບົດບາດໜ້າທີ່ຈຳເປັນໃນການອະພິປາຍເຊັ່ນ: ປະທານຫຼືຜູ້ນຳໃນການອະພິປາຍເລຂານຸການ ຜູ້ຈັດບັນທຶກການປະຊຸມແລະຜູ້ຮັກສາເວລາເປັນຕົ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນສະມາຊິກໃນກຸ່ມທຸກຄົນຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈດຶງກັນວ່າຕົນມີບົດບາດໜ້າທີ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ກຸ່ມເຮັດວຽກໃຫ້ສຳເລັດ ປ້ອຍໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກບາງຄົນຫ້າມສະມາຊິກ

ກຸ່ມມື້ອໃຫ້ຄຳຕອບ ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າສະມາຊິກກຸ່ມເຮັດຫຍັງແນ່ເຊັ່ນ: ໃຫ້ຂໍ້ມູນສະແດງ ຄວາມຄິດເຫັນຊຶ່ງກຸ່ມ, ໄຕ້ແຍ້ງ, ສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍບໍ່ໃຫ້ກຸ່ມອອກນອກເລື່ອງ ບໍ່ໃຫ້ມີການຜູກຂາດການອະທິບາຍໂດຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເພາະຈຸດປະສົງຂອງການອະທິບາຍກໍ່ຕົກການໃຫ້ຜູ້ ຮຽນມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຮັບຝັງຄວາມຄິດເຫັນຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງແລະຮອບຄອບຂັ້ນກ່ອນການອະທິບາຍ

- ການສະຫຼຸບຂອງການອະທິບາຍ

ກ່ອນການອະທິບາຍຈະຊີ້ນສຸດລົງກຸ່ມຈະຕ້ອງມີການສະຫຼຸບກ່ອນການອະທິບາຍເພື່ອໃຫ້ຄຳຕອບ ,ຜູ້ ສອນຄວນບອກສັນຍານແຕ່ກຸ່ມອະທິບາຍປະມານ 3-5ນາທີກ່ອນໝົດເວລາ

- ການສະຫຼຸບບົດຮຽນ

ເມື່ອການອະທິບາຍຊີ້ນສຸດລົງຜູ້ສອນຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອມຕໍ່ສື່ທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮ່ວມກັນຄິດກັບບົດຮຽນທີ່ ກຳລັງຮຽນຢູ່ໂດຍມີການນຳຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງກຸ່ມມາໃຊ້ໃນການສະຫຼຸບບົດຮຽນດ້ວຍ,

- ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຈັດກຸ່ມອະທິບາຍແບບຕ່າງໆ ການຈັດກຸ່ມອະທິບາຍມີ ຫຼາຍແບບໃນນີ້ຈະຂໍຍົກຕົວຢ່າງແບບທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນຫຼາຍທີ່ສຸດໃນການສອນແລະການປະຊຸມ ຕ່າງໆມານຳສະເໜີຜູ້ສອນຈະໄດ້ເລືອກໃຊ້ວິທີທີ່ເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງ.

1. ການຈັດກຸ່ມອະທິບາຍກັນເອງ: ກຸ່ມແບບນີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນ ເລື່ອງດຽວກັນຈຳນວນປະມານ 6 – 10 ຄົນມາເວົ້າແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນກັນເພື່ອສະແດງ ຫາຂໍ້ຢຸດຕິຜົນຕົກລົງຮ່ວມກັນໃນປະດັບຕ່າງໆ

2. ການຈັດກຸ່ມອະທິບາຍຜິວລົບ

ກຸ່ມແບບນີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກ6ຄົນທີ່ນັ່ງໃກ້ກັນ ຫັນໜ້າເຂົ້າຫາກັນເພື່ອແລກປ່ຽນ ຄວາມຄິດເຫັນໃນປະດັບໃດປະດັບໜຶ່ງຈຸດປະສົງຂອງການຈັດກຸ່ມແບບນີ້ກໍ່ເພື່ອເປີດໂອກາດໃຫ້ສະ ມາຊິກທຸກຄົນມີໂອກາດສະເໜີຄວາມຄິດເຫັນ.

3. ການຈັດກຸ່ມອະທິບາຍແບບຊີ້ນຕິເດດ

ກຸ່ມແບບນີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກລະຫ່ວາງ 6 – 10 ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແລະປະສົບການ ຕ່າງກັນຈຸດປະສົງກໍ່ເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມຍ່ອຍນີ້ໄດ້ສຶກສາພິຈາລະນາເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຈາກທີ່ປະຊຸມໃຫຍ່ສະມາຊິກຈະແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ແລະປະສົບການໃນເລື່ອງທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໂດຍສຳພັນທຳໜ້າທີ່ປະທານແລະລະບົບການ.

4.ການຈັດອະທິບາຍແບບລະດົມສະໝອງ

ກຸ່ມແບບນີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກລະຫ່ວາງ2-6ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແລະປະສົບການພໍ ສົມຄວນໃນເລື່ອງທີ່ຈະອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງກຸ່ມນີ້ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຄິດຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເວລາທີ່ຈັດ ແລະເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມຄິດສ້າງສັນຈາກກຸ່ມ

5.ການຈັດກຸ່ມອະທິບາຍແບບໂຕະກຸ່ມ

ກຸ່ມແບບນີ້ມີລັກສະນະຄືການອະທິບາຍແບບກຸ່ມຊີ້ນຕິເດດຄືເປັນການອະທິບາຍໃນ ປະດັບທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍທີ່ປະຊຸມໃຫຍ່ຫຼືສະມາຊິກເລືອກຕາມໃຈເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ແລະໃຫ້ ໄດ້ຂໍ້ສະຫຼຸບຮ່ວມກັນ

6.ການຈັດກຸ່ມອະທິບາຍເປັນຄະນະ

ການຈັດກຸ່ມແບບນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີຄວາມຮູ້ແລະປະສົບການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບຫົວຂໍ້ໃນການປະຊຸມມາຮ່ວມອະທິບາຍຕໍ່ໜ້າຜູ້ຝັງເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໂດຍມີຜູ້ ດຳເນີນການອະທິບາຍແລະສະຫຼຸບຜົນການອະທິບາຍ

7.ການຈັດກຸ່ມອະພິປາຍແບບສຳມະນາ

ການຈັດກຸ່ມແບບນີ້ມີສະມາຊິກກຸ່ມປະມານ20ຄົນຂຶ້ນໄປ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກຮ່ວມກັນສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ຫຼືຄື້ນຄືດໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງໂດຍມີຜູ້ຊ່ຽວຊານໃຫ້ຄຳແນະນຳຊ່ວຍເຫຼືອບັນຫາຂອງການສຳມະນາ

8.ການຈັດກຸ່ມອະພິປາຍແບບຮັດເດີ

ກຸ່ມແບບນີ້ເປັນການຈັດກຸ່ມຍ່ອຍແຍກອອກຈາກກຸ່ມໃໝ່ໂດຍໃຊ້ວິທີການສຸມເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກລະດົມກັນໄປຈຸດປະສົງດຽວກັນ

9.ການຈັດກຸ່ມການອະພິປາຍແບບຮອບວົງ

ກຸ່ມແບບນີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກບໍ່ເກີນ10ຄົນມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ.

10.ການຈັດກຸ່ມອະພິປາຍແບບກຸ່ມຂ້ອນ

ກຸ່ມແບບນີ້ມີລັກສະນະເປັນກຸ່ມຊ້ອນກັນເປັນສອງວົງກຸ່ມວົງໃນແລະກຸ່ມວົງນອກ

11.ການຈັດກຸ່ມອະພິປາຍແບບຕອບຄຳຖາມ

ກຸ່ມນີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກປະມານ6ຄົນເປັນຜູ້ດຳເນີນການອະພິປາຍ1ຄົນມີຜູ້ຊ່ຽວຊານວິທະຍາກອນຮັບເຊີນມາເຄິ່ງໜຶ່ງອີກເຄິ່ງໜຶ່ງເປັນຕົວແທນກຸ່ມຜູ້ຝຶງ.

6.6. ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ

ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຸ່ມໃຫຍ່ມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
- ເປັນວິທີສອນຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນແລະຜູ້ສອນໄດ້ຂໍ້ມູນແລະຄວາມຄິດເຫັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ສົ່ງເສີມປະຕິສຳພັນທາງສັງຄົມລະຫວ່າງຜູ້ຮຽນຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຝັດທະນາທັກສະຕ່າງໆ

ຂໍ້ຈຳກັດ/ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຕ້ອງອາໃສສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ມີເວນກ້ວາງ
- ຫາກຜູ້ຮຽນບໍ່ຮູ້ຫຼືບໍ່ປະຕິບັດຕົນຕາມບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກກຸ່ມທີ່ດຶກການອະພິປາຍອາດບໍ່ໄດ້ຜົນ
- ຫາກສະມາຊິກກຸ່ມແລະຜູ້ສອນບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມສະຖານະການໄດ້ຄືອາດເກີດບັນຫາການປະຕິສຳພັນລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນກຸ່ມໄດ້.

7. ວິທີການສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ການໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງບົດບາດສົມມຸດກໍ່ເພື່ອວັດຖຸປະສົງທີ່ຈະໃຊ້ບົດບາດເປັນເຄື່ອງມືໃນການດຶງດູດຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດຄືດການຮັບຮູ້ທີ່ນອນຢູ່ໃນສ່ວນເລິກຂອງຜູ້ສະແດງອອກມາເປັນຂໍ້ມູນໃນການຮຽນຮູ້.

7.1 ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ຄືຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ກຳນົດໂດຍການໃຫ້ຜູ້ຮຽນສວມບົດບາດໃນສະຖານະ

ການເຊິ່ງມີຄວາມໄກ່ຄຽງກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສະແດງອອກຕາມຄວາມຮູ້ສຶກນຶກຄິດຂອງຕົນ ແລະ ນຳເອົາການສະແດງອອກຂອງຜູ້ສະແດງ ທັງທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜິດຕິກຳທີ່ສັງເກດພົບມາເປັນຂໍ້ມູນໃນການອະພິປາຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງ.

7.2 ວັດຖຸປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດເປັນວິທີການທີ່ເລັ່ງໃສ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃດ້ຮຽນຮູ້ການເອົາໄຈເຂົ້າມາໄສໄຈເອົາເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜິດຕິກຳທັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວກັບບົດບາດສົມມຸດທີ່ຕົນສະແດງ.

7.3 ອົງປະກອບສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

- ມີສະຖານະການສົມມຸດ ແລະ ບົດບາດສົມມຸດ
- ມີການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ
- ມີການອະພິປາຍກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້, ຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜິດຕິກຳທີ່ສະແດງອອກຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບ

7.4 ຂັ້ນຕອນສຳຄັນ(ຂາດບໍ່ໄດ້)ຂອງການສອນ

- ຜູ້ສອນ/ຜູ້ຮຽນນຳສະເໜີສະຖານະການສົມມຸດ ແລະ ບົດບາດສົມມຸດ
- ຜູ້ສອນຜູ້ຮຽນເລືອກຜູ້ສະແດງບົດບາດ
- ຜູ້ສອນກຽມຜູ້ສັງເກດການ
- ຜູ້ຮຽນສະແດງບົດບາດ ແລະ ສັງເກດຜິດຕິກຳທີ່ສະແດງ
- ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນອະພິປາຍກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້, ຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜິດຕິກຳທີ່ສະແດງອອກຂອງຜູ້ສະແດງ
- ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນສະຫຼຸບການຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສະແດງ ແລະ ການຊົມການສະແດງ

7.5 ເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍການໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

1. ການກະກຽມ

ຜູ້ສອນກຳນົດວັດຖຸປະສົງສະເພາະໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ສ້າງສະຖານະການ ແລະ ບົດບາດສົມມຸດທີ່ຈະຊ່ວຍສະໜອງວັດຖຸປະສົງນັ້ນສະຖານະການ ການສົມມຸດຂຶ້ນມີຄວາມໄກ່ຄຽງກັບຄວາມຈິງສ່ວນຈະມີລາຍລະອຽດໜ້ອຍຫຼາຍສຳໃດເຊິ່ງຂຶ້ນກັບວັດຖຸປະສົງຜູ້ສອນອາດໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດແບບລະຄອນເຊິ່ງຈະກຳນົດເລື່ອງລາວໃຫ້ສະແດງແຕ່ບໍ່ມີບົດບາດໃຫ້ຜູ້ສວມບົດບາດຈະຕ້ອງຄິດສະແດງເອງ ຫຼື ອາດໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດແບບແກ້ໄຂບັນຫາເຊິ່ງຈະກຳນົດສະຖານະ ທີ່ມີບັນຫາຫ ຫຼື ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ອາດໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຫຼາຍຄັ້ງ, ໜ້ອຍຄັ້ງ ເຊິ່ງຜູ້ສວມບົດບາດຈະໃຊ້ຂໍ້ມູນເລົ່ານັ້ນໃນການການສະແດງອອກ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕາມຄວາມຄິດຂອງຕົນ

2. ການເລີ່ມບົດຮຽນ

ຜູ້ສອນສາມາດກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນໃດ້ຫຼາຍວິທີເຊັ່ນ: ປະສົບການໃກ້ຕົວຜູ້ຮຽນ ຫຼື ປະສົບທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຈາກປະສົບການຄັ້ງກ່ອນ ໆ ເຂົ້າສູ່ເລື່ອງທີ່ຈະສຶກສາ

ຫຼື ອາດໃຊ້ວິທີເລົ່າເລື່ອງລາວ ຫຼື ສະຖານະການການສົມມຸດທິກຽມມາແລ້ວປະໄວ້ທ້າຍ ດ້ວຍບັນຫາເປັນການກະທຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຢາກຄິດ ຢາກຕິດຕາມ ຫຼື ອາດໃຊ້ວິທີຊີ້ແຈງໃຫ້ຜູ້ ຮຽນເຫັນປະໂຫຍດຈາກການເຂົ້າຮ່ວມສະແດງ ແລະ ຊ່ວຍກັນຄິດແກ້ໃຊ້ບັນຫາ

3. ການເລືອກຜູ້ສະແດງ

ຄວນເລືອກໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການສະແດງເຊັ່ນ: ເລືອກຜູ້ສະໜີ ລັກສະນະໜ້າສົມກັບບົດບາດເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການສະແດງເປັນໄປດ້ວຍດີຕາມວັດຖຸປະສົງ ໃດຢ່າງໃດວ່າ ຫຼື ເລືອກຜູ້ສະແດງທີ່ມີລັກສະນະກົງກັນຂ້າມກັບບົດບາດທີ່ກຳນົດໃຫ້ເພື່ອ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນັ້ນຮັບປະສົບການໃໝ່. ໃດ້ທົດລອງສະແດງພຶດຕິກຳໃໝ່ ແລະ ເກີດ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ທີ່ມີລັກສະນະຕ່າງໄປຈາກຕົນ ຫຼື ອາດ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນອະສາຫັກ ຫຼື ເຈາະຈົງເອົາຄົນໄດ້ຄົນໜຶ່ງດ້ວຍວັດຖຸປະສົງທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍໃຫ້ ບຸກຄົນນັ້ນເກີດການຮຽນຮູ້ເມື່ອໄດ້ຜູ້ສະແດງແລ້ວ ຄວນໃຫ້ຜູ້ສະແດງກຽມການສະແດງ ໂດຍອາດຝຶກຊ້ອມຕາມຄວາມໝາະສົມ

5.4 ການກຽມຜູ້ສັງເກດການ ຫຼື ຜູ້ຊົມ

ຜູ້ສອນຄວນກຽມຜູ້ຊົມ ແລະ ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຜູ້ຊົມວ່າການສະແດງບົດບາດ ສົມມຸດນີ້ບໍ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນເພື່ອຄວາມສະຫຼຸກເລີດເລີ່ມເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ເປັນ ສິ່ງສຳຄັນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນຊົມດ້ວຍການສັງເກດຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຄຳແນະນຳວ່າຄວນສັງເກດ ແນວໃດ ແລະ ຄວນບັນທຶກຂໍ້ມູນແນວໃດ ແລະ ຜູ້ສອນອາດຮູບແບບສັງເກດການໃຫ້ຜູ້ ຊົມໃຊ້ໃນການສັງເກດດ້ວຍກໍໄດ້

5. ການສະແດງ

ກ່ອນການສະແດງອາດມີການຈັດສາກການສະແດງໃຫ້ສົມຈິງສາກການສະແດງ ອາດເປັນສາກງ່າຍໆ ຫຼື ອາດຈະຈັດໃຫ້ເບິ່ງແບບສວຍງາມແຕ່ບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ແລະ ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມປະຫຍັດດ້ວຍເມື່ອທຸກຝ່າຍພ້ອມແລ້ວຜູ້ສອນໃຫ້ເລີ່ມການສະແດງ ແລະ ສັງເກດການສະແດງຢ່າງໃກ້ຊິດບໍ່ຄວນມີການຂັດການສະແດງເຄິ່ງກາງນອກຈາກ ກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາເມື່ອການສະແດງອອກນອກທາງຜູ້ສອນອາດຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄຳແນະນຳ ເມື່ອການສະແດງດຳເນີນໄປພໍສົມຄວນແລ້ວຜູ້ສອນຄວນຕັດບົດ ຢຸດການສະແດງ ບໍ່ຄວນ ໃຫ້ການສະແດງຍືດຍາວຫຼາຍຈະຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມເກີດຄວາມເປື້ອນໄຫວ ການຕັດບົດຄວນເຮັດ ເມື່ອເຫັນວ່າການສະແດງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ກຸ່ມພຽງພໍທີ່ຈະນຳມາວິເຄາະ ແລະ ອະນິປາຍເພື່ອ ໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງ ຫຼື ຕັດບົດເມື່ອການສະແດງຍືດຍາວ ຫຼື ເມື່ອຜູ້ຊົມພໍ ຈະເກີດໃຈວ່າເລື່ອງລາວພໍຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປແນວໃດ ຫຼື ກໍລະນີຜູ້ສະແດງເກີດຄວາມສະຫ້ອນ ໄຈຫຼາຍເກີນໄປຈົນສະແດງຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ຄວນຕັດບົດທັນທີ

6. ການວິເຄາະ, ອະນິປາຍຜົນການສະແດງ

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນສຳຄັນຫຼາຍເພາະເປັນຂັ້ນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ທີ່ຊັດ ເຈນຕາມວັດຖຸປະສົງຕົກນິກທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການອະນິປາຍໃນຫວ່າງນີ້ມີຫຼາຍປະການທີ່ ສຳຄັນຄື: ການສຳພາດຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຈິດບັນທຶກເທິງ ກະດານຕໍ່ຈາກນັ້ນຈຶ່ງສຳພາດຜູ້ຊົມຫຼືຜູ້ສັງເກດການເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ສັງເກດໄດ້ຜູ້ສອນຄວນ ບັນທຶກຂໍ້ມູນເລົ່ານີ້ເທິງກະດານເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຫັນປະດັບໃນການອະນິປາຍແລະ ສະຫຼຸບຕໍ່ຈາກນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ທຸກຝ່າຍຮ່ວມກັນອະນິປາຍສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ສະຫຼຸບ ປະດັບການຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຜູ້ສອນຄວນຄຳນຶງໃນການອະນິປາຍຄືການໃຫ້ຜູ້

ສະແດງບົດບາດສົມມຸດກໍ່ເພື່ອວັດຖຸປະສົງທີ່ຈະໃຊ້ບົດບາດເປັນເຄື່ອງມືໃນການດຶງຄວາມ
ຮູ້ສຶກນິກົດ ການຮັບຮູ້ເຈດຕະນາ ແລະອັກຄະຕິຕ່າງໆທີ່ເຊື່ອຢູ່ໃນສ່ວນເລິກຂອງຜູ້ສະແດງ
ອອກມາເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການຮຽນຮູ້ດັ່ງນັ້ນການອະພິປາຍຈຶ່ງຕ້ອງເນັ້ນໜັກ ແລະ
ອະພິປາຍໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ຜູ້ສວມບົດບາດສະແດງອອກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນ
ເຫດຜົນຊຸກຍູ້ໃຫ້ເກີດການສະແດງພຶດຕິກຳນັ້ນອອກມາການສອບຖາມຈຶ່ງຄວນເນັ້ນໜັກ
ກັບທີ່ຜູ້ສະແດງໄດ້ສະແດງພຶດຕິກຳຫຍັງແປ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສະແດງພຶດຕິກຳແນວນັ້ນ ແລະ
ພຶດຕິກຳທີ່ໃຫ້ເກີດຜົນຫຍັງຕາມມາການອະພິປາຍບໍ່ຄວນເນັ້ນໜັກໃນທີ່ການສະແດງຂອງຜູ້
ສວມບົດບາດວ່າສະແດງໄດ້ດີ-ບໍ່ໄດ້ດີປານໃດນອກຈາກຈະເປັນການອະພິປາຍທີ່ຜິດວັດຖຸ
ປະສົງ ແລະ ຍັງເຮັດໃຫ້ຜູ້ສະແດງເສຍຄວາມຮູ້ສຶກໄດ້

ໃນກໍລະນີການອະພິປາຍເປັນໄປຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຜູ້ຮຽນສະໜີແນະແນວຄິດ ແລະ
ແນວທາງອື່ນໆເພີ່ມເຕີມແຕກຕ່າງໄປຈາກທີ່ຜູ້ສວມບົດບາດສະແດງຜູ້ສອນອາດໃຫ້ມີ
ການສະແດງ ແລະ ການອະພິປາຍເພີ່ມເຕີມ ແລະ ສຸດຮູບບົດຮຽນອີກເທື່ອໜຶ່ງ

7.6. ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງວິທີສອນໂດຍໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດ

ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ສຶກແລະພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ອື່ນໄດ້ຮຽນຮູ້
ການເອົາໃຈເຂົ້າມາໃສ່ໃຈເຮົາການເກີດການຮຽນຮູ້ທີ່ເລິກເຊິ່ງ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈແລະເກີດການປ່ຽນແປງເຈດຕະນາຄະຕິ
ແລະພຶດຕິກຳຂອງຕົນ
- ເປັນວິທີສອນຊ່ວຍພັດທະນາທັກສະໃນການພົບສະຖານະການຕັດສິນໃຈແລະແກ້ໄຂບັນຫາ
- ເປັນວິທີທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ການຮຽນການສອນມີຄວາມໃກ້ຄຽງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຫຼາຍຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຢ່າງ
ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ການຮຽນຮູ້ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບຜູ້ຮຽນເພາະຂໍ້ມູນມາຈາກຜູ້
ຮຽນໂດຍກົງ.

ຂໍ້ຈຳກັດ/ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ເວລາຫຼາຍພໍສົມຄວນ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຕ້ອງອາໄສການກະກຽມ ແລະ ການຈັດການຢ່າງໜ້າແໜ້ນ ຫາກຈັດການບໍ່
ໜ້າແໜ້ນອາດເກີດຄວາມສັບສົນຂຶ້ນໄດ້
- ເປັນວິທີທີ່ຕ້ອງອາໄສຄວາມໄວໃນການຮັບຮູ້ ຂອງຜູ້ສອນຫາກຜູ້ສອນຂາດຄຸນສົມບັດນີ້ບໍ່ຮັບ
ຮູ້ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຮຽນບາງຄົນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກ້ບັນຫາແຕ່ຕົ້ນອາດເກີດປັນຫາຕໍ່ເນື່ອງ
ໄປໄດ້
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຕ້ອງອາໄສຄວາມໄວໃນການຮັບຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຄູໃນການແກ້ໄຂ
ບັນຫາເນື່ອງຈາກການສະແດງຂອງຜູ້ຮຽນອາດບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຄາດໝາຍຂອງຜູ້ສອນຈະ
ຕ້ອງສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ປັບສະຖານະການ ແລະ ປະດັບໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ໄດ້.

8. ວິທີສອນແບບການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

- ກ. ຄວາມໝາຍ
- ຂ. ຫຼັກການຈັດການຮຽນຮູ້
- ຄ. ການຝຶກການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ
- ງ. ຕົວຢ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

❖ ແນວຄິດກ່ຽວກັບການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຈາກການຝັງຄຳບັນຍາຍ ຫຼື ເຮັດຕາມທີ່ອຸຸສອນບອກ ສະເໝີໄປ ແຕ່ອາດຈະເກີດສະຖານະການຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້ (ສົມຄິດ ອິດສະລະວັນ, 2532 ໜ້າ 74)

1. ການຮຽນຮູ້ (self-directed learning) ເປັນການຮຽນທີ່ເກີດຈາກຄວາມຢາກຮູ້ ອາດຈະເຫັນ ຜູ້ຮຽນຈະມີການວາງແຜນດ້ວຍຕົນເອງ
2. ການຮຽນຮູ້ຈັດໂດຍສະຖາບັນການສຶກສາ (provide sponsored) ໂດຍມີກຸ່ມບຸກຄົນຈັດກຳກັບເບິ່ງແຍງ ມີການໃຫ້ຄະແນນ ໃຫ້ປິດສະໜາ ຫຼື ປະກາດສະນິຍະບັດ
3. ການຮຽນຮູ້ຈາກກຸ່ມການຮຽນຮູ້ແບບບໍ່ເປັນທາງການຄື ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ (collaborative learning)
4. ການຮຽນຮູ້ໂດຍບັງເອີນ (random or incidental learning) ອາດເປັນຜົນພອຍໄດ້ຂາກເຫດການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ໄດ້ເຈດຕະນາ.

ຈະເຫັນໄດ້ສຳ ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງເປັນວິທີການຮຽນຮູ້ວິທີໜຶ່ງທີ່ນັກສຶກສາໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຂຶ້ນໃນຕົວຜູ້ຮຽນ ເພາະມີອິດກຳຕາມທີ່ຜູ້ຮຽນມີໃຈຮັກທີ່ຈະສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຕາມ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເກີດການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງບອກ ແລະ ມີແຮງກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມຢາກຮູ້ ຍາກເຫັນບໍ່ຊື່ນສຸດ ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການເປັນຜູ້ຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດ (life long learner) ຫຼື ບຸກຄົນແຫ່ງການຮຽນຮູ້ທີ່ຍິ່ງຍືນ (learning person) ອັນເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງການສຶກສາ.

❖ ອົງປະກອບຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ Knowles (1975, pp. 40-47) ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງໄວ້ດັ່ງນີ້.

1. ການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ ຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກການໃຫ້ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນບອກຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈພິເສດຂອງຕົນເອງ ໃນການຮຽນໃຫ້ເພື່ອນອີກຄົນໜຶ່ງ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳ ແລະ ເພື່ອນອີກຄົນໜຶ່ງເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຈັດບັນທຶກ ເຮັດແບບນີ້ໝູນວຽນໄປຈົນຄົບທັງ3ຄົນ ໄດ້ສະແດງບົດບາດຄົບ3 ດ້ານຄື: ຜູ້ສະເໜີຄວາມຕ້ອງການ ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຄອຍຈົດບັນທຶກສັງເກດການ ການຮຽນຮູ້ບົດບາດດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະໂຫຍດຢ່າງຍິ່ງໃນການຮຽນຮ່ວມກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຊຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນທຸກໆດ້ານ.

2. ກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການຮຽນ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກບົດບາດຂອງຜູ້ຮຽນເປັນສຳຄັນດັ່ງນີ້.
 - 2.1 ຜູ້ຮຽນຄວນສຶກສາຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງວິຊາ ແລ້ວຈຶ່ງເລີ່ມຂຽນຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການຮຽນ
 - 2.2 ຜູ້ຮຽນຄວນຂຽນຈຸດມຸ້ງໝາຍໃຫ້ແຈ້ງຊັດເຈນ ເຂົ້າໃຈໄດ້ ບໍ່ຄຸມເຄືອ ຄົນອື່ນອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈ
 - 2.3 ຜູ້ຮຽນຄວນຂຽນເນັ້ນເຖິງພຶດຕິກຳທີ່ຜູ້ຮຽນຄາດຫ້ວງໄວ້
 - 2.4 ຜູ້ຮຽນຄວນກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍທີ່ສາມາດວັດໄດ້
 - 2.5 ການກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງຜູ້ຮຽນໃນແຕ່ລະລະດັບ ຄວນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ.
3. ການວາງແຜນການຮຽນ ໂດຍເນັ້ນຜູ້ຮຽນກຳນົດວັດຖຸປະສົງຂອງວິຊາ ຜູ້ຮຽນຄວນວາງແຜນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຕາມລຳດັບດັ່ງນີ້.
 - 3.1 ຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການວາງແຜນການຮຽນຂອງຕົນເອງ
 - 3.2 ການວາງແຜນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ ຄວນເລີ່ມຕົ້ນຈາກຜູ້ຮຽນກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
 - 3.3 ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຈັດເນື້ອຫາໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ.
 - 3.4 ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ລະບຸວິທີຮຽນ ຝ່າຍໃຫ້ເໝາະສົມກັບຕົນເອງຫຼາຍທີ່ສຸດ.
4. ການສະແຫວງຫາແຫຼ່ງວິທະຍາການ ເປັນຂະບວນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສຶກສາໃນປັດຈຸບັນເປັນຢ່າງຫຼາຍ ດັ່ງນີ້.
 - 4.1 ປະສົບການການຮຽນແຕ່ລະດ້ານທີ່ຈັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ້ງໝາຍຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳເລັດຂອງອົງປະສົບການນັ້ນໆ.
 - 4.2 ແຫຼ່ງວິຊາການເຊັ່ນ: ຫ້ອງສະໝຸດ, ສະຖານນິອະນາໄມ ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ.
 - 4.3 ເລືອກແຫຼ່ງວິທະຍາການໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນ.
 - 4.4 ມີການຈັດສອນຢ່າງດີ ເໝາະສົມ ກິດຈະກຳບາງສ່ວນຜູ້ຮຽນຈະເປັນຜູ້ຈັດການເອງຕາມລຳພັງ ແລະ ບາງສ່ວນເປັນກິດຈະກຳທີ່ຈັດຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຄູ່ກັບຜູ້ຮຽນ.

5. ການປະເມີນຜົນ ເປັນຂັ້ນຕອນສໍາຄັນໃນຂະບວນການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຮຽນຂອງຕົນເອງເປັນຢ່າງດີ ການປະເມີນຜົນຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງ ທັງນີ້ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ທັກສະ ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຄໍານິຍົມ ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນຜົນດັ່ງນີ້.

5.1 ກໍານົດເປົ້າໝາຍ ວັດຖຸປະສົງໃຫ້ແນ່ນອນ

5.2 ດໍາເນີນການທຸກຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຂັ້ນຕອນນີ້ສໍາຄັນໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນ.

5.3 ລວບລວມຫຼັກຖານ ການຕັດສິນໃຈຈາກການປະເມີນຜົນຈະຕ້ອງຢູ່ບົນຜົນຖານຂອງຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້.

5.4 ລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ອນຮຽນ ເພື່ອປຽບທຽບຫຼັງຮຽນວ່າ ຜູ້ຮຽນກ້າວໜ້າໄປພຽງໃດ.

3.5 ແຫຼ່ງຂອງຂໍ້ມູນ ຈະຫາຂໍ້ມູນຈາກຄູ ແລະ ຜູ້ຮຽນເປັນຫຼັກໃນການປະເມີນ.

➢ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ Knowles (1975, pp. 14-17) ກ່າວເຖິງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າມີຄວາມສໍາຄັນ 4 ປະການຄື:

1. ບຸກຄົນທີ່ຮຽນຮູ້ດ້ວຍການລິເລີ່ມຂອງຕົນຈະຮຽນໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ດີກວ່າບຸກຄົນທີ່ເປັນພຽງຜູ້ຮັບ ຫຼືລໍໃຫ້ຜູ້ສອນຖ່າຍທອດວິຊາຄວາມຮູ້ໃຫ້ ບຸກຄົນທີ່ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຈະຮຽນຢ່າງຕັ້ງໃຈ ມີຈຸດມຸ້ງໝາຍ ແລະ ມີແຮງຈູງໃຈສູງ ສາມາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການຮຽນຮູ້ໄດ້ດີກວ່າ ແລະ ຍາວນານກ່ວາບຸກຄົນທີ່ລໍຮັບການສອນແຕ່ຢ່າງດຽວ.
2. ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂະບວນການທາງທໍາມະຊາດຂອງຈິດວິທະຍາ ພັດທະນາການ ເມື່ອເລີ່ມເກີດອອກມາບຸກຄົນຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ອື່ນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີພໍ່-ແມ່ ປົກປ້ອງ ແລະ ຕັດສິນໃຈແທນ ແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ມີຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫຼາຍຂຶ້ນຈະຄ່ອຍໆພັດທະນາຕົນເອງໄປສູ່ຄວາມອິດສະຫຼະ ບໍ່ຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ອື່ນ ຜູ້ຕ້ອງຢູ່ພາຍໄຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ອື່ນ ຫຼື ກໍາກັບຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະມີຄວາມເປັນຕົວຂອງຕົວເອງຫຼາຍຂຶ້ນ ສາມາດດໍາເນີນຊີວິດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ຊີ້ນຳຕົນເອງໄດ້.
3. ມີນະວັດຕະກຳທາງການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍເຊັ່ນ: ມີຫຼັກສູດໃໝ່ ຫ້ອງຮຽນແບບເປີດ ສູນບໍລິການການສຶກສາຢ່າງອິດສະຫຼະ ໂປຼແກມການຮຽນ ທີ່ຈຸດສຳລັບບຸກຄົນພາຍນອກ ການສຶກສາລະບົບມະຫາວິທະຍາໄລເປີດເປັນຕົ້ນ ຮູບແບບຂອງນະວັດຕະກຳ ເລົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ຈະຕ້ອງເລີ່ມຈາກການລິເລີ່ມການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
4. ຄວາມປ່ຽນແປງຂອງໂລກຫຼາຍໆດ້ານຢ່າງວ່ອງໄວ ເຮັດໃຫ້ເກີດແນວຄວາມຄິດໃໝ່ໃນການສຶກສາໄດ້ແກ່:

4.1 ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆທີ່ມະນຸດຮຽນຮູ້ ແລະ ສະສົມໄວ້ຈະຄ່ອຍໆລ່າສະໃໝ ແລະ ໝົດໄປ ພາຍໃນເວລາ 10 ປີ ຫຼື ໜ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງພັດທະນາທັກສະດັ່ງກ່າວ ເມື່ອບຸກຄົນຈົບ ການສຶກສາໄປແລ້ວກໍຍັງສາມາດ ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມໄດ້ ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ໃໝ່ເທົ່າທັນໂລກ.

4.2 ຄວາມໝາຍຂອງ (ການຮຽນຮູ້) ໝາຍເຖິງການທີ່ຜູ້ຮຽນເລີ່ມຮຽນຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆຈາກສິ່ງ ແວດລ້ອມຮອບຕົວຜູ້ຮຽນເຊັ່ນ ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່-ແມ່, ເພື່ອນ, ຕາ, ສະຖາບັນຕ່າງໆ ຫຼື ຈາກ ສົມວນຊົນເປັນຕົ້ນ ນັ້ນກໍຄືການຮຽນຮູ້ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ບຸກຄົນ ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.

4.3 ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຈະບໍ່ຈຳກັດອາຍຸຜູ້ຮຽນຜູ້ຮຽນມີໂອກາດທີ່ຈະກັດສິນໃຈ ເລືອກຮຽນ ຕາມຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຜູ້ຮຽນທີ່ຢູ່ໃນໄວເດັກ ຄວນເນັ້ນ ທັກ ສະການ ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ທັກສະນີໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ໃຫ້ທັນຕໍ່ ເຫດການ ການປ່ຽນແປງຂອງໂລກ.

❖ **ລັກສະນະຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ**

ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້ (ພັນຊີ ພາລາວົງ, 236໙ ໜ້າ 84-85)

1. Availability ວິທີຮຽນຊະນິດນີ້ຈະຮຽນເມື່ອເມື່ອໃດ ສະຖານທີ່ໃດ ກໍໄດ້ຕາມຄວາມພໍໃຈ ໂດຍເລືອກຮຽນຕາມເວລາທີ່ຜູ້ຮຽນວ່າງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮຽນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບແຕກຕ່າງຈາກ ຜູ້ຮຽນບາງຄົນ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຮຽນຫຼົ້ມຫຼາວໄດ້.
2. Self-paced ເມື່ອຜູ້ຮຽນເລືອກສະຖານທີ່ໄດ້ຕາມຄວາມພໍໃຈແລ້ວຜູ້ຮຽນຈະໃຊ້ເວລາໃນ ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮຽນໄດ້ເຕັມທີ່ ບາງຄົນອາດຈະໃຊ້ເວລາ 1 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ໜຶ່ງບົດຮຽນໄດ້ ເຕັມທີ່ ບາງຄົນອາດຈະໃຊ້ເວລາ 5 ຊົ່ວໂມງກໍໄດ້ ແຕ່ປະສິດທິພາບເທົ່າກັນຄື: ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນ ເນື່ອງຈາກຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນຂອງແຕ່ລະຄົນຢ່ອມບໍ່ເທົ່າກັນ.
3. Objectives ແບບຮຽນທີ່ຜູ້ຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ຕ້ອງບອກຈຸດປະສົງໃນແຕ່ລະບົດໄວ້ໃຫ້ຊັດ ເຈນ ເພາະຖ້າຜູ້ຮຽນສາມາດຕອບຄຳຖາມຂອງວັດຖຸປະສົງໄດ້ທັງໝົດສະແດງວ່າຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈ ບົດຮຽນນັ້ນໆ.
4. Interaction ການມີປະຕິສຳພັນກັນໃນຄະນະຮຽນ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມ່ວນກັບການຮຽນ ໂດຍ ຜູ້ສອນອາດຈະຊີ້ແນະ ຫຼື ໃຫ້ການປຶກສາກ່ຽວກັບການວາງແຜນກິດຈະກຳການຮຽນ.
5. Tutor Help ຜູ້ສອນມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮຽນຮູ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ

6. Test as Learning Situation ໃນບົດຮຽນໜຶ່ງໆຈະມີແບບທົດສອບຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືວັດຕາມວັດຖຸປະສົງ ບໍ່ແມ່ນການປະເມີນຜົນການຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສອບໄດ້ ຫຼື ຕົກ ຫຼື ໃນພາກປະຕິບັດອາດໃຊ້ວິທີທົດສອບເປັນລາຍບຸກຄົນ.

7. ການເລືອກວິທີຮຽນ ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນຢອມມີວິທີຮຽນແບບທີ່ຕົນມັກ ສະນັ້ນຜູ້ຮຽນສາມາດເລືອກວິທີຮຽນທີ່ເໝາະກັບຕົນເອງ ຄະນະດຽວກັນຜູ້ຮຽນກໍ່ມີອິດສະຫຼະໃນການເລືອກຮຽນບົດຮຽນກ່ອນ ຫຼັງໄດ້.

ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ (self-directed learning) ເປັນວິທີການຮຽນຮູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຖະໜັດ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ແຜນການຮຽນຂອງຕົນເອງ ຜູ້ຮຽນຈະເຮັດການວາງແຜນ ແລະ ກຳນົດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ເລືອກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ເລືອກວິທີການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປະເມີນຜົນດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຈະມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອກໍ່ໄດ້.

❖ ຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຮຽນຮູ້ທຸກວິທີຈະມີຂັ້ນຕອນເພື່ອເປັນແນວທາງການຮຽນຮູ້ ສຳລັບຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ Gross (ປ່ອນອີງ ໃນ ສົມບູນ ຄຳລະຍາຊີວິນ, 2526, ໜ້າ267) ອະທິບາຍວ່າຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ຂອງບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

ຂັ້ນຕອນທີ1: ການຮັບຮູ້ສິ່ງແປກໃໝ່ ເປັນການຮຽນຮູ້ໃນຮູບຂອງຄວາມຮູ້ສຶກກັບຄວາມແປກໃໝ່ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ ກັບຄວາມຮູ້ຕ່າງໆທີ່ໜ້າສົນໃຈ ໜ້າທ້າທາຍສະຕິປັນຍາ.

ຂັ້ນຕອນທີ2: ການຄົ້ນຄິດຕົກຕອງ ເປັນການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີລະບົບ ມີການວິເຄາະຫົວຂໍ້ເທັດຈິງ ພະຍາຍາມໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄືເຊິ່ງຄວາມຮູ້ ຄວາມຈິງຢ່າງມີລະບົບແບບແຜນ.

ຂັ້ນຕອນທີ3: ການຊາບຊຶ້ງ ແລະ ການສ້າງສາລະ ເປັນຄວາມພ້ອມທີ່ຈະລົງມືປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

Tough (ອ້າງອີງໃນ ວິໄລພອນ ມະນີພັນ, 2539,ໜ້າ27-29)ອະທິບາຍຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງດັ່ງນີ້.

1. ການຕັດສິນໃຈວ່າ: ໃນຂະບວນການຮຽນຮູ້ນັ້ນ ອັນໃດເປັນຄວາມຮູ້ ທັກສະທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຜູ້ຮຽນອາດຈະແນມຫາຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ໂດຍພິຈາລະນາທາງດ້ານທັກສະ ແລະ ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ໃນປັດຈຸບັນ.

2. ການຕັດສິນໃຈວ່າຈະຮຽນຮູ້ກິດຈະກຳສະເພາະແນວໃດ ວິທີການ ແຫຼ່ງວິຊາການ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ປະກອບການຮຽນມີອັນໃດແດ່ ໃນຂັ້ນນີ້ຜູ້ຮຽນຄວນສຶກສາວ່າຕົນເອງມີຄວາມຕ້ອງການສະເພາະດ້ານໃດ ເກນທີ່ໃຊ້ເລືອກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ການຮຽນຮູ້ສະເພາະຢ່າງ ການລວບລວມຄວາມຮູ້ ຂໍ້ເທັດຈິງ ການເຂົ້າເຖິງລະດັບ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ການຮຽນຮູ້ ຫຼື ກິດຈະກຳສະເພາະດ້ານ ຜູ້ຮຽນອາດເບິ່ງຈາກໜັງສື ບົດຄວາມ ກ່ອນການເລືອກສິ່ງທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນ

ກໍລະນີທີ່ເປັນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນບຸກຄົນ ອາດຕັດສິນໃຈວ່າ ບຸກຄົນປະເພດໃດທີ່ຈະໃຫ້ເນື້ອຫາວິຊາ ທີ່ຕ້ອງການໄດ້ ແລະ ພະຍາຍາມຫາບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງເລືອກບໍ່ສາລະແລ້ວເໝາະສົມທີ່ສຸດ.

3. ຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະຮຽນຢູ່ໃສ ຜູ້ຮຽນອາດຈະເລືອກບໍລິເວນທີ່ງ່າຍ ສະດວກ ສະບາຍ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ ໃດມາລົບກນ ຫຼື ອາດຈະຕ້ອງການສະຖານທີ່ຊຶ່ງມີອຸປະກອນອ່ານວຍຄວາມສະດວກ.

4. ວາງເປົ້າໝາຍ ຫຼື ກຳນົດໄລຍະເວລາການເຮັດວຽກທີ່ແນ່ນອນ

5. ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເລີ່ມຮຽນເລື່ອງໃດ ເມື່ອໃດ

6. ຕັດສິນໃຈວ່າຊ່ວງໄລຍະເວລາໃດ ເນື້ອຫາຄວນຈະກ່າວໄປແນວໃດ

7. ພະຍາຍາມຫາມູນເຫດທີ່ເປັນອຸປະສັກ ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ບໍ່ປະສົບຄວາມສໍາເລັດ ຫຼື ຫາຂັ້ນ ຕອນ ສ່ວນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ບໍ່ປະສົບຄວາມສໍາເລັດ ຫຼື ຫາຂັ້ນຕອນສ່ວນທີ່ ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ.

8. ການຫາເວລາສໍາລັບການຮຽນຮູ້ຂັ້ນຕອນນີ້ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົດເວລາ ຫຼື ຈັດເວລາໃຫ້ ເໝາະສົມກັບການເຮັດວຽກ ກິດຈະກຳໃນຄອບຄົວ ຫຼື ການພັກຜ່ອນ ຫຼື ອາດຈະຂໍບໍ່ໃຫ້ ບຸກຄົນອື່ນມາລົບກວນໃນເວລາທີ່ກຳລັງສຶກສາ ຫຼື ຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດວຽກແທນບາງຄັ້ງຄາວ.

9. ປະມົນຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ຫຼື ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຕົນ.

10. ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນການຮຽນຮູ້ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມໃນຖານະທີ່ເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນນີ້ ຜູ້ຮຽນອາດຈະຫາເວລາຫ່ວາງໄປໃນທີ່ຕ່າງໆ ຄົ້ນຄ້ວາຈາກໜັງ ສືໃນຫ້ອງສະໝຸດ ຕະຫຼອດຈົນການພົບບຸກຄົນທີ່ເອື້ອຕໍ່ການຮຽນຮູ້.

11. ການສະສົມ ຫຼື ຫາເງິນທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບປະໂຫຍດໃນການຫາແຫຼ່ງວິທະຍາການ ການຊື້ປຶ້ມ ການເຊົ່າອຸປະກອນບາງຢ່າງ ຕະຫຼອດຈົນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຶກສາ.

12. ກຽມສະຖານທີ່ ຫຼື ຈັດຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເໝາະສົມສໍາລັບການຮຽນໂດຍຄຳນຶງເຖິງສະພາບ ອາກາດ ແສງສະຫວ່າງເປັນຕົ້ນ.

13. ເພີ່ມຂັ້ນຕອນທີ່ຈະເພີ່ມແຮງຈູງໃຈໃນການຮຽນຮູ້ ຜູ້ຮຽນອາດຈະຫາວິທີເພີ່ມແຮງຈູງໃຈ ເພື່ອທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຮຽນ ຫຼື ເພີ່ມຄວາມພໍໃຈ ພະຍາຍາມເນັ້ນຄວາມສໍາ ຄັນຂອງການຮຽນ ຊຶ່ງສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ມີດັ່ງນີ້:

1) ສາເຫດຂອງການຂາດແຮງຈູງໃຈ

2) ພະຍາຍາມເພີ່ມຄວາມສຸກ ຄວາມຍິນດີໃນການຮຽນຮູ້ ຫຼື ເພີ່ມຄວາມສົນໃຈໃນກິດ ຈະກຳການຮຽນຮູ້

3) ຈັດການກັບບາງການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຫຼື ຈັດການກັບຄວາມສົງໄສໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງໂຄງການທີ່ຮຽນຮູ້.

4) ເອົາຊະນະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຫ້ວງ ທີ່ແທ້ ທີ່ມີສາເຫດຈາກຄວາມລຳບາກ

5) ບອກກ່າວຜູ້ອື່ນເຖິງຄວາມສໍາເລັດຂອງຕົນເອງ

ຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເປັນຂະບວນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຢ່າງເປັນລະບົບ ຊຶ່ງຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຈັດລະບົບການຮຽນຂອງຕົນເອງ ດ້ວຍການຈັດການດ້ານເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຮຽນດ້ວຍການກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ກັບຕົນເອງໃນດ້ານຕ່າງໆ ຮູ້ຈັກວິທີຮຽນໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຮຽນດ້ວຍຕົນເອງຕະຫຼອດຈົນຮູ້ຈັກໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກປ່ຽນຊັບພະຍາກອນການຮຽນຮູ້ ເພື່ອການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຕໍ່ໄປ.

ສະຫຼຸບວ່າ ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງຈຶ່ງເປັນການຮຽນຮູ້ທີ່ເໝາະສົມກັບການສຶກສາໃນສະຖານະການຂອງສັງຄົມປັດຈຸບັນ ຊຶ່ງຄວາມສໍາເລັດຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງນັ້ນມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ປັດໃຈຫຼັກຢູ່ທີ່ຕົວຜູ້ຮຽນທີ່ຕ້ອງມີວິໄນ ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ນິໄສໃຜຮຽນ ໃຜຮູ້ ດັ່ງນັ້ນ ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕ້ອງອາໄສທາງສະຖາບັນ ສັງຄົມ ທຸກພາກສ່ວນ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງສະຖາບັນ ຄອບຄົວ ແລະ ສະຖານສຶກສາ ທີ່ມີໜ້າທີ່ບົ່ມເພາະ ແລະ ຂັດເກົາໃນໄວເຍົາ ຕ້ອງປຸກຝັງນິໄສແຫ່ງການຮຽນຮູ້ ລວມເຖິງ ສະຖາບັນອື່ນໆ ທີ່ຈະຊ່ວຍກັນສ້າງສັກກະຍະພາບ ທີ່

ສົ່ງເສີມ ຫຼື ຈຸງໃຈໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້.

8. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການນິລະໄນ

1. ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ນິລະໄນ ແມ່ນຂະບວນການທີ່ຄູສາມາດໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນເກີດການການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ກຳນົດ ໂດຍການໃຫ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບທິດສະດີຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບໃນເລື່ອງທີ່ຮຽນ ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ຕົວຢ່າງຫຼາຍໆຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບໃຊ້ທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນໄປໃນສະຖານະການໃໝ່ໆທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນໆ ຢ່າງລຶກຊຶ້ງຂຶ້ນ ຫຼື ເວົ້າສັ້ນໆໄດ້ວ່າເປັນການສອນຈາກຫຼັກການໄປສູ່ຕົວຢ່າງຍ່ອຍໆ.

2. ວັດຖຸປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ນິລະໄນເປັນວິທີການທີ່ມຸ່ງຫວັງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ເປັນຫຼັກການ ແລະ ສາມາດນຳຫຼັກການດັ່ງກ່າວໄປໃຊ້ໄດ້.

3. ອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

- 1) ມີທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບຕ່າງໆ
- 2) ມີຕົວຢ່າງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ທີ່ສາມາດນຳທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນໄປໃຊ້ໄດ້
- 3) ມີການເຝິກທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ
- 4) ມີຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳຫຼັກການໄປໃຊ້

4. ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

- 1) ຄູທີ່ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ
- 2) ຄູໃຫ້ຕົວຢ່າງສະຖານະການໃຫມ່ທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນມາໄປໃຊ້ໄດ້.
- 3) ຄູໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກປະຕິບັດນຳຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການໃຫມ່
- 4) ຄູໃຫ້ນັກຮຽນວິເຄາະ ແລະ ອະນຸຍາຍການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນ
- 5) ຄູວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ

5. ເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳກ່ຽວກັບການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ມີລະໂນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

1) ກະກຽມ

ຄູຈຳເປັນຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທິດສະດີ ຫຼັກການ, ເນື້ອໃນ, ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຕ້ອງການສອນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ແລະ ຫາວິທີທີ່ເໝາະສົມໃນການຖ່າຍທອດ ຫຼື ນຳສະເໜີເນື້ອໃນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ນອກຈາກນັ້ນ ຄູຈຳເປັນຕ້ອງກຽມຕົວຢ່າງທີ່ນັກຮຽນສາມາດນຳເນື້ອໃນເລົ່ານັ້ນໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດ ຕົວຢ່າງຄວນເປັນສະຖານະການທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມຄິດລວມຍອດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຈະແຈ້ງ.

2) ການນຳສະເໜີເນື້ອໃນຄວາມຮູ້, ທິດສະດີ, ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບ

ຄູຈຳເປັນຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຈະສອນເປັນຢ່າງດີ ລວມທັງວິທີການທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ຈົນນັກຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່ານັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຊຳເຖິງ ຄູຄວນທົດສອບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນກ່ອນຈະເຝິກໃຊ້ຄວາມຮູ້.

3) ການນຳສະເໜີສະຖານະການໃຫມ່ໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກໃຊ້ຄວາມຮູ້

ເມື່ອເຫັນວ່ານັກຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທິດສະດີ, ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ໃຊ້ພໍສົມຄວນ ຄູຄວນໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກການນຳຄວາມຮູ້ໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນສະຖານະການໃຫມ່ໆ ຊຶ່ງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍພໍສົມຄວນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ລຶກຊຶ້ງຂຶ້ນ.

6. ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍ

ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍຖ່າຍທອດເນື້ອໃນໄດ້ໄວ ແລະ ບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ນັກຮຽນມີໂອກາດໄດ້ເຝິກຝົນການນຳທິດສະດີ, ຫຼັກການໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການໃໝ່ໆ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ອຳນວຍສະດວກໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ຫຼື ຮຽນຮູ້ໄດ້ໄວ ສາມາດພັດທະນາໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖ້ານັກຮຽນທີ່ຊ້າກວ່າ.

ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ອຸດົມສົມບູນຕົວຢ່າງ, ສະຖານະການ, ບັນຫາທີ່ຫຼາກຫຼາຍມາໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເຝິກເຮັດ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຄູໃນການນຳສະໜິທິດສະດີ ແລະ ຫຼັກການ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຮູ້ໄດ້ຊ້າ ທີ່ບໍ່ສາມາດຕາມທັນໝູ່ ແລະ ເກີດບັນຫາໃນການຮຽນຮູ້.

9. ວິທີການສອນແບບໂຄງການ (Project Method)

ແນວຄິດ ເປັນວິທີການຈັດການຮຽນຮູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫລື ປະຕິບັດງານຕາມຫົວຂໍ້ທີ່ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ເຊິ່ງຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງເຝິກຂະບວນການເຮັດວຽກງານຢ່າງມີຂັ້ນຕອນ ມີການວາງແຜນໃນການເຮັດວຽກງານ ຫລືການແກ້ບັນຫາຢ່າງເປັນລະບົບ ຈົນການດຳເນີນງານສຳເລັດລຸ່ມສິ່ງຕາມວັດຖຸປະສົງ ສິ່ງຜົນໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີທັກສະການຮຽນຮູ້ຢ່າງຫລາກຫລາຍ ອັນເປັນປະສົບການກົງທີ່ມີຄຸນຄ່າ ສາມາດນຳໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຕ່າງໆ ໄດ້ ວິທີການສອນໂຄງການສາມາດສອນຕໍ່ເນື່ອງກັບວິທີສອນແບບບຸລະນາການໄດ້ ທັງໃນຮູບແບບບຸລະນາການພາຍໃນກຸ່ມການຮຽນຮູ້ ແລະ ບຸລະນາການລະຫວ່າງກຸ່ມການຮຽນຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ນຳຄວາມຮູ້ ແລະປະສົບການທີ່ໄດ້ມາບຸນລະນາການເພື່ອເຮັດໂຄງການ

ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

1. ຂຶ້ນກຳນົດບັນຫາ ຫລືສຳຫຼວດຄວາມສົນໃຈ ຜູ້ສອນສະໜິສະຖານະການ ຫລືຕົວຢ່າງທີ່ເປັນບັນຫາແລະ ກະກຸ່ມໃຫ້ຜູ້ຮຽນຫາວິທີການແກ້ບັນຫາ ຫລືຍິວະໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຕ້ອງການຢາກຮຽນຢາກຮູ້ ໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ
2. ຂຶ້ນກຳນົດຈຸດປະສົງໃນການຮຽນ ຜູ້ສອນແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຳນົດຈຸດປະສົງໃຫ້ຊັດເຈນວ່າຮຽນເພື່ອຫຍັງ ຈະເຮັດໂຄງການນັ້ນເພື່ອແກ້ບັນຫາຫຍັງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຳນົດໂຄງການແນວທາງໃນການດຳເນີນງານໄດ້ກົງຕາມຈຸດປະສົງ
3. ຂຶ້ນວາງແຜນ ແລະ ວິເຄາະໂຄງການ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນວາງແຜນແກ້ບັນຫາ ຊຶ່ງເປັນໂຄງການດ່ຽວຫລືກຸ່ມກໍໄດ້ ແລ້ວສະໜິແຜນການດຳເນີນງານໃຫ້ຜູ້ສອນພິຈາລະນາ ໃຫ້ຄຳແນະນຳຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຂໍ້ສະໜິແນະການວາງແຜນໂຄງການຂອງຜູ້ຮຽນ ຜູ້ຮຽນຂຽນໂຄງການຕາມຫົວຂໍ້ເຊິ່ງມີຫົວຂໍ້ສຳຄັນ (ຊື່ໂຄງການ ຫລັກການ ແລະ ເຫດຜົນວັດຖຸປະສົງຫລືຈຸດມຸ້ງໝາຍ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ແຫລ່ງຄວາມຮູ້ ສະຖານທີ່ດຳເນີນການ ໄລຍະເວລາດຳເນີນການ ງົບປະມານ ວິທີດຳເນີນການ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ ຜົນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ)
4. ຂຶ້ນລົງມືປະຕິບັດຫລືແກ້ບັນຫາ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນລົງມືປະຕິບັດຫລືແກ້ບັນຫາຕາມແຜນການທີ່ກຳນົດໄວ້ໂດຍມີຜູ້ສອນເປັນທີ່ປຶກສາ ຄອຍຖ້າສັງເກດ ຕິດຕາມ ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກສັງເກດ

ເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ບັນທຶກຜົນດຳເນີນການດ້ວຍຄວາມມານະອິດທິນ ມີການປະຊຸມຂະແໜງ
ປຶກສາຫາລືກັນເປັນໄລຍະຍາວ ຜູ້ສອນຈະເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ໃຊ້ຄວາມຄິດ
ຄວາມຮູ້ ໃນການວາງແຜນ ແລະ ຕັດສິນໃຈເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ

5. ຂັ້ນປະເມີນຜົນລະຫວ່າງປະຕິບັດງານ ຜູ້ສອນແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກປະເມີນຜົນກ່ອນ
ດຳເນີນການລະຫວ່າງດຳເນີນການ ແລະ ຫຼັງດຳເນີນການ ຄືຮູ້ຈັກຜິຈາລະນາວ່າກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນ
ການມີສະພາບເປັນຢ່າງໃດ ມີບັນຫາຢ່າງໃດລະຫວ່າງທີ່ດຳເນີນງານຕາມໂຄງງານນັ້ນ ຍັງມີສິ່ງໃດທີ່
ຜິດພາດຫຼືເປັນຂໍ້ບົກຜ່ອງຢູ່ ຕ້ອງແກ້ໄຂຫຍັງອີກນຳ ມີວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເມື່ອດຳເນີນການໄປ
ແລ້ວຜູ້ຮຽນມີແນວຄິດແນວໃດ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼືບໍ່ ຜົນຂອງການດຳເນີນການຕາມໂຄງງານ ຜູ້
ຮຽນໄດ້ຄວາມຮູ້ຫຍັງ ໄດ້ປະໂຫຍດແນວໃດ ແລະ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປພັດທະນາປັບປຸງງານ
ໄດ້ຢ່າງດີຍິ່ງຂຶ້ນ ຫຼືເອົາຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດໄດ້ແນວໃດ ໂດຍຜູ້ຮຽນປະເມີນໂຄງງານຂອງ
ຕົນເອງຫຼືເລື່ອນຮ່ວມປະເມີນ ຈາກນັ້ນຜູ້ສອນຈຶ່ງປະເມີນຜົນໂຄງງານຕາມແບບປະເມີນ ເຊິ່ງຜູ້
ປຶກສາອາດຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນດ້ວຍກໍ່ໄດ້.

6. ຂັ້ນສະຫຼຸບ ລາຍງານຜົນ ແລະ ສະເໜີຜົນງານ ເມື່ອຜູ້ຮຽນເຮັດວຽກຕາມແຜນ ແລະ
ເກັບຂໍ້ມູນແລ້ວຕ້ອງກຳການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ສະຫຼຸບແລະຂຽນລາຍງານເພື່ອນຳສະເໜີຜົນງານ ຊຶ່ງນອກ
ເໜືອຈາກລາຍງານເອກະສານແລ້ວ ອາດມີແຜນພູມ, ແຜນພາບ, ກາຟ, ແບບຈຳລອງ ຫຼືຂອງຈິງ
ປະກອບການນຳສະເໜີ ອາດຈັດໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ: ຈັດເທສະການ ການສະແດງລະຄອນ
ແລະ ອື່ນໆ

ປະໂຫຍດ

1. ເປັນການສອນທີ່ມຸ້ງໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີບົດບາດ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຂະບວນການຮຽນຮູ້ໄດ້
ປະຕິບັດຈິງຄິດເອງ ເຮັດເອງ ຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບ ຢ່າງເປັນລະບົບ
2. ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກວິທີສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນ ສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ
3. ຜູ້ຮຽນມີທັກສະໃນການແກ້ບັນຫາ ມີທັກສະຂະບວນການໃນການເຮັດວຽກງານ ມີທັກສະ
ການເຄື່ອນໄຫວທາງກາຍ
4. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກຂະບວນການກຸ່ມສຳພັນ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບຜູ້ອື່ນໄດ້
5. ເຝິກຄວາມເປັນປະຊາທິປະໄຕ ຄືການຮັບຜິດຊອບຕົນເອງ ແລະ ກັນ ມີເຫດຜົນ ມີ
ການຍອມຮັບໃນຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ
6. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກລັກສະນະນິໄສທີ່ດີໃນການເຮັດວຽກງານ ເຊັ່ນ: ການຈົດບັນທຶກຂໍ້ມູນ ການ
ເກັບຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຄວາມຊື່ງົກ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຄວາມ
ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນການເຮັດວຽກງານ ຮູ້ຈັກເຮັດວຽກຢ່າງເປັນລະບົບ ເຮັດວຽກຢ່າງມີ
ແຜນ ໃຊ້ເວລາວ່າງໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ
7. ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຄິດລິເລີ່ມສ້າງສັນ ແລະ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຫຼືແນວທາງທີ່
ໄດ້ໄປໃຊ້ໃນການແກ້ບັນຫາໃນຊີວິດ ຫຼືໃນສະຖານະການອື່ນໆໄດ້

ຂະໜົນໝັ້ນພຽນໃນການເຮັດວຽກງານ ຮູ້ຈັກເຮັດວຽກຢ່າງເປັນລະບົບ ເຮັດວຽກຢ່າງມີ
ແຜນ ໃຊ້ເວລາວ່າງໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ

7. ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຄິດລິເລີ່ມສ້າງສັນ ແລະ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຫລືແນວທາງທີ່
ໄດ້ໄປໃຊ້ໃນການແກ້ບັນຫາໃນຊີວິດ ຫລືໃນສະຖານະການອື່ນໆໄດ້

10. ວິທີສອນແບບການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

- ກ. ຄວາມໝາຍ
- ຂ. ຫຼັກການຈັດການຮຽນຮູ້
- ຄ. ການຝຶກການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ
- ງ. ຕົວຢ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ກ. ແນວຄິດກ່ຽວກັບການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ: ການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຈາກການຝັງຄຳບັນຍາຍ ຫຼື ເຮັດ
ຕາມທີ່ຜູ້ສອນບອກ ສະໜີໄປ ແຕ່ອາດຈະເກີດສະຖານະການຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້ (ສົມຄິດ ອິດສະລະວັນ,
2532 ໜ້າ 74)

1. ການຮຽນຮູ້ (self-directed learning) ເປັນການຮຽນທີ່ເກີດຈາກຄວາມຢາກຮູ້ ອາດ
ຈະເຫັນ ຜູ້ຮຽນຈະມີການວາງແຜນດ້ວຍຕົນເອງ
2. ການຮຽນຮູ້ຈັດໂດຍສະຖາບັນການສຶກສາ (provide sponsored) ໂດຍມີກຸ່ມບຸກຄົນ
ຈັດກຳກັບເບິ່ງແຍງ ມີການໃຫ້ຄະແນນ ໃຫ້ປິດສະໜາ ຫຼື ປະກາດສະນິຍະບັດ
3. ການຮຽນຮູ້ຈາກກຸ່ມການຮຽນຮູ້ແບບບໍ່ເປັນທາງການຄື ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ
(collaborative learning)
4. ການຮຽນຮູ້ໂດຍບັງເອີນ (random or incidental learning) ອາດເປັນຜົນພອຍໄດ້
ຂາກເຫດການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ໄດ້ເຈດຕະນາ.

ຈະເຫັນໄດ້ສຳ ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງເປັນວິທີການຮຽນຮູ້ວິທີໜຶ່ງທີ່ນັກສຶກສາໃຫ້ຄວາມ
ສຳຄັນ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຂຶ້ນໃນຕົວຜູ້ຮຽນ ເພາະເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ຜູ້ຮຽນມີໃຈຮັກທີ່
ຈະສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຕາມ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເກີດການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງບອກ ແລະ ມີແຮງ
ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມຍາກຮູ້ ຍາກເຫັນບໍ່ຊຶ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການເປັນຜູ້ຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດ (life
long learner) ຫຼື ບຸກຄົນແຫ່ງການຮຽນຮູ້ທີ່ຍິ່ງຢືນ (learning person) ອັນເປັນເປົ້າໝາຍສູງ
ສຸດຂອງການສຶກສາ.

ອີງປະກອບຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ Knowles (1975, pp. 40-47) ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງ ອີງ
ປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງໄວ້ດັ່ງນີ້.

4. ການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ ຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກການໃຫ້ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນບອກ
ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈພິເສດຂອງຕົນເອງ ໃນການຮຽນໃຫ້ເພື່ອນອີກຄົນໜຶ່ງ ເຮັດ
ໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳ ແລະ ເພື່ອນອີກຄົນໜຶ່ງເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຈັດບັນທຶກ ເຮັດແບບ

- ນີ້ໝູນວຽນໄປຈົນຄົບທັງ3ຄົນ ໄດ້ສະແດງບົດບາດຄົບ3 ດ້ານຄື: ຜູ້ສະເໜີຄວາມຕ້ອງການ ຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຄອຍຈົດບັນທຶກສັງເກດການ ການຮຽນຮູ້ບົດບາດດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະໂຫຍດຢ່າງຢື່ງໃນການຮຽນຮ່ວມກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຊຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນທຸກໆດ້ານ.
5. ກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການຮຽນ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກບົດບາດຂອງຜູ້ຮຽນເປັນສຳຄັນດັ່ງນີ້.
 - 5.1 ຜູ້ຮຽນຄວນສຶກສາຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງວິຊາ ແລ້ວຈຶ່ງເລີ່ມຂຽນຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການຮຽນ
 - 5.2 ຜູ້ຮຽນຄວນຂຽນຈຸດມຸ້ງໝາຍໃຫ້ແຈ້ງຊັດເຈນ ເຂົ້າໃຈໄດ້ ບໍ່ຄຸມເຄືອ ຄົນອື່ນອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈ
 - 5.3 ຜູ້ຮຽນຄວນຂຽນເນັ້ນເຖິງພຶດຕິກຳທີ່ຜູ້ຮຽນຄາດຫວັງໄວ້
 - 5.4 ຜູ້ຮຽນຄວນກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍທີ່ສາມາດວັດໄດ້
 - 5.5 ການກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງຜູ້ຮຽນໃນແຕ່ລະລະດັບ ຄວນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ.
 6. ການວາງແຜນການຮຽນ ໂດຍເນັ້ນຜູ້ຮຽນກຳນົດວັດຖຸປະສົງຂອງວິຊາ ຜູ້ຮຽນຄວນວາງແຜນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຕາມລຳດັບດັ່ງນີ້.
 - 6.1 ຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການວາງແຜນການຮຽນຂອງຕົນເອງ
 - 6.2 ການວາງແຜນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ ຄວນເລີ່ມຕົ້ນຈາກຜູ້ຮຽນກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
 - 6.3 ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຈັດເນື້ອຫາໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ.
 - 6.4 ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ລະບຸວິທີຮຽນ ຜູ້ໃຫ້ເໝາະສົມກັບຕົນເອງຫຼາຍທີ່ສຸດ.
 7. ການສະແຫວງຫາແຫຼ່ງວິທະຍາການ ເປັນຂະບວນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສຶກສາໃນປັດຈຸບັນເປັນຢ່າງຫຼາຍ ດັ່ງນີ້.
 - 7.1 ປະສົບການການຮຽນແຕ່ລະດ້ານທີ່ຈັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ້ງໝາຍຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳເລັດຂອງອົງປະສົບການນັ້ນໆ.
 - 7.2 ແຫຼ່ງວິຊາການເຊັ່ນ: ຫ້ອງສະໝຸດ, ສະຖານນິອະນາໄມ ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ.
 - 7.3 ເລືອກແຫຼ່ງວິທະຍາການໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນ.
 - 7.4 ມີການຈັດສອນຢ່າງດີ ເໝາະສົມ ກິດຈະກຳບາງສ່ວນຜູ້ຮຽນຈະເປັນຜູ້ຈັດການເອງຕາມລຳພັງ ແລະ ບາງສ່ວນເປັນກິດຈະກຳທີ່ຈັດຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຄູກັບຜູ້ຮຽນ.

8. ການປະເມີນຜົນ ເປັນຂັ້ນຕອນສໍາຄັນໃນຂະບວນການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຮຽນຂອງຕົນເອງເປັນຢ່າງດີ ການປະເມີນຜົນຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງ ທັງນີ້ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ທັກສະ ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຄ່ານິຍົມ ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນຜົນດັ່ງນີ້.

8.1 ກໍານົດເປົ້າໝາຍ ວັດຖຸປະສົງໃຫ້ແນ່ນອນ

8.2 ດໍາເນີນການທຸກຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຂັ້ນຕອນນີ້ສໍາຄັນໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນ.

8.3 ລວບລວມຫຼັກຖານ ການຕັດສິນໃຈຈາກການປະເມີນຜົນຈະຕ້ອງຢູ່ບົນຜົນຖານຂອງຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້.

8.4 ລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ອນຮຽນ ເພື່ອປຽບທຽບຫຼັງຮຽນວ່າ ຜູ້ຮຽນກ້າວໜ້າໄປພຽງໃດ.

8.5 ແຫຼ່ງຂອງຂໍ້ມູນ ຈະຫາຂໍ້ມູນຈາກຄູ ແລະ ຜູ້ຮຽນເປັນຫຼັກໃນການປະເມີນ.

ຂ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ: Knowles (1975, pp. 14-17) ກ່າວເຖິງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າມີຄວາມສໍາຄັນ 4 ປະການຄື:

1. ບຸກຄົນທີ່ຮຽນຮູ້ດ້ວຍການລິເລີ່ມຂອງຕົນຈະຮຽນໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ດີກວ່າບຸກຄົນທີ່ເປັນພຽງຜູ້ຮັບ ຫຼືລໍ່ໃຫ້ຜູ້ສອນຖ່າຍທອດວິຊາຄວາມຮູ້ໃຫ້ ບຸກຄົນທີ່ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຈະຮຽນຢ່າງຕັ້ງໃຈ ມີຈຸດມຸ້ງໝາຍ ແລະ ມີແຮງຈູງໃຈສູງ ສາມາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການຮຽນຮູ້ໄດ້ດີກວ່າ ແລະ ຍາວນານກ່າວບຸກຄົນທີ່ລໍ່ຮັບການສອນແຕ່ຢ່າງດຽວ.
2. ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂະບວນການທາງທໍາມະຊາດຂອງຈິດວິທະຍາ ພັດທະນາການ ເມື່ອເລີ່ມເກີດອອກມາບຸກຄົນຕ້ອງເຝິງຜູ້ອື່ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຜູ້ແມ່ປົກປ້ອງ ແລະ ຕັດສິນໃຈແທນ ແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ມີຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫຼາຍຂຶ້ນຈະຄ່ອຍໆພັດທະນາຕົນເອງໄປສູ່ຄວາມອິດສະຫຼະ ບໍ່ຕ້ອງເຝິງຜູ້ອື່ນ ຜູ້ຕ້ອງຢູ່ພາຍໄຕການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ອື່ນ ຫຼື ກໍາກັບຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະມີຄວາມເປັນຕົວຂອງຕົວເອງຫຼາຍຂຶ້ນ ສາມາດດໍາເນີນຊີວິດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ຊື່ນໍາຕົນເອງໄດ້.
3. ມີນະວັດຕະກໍາທາງການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍເຊັ່ນ: ມີຫຼັກສູດໃໝ່ ຫ້ອງຮຽນແບບເປີດ ສູນບໍລິການການສຶກສາຢ່າງອິດສະຫຼະ ໂປຼແກມການຮຽນ ທີ່ຈຸດສໍາລັບບຸກຄົນພາຍນອກ ການສຶກສາລະບົບມະຫາວິທະຍາໄລເປີດເປັນຕົ້ນ ຮູບແບບຂອງນະວັດຕະກໍາ ເລົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ຈະຕ້ອງເລີ່ມຈາກການລິເລີ່ມການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
4. ຄວາມປ່ຽນແປງຂອງໂລກຫຼາຍໆດ້ານຢ່າງວ່ອງໄວ ເຮັດໃຫ້ເກີດແນວຄວາມຄິດໃໝ່ໃນການສຶກສາໄດ້ແກ່:

3.1 ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆທີ່ມະນຸດຮຽນຮູ້ ແລະ ສະສົມໄວ້ຈະຄ່ອຍໆລ່າສະໃໝ ແລະ ໝົດໄປ ພາຍໃນເວລາ 10 ປີ ຫຼື ໜ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງພັດທະນາທັກສະດັ່ງກ່າວ ເມື່ອບຸກຄົນຈົບ ການສຶກສາໄປແລ້ວກໍ່ຍັງສາມາດ ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມໄດ້ ເມື່ອພັດທະນາຕົນເອງ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ໃໝ່ເທົ່າທັນໂລກ.

3.2 ຄວາມໝາຍຂອງ (ການຮຽນຮູ້) ໝາຍເຖິງການທີ່ຜູ້ຮຽນເລີ່ມຮຽນຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆຈາກສິ່ງ ແວດລ້ອມຮອບຕົວຜູ້ຮຽນເຊັ່ນ ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້-ແມ່, ເພື່ອນ, ຕາ, ສະຖາບັນຕ່າງໆ ຫຼື ຈາກ ສຶ່ງມວນຊົນເປັນຕົ້ນ ນັ້ນກໍ່ຄືການຮຽນຮູ້ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ບຸກຄົນ ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.

3.3 ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຈະບໍ່ຈຳກັດອາຍຸຜູ້ຮຽນຜູ້ຮຽນມີໂອກາດທີ່ຈະກັດສິນໃຈ ເລືອກຮຽນ ຕາມຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຜູ້ຮຽນທີ່ຢູ່ໃນໄວເດັກ ຄວນເນັ້ນທັກສະການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ທັກສະນີ້ໃນການສະແຫວງ ຫາຄວາມຮູ້ໃຫ້ທັນຕໍ່ ເຫດການ ການປ່ຽນແປງຂອງໂລກ.

ຄ. ລັກສະນະຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້ (ພັນຊີ ພາລາວົງ, 236໙ ໜ້າ 84-85)

1. Availability ວິທີຮຽນຊະນິດນີ້ຈະຮຽນເມື່ອເມື່ອໃດ ສະຖານທີ່ໃດ ກໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມ ພໍໃຈ ໂດຍເລືອກຮຽນຕາມເວລາທີ່ຜູ້ຮຽນວ່າ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮຽນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແຕກຕ່າງຈາກຜູ້ຮຽນບາງຄົນ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຮຽນຫຼົ້ມເຫຼວໄດ້.

2. Self-paced ເມື່ອຜູ້ຮຽນເລືອກສະຖານທີ່ໄດ້ຕາມຄວາມພໍໃຈແລ້ວຜູ້ຮຽນຈະໃຊ້ ເວລາໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮຽນໄດ້ເຕັມທີ່ ບາງຄົນອາດຈະໃຊ້ເວລາ 1 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ໜຶ່ງບົດຮຽນໄດ້ເຕັມທີ່ ບາງຄົນອາດຈະໃຊ້ເວລາ 5 ຊົ່ວໂມງກໍ່ໄດ້ ແຕ່ປະສິດທິພາບເທົ່າ ກັນຄື: ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນ ເນື່ອງຈາກຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນຂອງ ແຕ່ລະຄົນຢ່ອມບໍ່ເທົ່າກັນ.

3. Objectives ແບບຮຽນທີ່ຜູ້ຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ຕ້ອງບອກຈຸດປະສົງໃນແຕ່ລະບົດໄວ້ ໃຫ້ຊັດເຈນ ເພາະຖ້າຜູ້ຮຽນສາມາດຕອບຄຳຖາມຂອງວັດຖຸປະສົງໄດ້ທັງໝົດສະແດງວ່າຜູ້ ຮຽນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນນັ້ນໆ.

4. Interaction ການມີປະຕິສຳພັນກັນໃນຄະນະຮຽນ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມ່ວນກັບການ ຮຽນ ໂດຍຜູ້ສອນອາດຈະຊີ້ແນະ ຫຼື ໃຫ້ການປຶກສາກ່ຽວກັບການວາງແຜນກິດຈະກຳການ ຮຽນ.

5. Tutor Help ຜູ້ສອນມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮຽນຮູ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ
6. Test as Learning Situation ໃນບົດຮຽນໜຶ່ງຈະມີແບບທົດສອບຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືວັດຕາມວັດຖຸປະສົງ ບໍ່ແມ່ນການປະເມີນຜົນການຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສອບໄດ້ ຫຼື ຕົກ ຫຼື ໃນພາກປະຕິບັດອາດໃຊ້ວິທີທົດສອບເປັນລາຍບຸກຄົນ.
7. ການເລືອກວິທີຮຽນ ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນຢອມມີວິທີຮຽນແບບທີ່ຕົນມັກ ສະນັ້ນຜູ້ຮຽນສາມາດເລືອກວິທີຮຽນທີ່ເໝາະກັບຕົນເອງ ຄະນະກຽວກັນຜູ້ຮຽນກໍ່ມີອິດສະຫຼະໃນການເລືອກຮຽນບົດຮຽນກ່ອນ ຫຼັງໄດ້.

ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ (self-directed learning) ເປັນວິທີການຮຽນຮູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຖະໜັດ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ແຜນການຮຽນຂອງຕົນເອງ ຜູ້ຮຽນຈະຮັດການວາງແຜນ ແລະ ກຳນົດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ເລືອກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ເລືອກວິທີການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປະເມີນຜົນດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຈະມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອກໍ່ໄດ້.

ງ. ຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຮຽນຮູ້ທຸກວິທີຈະມີຂັ້ນຕອນເພື່ອເປັນແນວທາງການຮຽນຮູ້ ສຳລັບຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ Gross (ປອນອິງ ໃນ ສົມບູນ ຄາລະຍາຊີວິນ, 2526, ໜ້າ267) ອະທິບາຍວ່າຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ຂອງບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

ຂັ້ນຕອນທີ1: ການຮັບຮູ້ສິ່ງແປກໃໝ່ ເປັນການຮຽນຮູ້ໃນຮູບຂອງຄວາມຮູ້ສຶກກັບຄວາມແປກໃໝ່ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ ກັບຄວາມຮູ້ຕ່າງໆທີ່ໜ້າສົນໃຈ ໜ້າທຳທາຍສະຕິ ປັນຍາ.

ຂັ້ນຕອນທີ2: ການຄົ້ນຄິດຕົກຕອງ ເປັນການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີລະບົບ ມີການວິເຄາະຫົວຂໍ້ເຫັດຈິງ ພະຍາຍາມໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄູ່ເຊິ່ງຄວາມຮູ້ ຄວາມຈິງຢ່າງມີລະບົບແບບແຜນ.

ຂັ້ນຕອນທີ3: ການຊາບຊຶ້ງ ແລະ ການສ້າງສາລະ ເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ຈະລົງມືປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

Tough (ອ້າງອີງໃນ ວິໄລພອນ ມະນີພັນ, 2539,ໜ້າ27-29)ອະທິບາຍຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງດັ່ງນີ້.

1. ການຕັດສິນໃຈວ່າ: ໃນຂະບວນການຮຽນຮູ້ນັ້ນ ອັນໃດເປັນຄວາມຮູ້ ທັກສະທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຜູ້ຮຽນອາດຈະແນມຫາຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ໂດຍຝ່າຈະນາທາງດ້ານທັກສະ ແລະ ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ໃນປັດຈຸບັນ.
2. ການຕັດສິນໃຈວ່າຈະຮຽນຮູ້ກິດຈະກຳສະເພາະແນວໃດ ວິທີການ ແຫຼ່ງວິຊາການ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ປະກອບການຮຽນມີອັນໃດແດ່ ໃນຂັ້ນນີ້ຜູ້ຮຽນຄວນສຶກສາວ່າຕົນເອງມີຄວາມຕ້ອງການສະເພາະດ້ານໃດ ເກນທີ່ໃຊ້ເລືອກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ການຮຽນຮູ້ສະເພາະຢ່າງ ການລວບລວມ

ຄວາມຮູ້ ຂໍ້ເທັດຈິງ ການເຂົ້າເຖິງລະດັບ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ການຮຽນຮູ້ ຫຼື ກິດຈະກຳສະເພາະດ້ານ ຜູ້ຮຽນອາດເບິ່ງຈາກໜັງສື ບົດຄວາມ ກ່ອນການເລືອກສິ່ງທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນບຸກຄົນ ອາດຕັດສິນໃຈວ່າ ບຸກຄົນປະເພດໃດທີ່ຈະໃຫ້ເນື້ອຫາວິຊາທີ່ຕ້ອງການໄດ້ ແລະ ພະຍາຍາມຫາບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງເລືອກບໍ່ສາລະ ແລ້ວເໝາະສົມທີ່ສຸດ.

3. ຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະຮຽນຢູ່ໃສ ຜູ້ຮຽນອາດຈະເລືອກບໍລິເວນທີ່ງ່າຍ ສະດວກ ສະບາຍ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາລົບກນ ຫຼື ອາດຈະຕ້ອງການສະຖານທີ່ຊຶ່ງມີອຸປະກອນອ່ານວຍຄວາມສະດວກ.
4. ວາງເປົ້າໝາຍ ຫຼື ກຳນົດໄລຍະເວລາການເຮັດວຽກທີ່ແນ່ນອນ
5. ຕັດສິນໃຈວ່າຈະລົ້ມຮຽນເລື່ອງໃດ ເມື່ອໃດ
6. ຕັດສິນໃຈວ່າຊ່ວງໄລຍະເວລາໃດ ເນື້ອຫາຄວນຈະກ່າວໄປແນວໃດ
7. ພະຍາຍາມຫາມູນເຫດທີ່ເປັນອຸປະສັກ ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ບໍ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດ ຫຼື ຫາຂັ້ນຕອນ ສ່ວນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ບໍ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດ ຫຼື ຫາຂັ້ນຕອນສ່ວນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ.
8. ການຫາເວລາສຳລັບການຮຽນຮູ້ຂັ້ນຕອນນີ້ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົດເວລາ ຫຼື ຈັດເວລາໃຫ້ເໝາະສົມກັບການເຮັດວຽກ ກິດຈະກຳໃນຄອບຄົວ ຫຼື ການຝຶກຝອນ ຫຼື ອາດຈະຂໍບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນມາລົບກວນໃນເວລາທີ່ກຳລັງສຶກສາ ຫຼື ຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດວຽກແທນບາງຄັ້ງຄາວ.
9. ປະມົນຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ຫຼື ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຕົນ.
10. ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນການຮຽນຮູ້ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນນີ້ ຜູ້ຮຽນອາດຈະຫາເວລາໜ່ວງໄປໃນທີ່ຕ່າງໆ ຄົ້ນຄ້ວາຈາກໜັງສືໃນຫ້ອງສະໝຸດ ຕະຫຼອດຈົນການພົບບຸກຄົນທີ່ເອື້ອຕຳການຮຽນຮູ້.
11. ການສະສົມ ຫຼື ຫາເງິນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບປະໂຫຍດໃນການຫາແຫຼ່ງວິທະຍາການ ການຊື້ປຶ້ມ ການເຊົ່າອຸປະກອນບາງຢ່າງ ຕະຫຼອດຈົນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຶກສາ.
12. ກຽມສະຖານທີ່ ຫຼື ຈັດຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເໝາະສົມສຳລັບການຮຽນໂດຍຄຳນຶງເຖິງສະພາບອາກາດ ແສງສະຫວ່າງເປັນຕົ້ນ.
13. ເພີ່ມຂັ້ນຕອນທີ່ຈະເພີ່ມແຮງຈູງໃຈໃນການຮຽນຮູ້ ຜູ້ຮຽນອາດຈະຫາວິທີເພີ່ມແຮງຈູງໃຈເພື່ອທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຮຽນ ຫຼື ເພີ່ມຄວາມພໍໃຈ ພະຍາຍາມເນັ້ນຄວາມສຳຄັນຂອງການຮຽນ ຊຶ່ງສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ມີດັ່ງນີ້:
 - ສາເຫດຂອງການຂາດແຮງຈູງໃຈ
 - ພະຍາຍາມເພີ່ມຄວາມສຸກ ຄວາມຍິນດີໃນການຮຽນຮູ້ ຫຼື ເພີ່ມຄວາມສົນໃຈໃນກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

- ຈັດການກັບການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຫຼື ຈັດການກັບຄວາມສົງໄສໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງໂຄງການທີ່ຮຽນຮູ້.
- ເອົາຊະນະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຫ້ວງ ທີ່ແທ້ ທີ່ມີສາເຫດຈາກຄວາມລຳບາກ
- ບອກກ່າວຜູ້ອື່ນເຖິງຄວາມສໍາເລັດຂອງຕົນເອງ

ຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເປັນຂະບວນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຢ່າງ ເປັນລະບົບ ຊຶ່ງຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຈັດລະບົບການຮຽນຂອງຕົນເອງ ດ້ວຍການຈັດການດ້ານເວລາທີ່ໃຊ້ໃນ ການສຶກສາ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຮຽນດ້ວຍ ການກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ກັບຕົນເອງໃນດ້ານຕ່າງໆ ຮູ້ຈັກວິທີຮຽນໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຮຽນດ້ວຍຕົນ ເອງຕະຫຼອດຈົນຮູ້ຈັກໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກປ່ຽນຊັບພະຍາກອນການຮຽນຮູ້ ເພື່ອການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຕໍ່ ໄປ.

ສະຫຼຸບວ່າ ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງຈຶ່ງເປັນການຮຽນຮູ້ທີ່ເໝາະສົມກັບການສຶກສາໃນ ສະຖານະການຂອງສັງຄົມປັດຈຸບັນ ຊຶ່ງຄວາມສໍາເລັດຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງນັ້ນມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ປັດໃຈຫຼັກຢູ່ທີ່ຕົວຜູ້ຮຽນທີ່ຕ້ອງມີວິໄນ ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ນິໄສໃຜຮຽນ ໃຜຮູ້ ດັ່ງນັ້ນ ການ ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕ້ອງອາໄສທາງສະຖາບັນ ສັງຄົມ ທຸກພາກສ່ວນ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງສະຖາບັນ ຄອບຄົວ ແລະ ສະຖານສຶກສາ ທີ່ມີໜ້າທີ່ບົ່ມເພາະ ແລະ ຂັດເກົາໃນໄວເຍົາ ຕ້ອງປຸກຝັງນິໄສແຫ່ງການຮຽນຮູ້ ລວມເຖິງ ສະຖາບັນອື່ນໆ ທີ່ຈະຊ່ວຍກັນ ສ້າງສັກກະຍະພາບທີ່ສົ່ງເສີມ ຫຼື ຈຸງໃຈໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້.

11. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການນິລະໄນ

1. ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ນິລະໄນ ແມ່ນຂະບວນການທີ່ຄູສາມາດໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ ນັກຮຽນເກີດການການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ກຳນົດ ໂດຍການໃຫ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີ ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບທິດສະດີຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບໃນເລື່ອງທີ່ຮຽນ ແລ້ວຈຶ່ງ ໃຫ້ຕົວຢ່າງຫຼາຍໆຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບໃຊ້ທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນໄປໃນສະຖານະ ການໃໝ່ໆທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ ສະຫຼຸບນັ້ນໆ ຢ່າງລຶກຊຶ້ງຂຶ້ນ ຫຼື ເວົ້າສັ້ນໆໄດ້ວ່າເປັນການສອນຈາກຫຼັກການໄປສູ່ຕົວຢ່າງ ຍ່ອຍໆ.

2. ວັດຖຸປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ນິລະໄນເປັນວິທີການທີ່ມຸ່ງຫວັງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ ເປັນຫຼັກການ ແລະ ສາມາດນຳຫຼັກການດັ່ງກ່າວໄປໃຊ້ໄດ້.

3. ອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

- 5) ມີທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບຕ່າງໆ

- 6) ມີຕົວຢ່າງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ທີ່ສາມາດນຳທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນໄປໃຊ້ໄດ້
- 7) ມີການເຝິກທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ
- 8) ມີຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳຫຼັກການໄປໃຊ້

4. ຂັ້ນຕອນສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ

- 6) ຄູ່ທີ່ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ທິດສະດີ, ຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ
- 7) ຄູ່ໃຫ້ຕົວຢ່າງສະຖານະການໃໝ່ທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນມາໄປໃຊ້ໄດ້.
- 8) ຄູ່ໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກປະຕິບັດນຳຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການໃໝ່
- 9) ຄູ່ໃຫ້ນັກຮຽນວິເຄາະ ແລະ ອະນຸຍາຍການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນ
- 10) ຄູ່ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ

5. ເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ນິລະໂນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

4) ກະກຽມ

ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທິດສະດີ ຫຼັກການ, ເນື້ອໃນ, ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຕ້ອງການສອນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ແລະ ຫາວິທີທີ່ເໝາະສົມໃນການຖ່າຍທອດ ຫຼື ນຳສະເໜີເນື້ອໃນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ນອກຈາກນັ້ນ ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງກຽມຕົວຢ່າງທີ່ນັກຮຽນສາມາດນຳເນື້ອໃນເລົ່ານັ້ນໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດ ຕົວຢ່າງຄວນເປັນສະຖານະການທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມຄິດລວມຍອດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຈະແຈ້ງ.

5) ການນຳສະເໜີເນື້ອໃນຄວາມຮູ້, ທິດສະດີ, ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບ

ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຈະສອນເປັນຢ່າງດີ ລວມທັງວິທີການທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ຈົນນັກຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່ານັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຊຳໃດ ຄູ່ຄວນທົດສອບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນກ່ອນຈະເຝິກໃຊ້ຄວາມຮູ້.

6) ການນຳສະເໜີສະຖານະການໃໝ່ໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກໃຊ້ຄວາມຮູ້

ເມື່ອເຫັນວ່ານັກຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທິດສະດີ, ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ໃຊ້ພໍສົມຄວນ ຄູ່ຄວນໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກການນຳຄວາມຮູ້ໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນສະຖານະການໃໝ່ໆ ຊຶ່ງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍພໍສົມຄວນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ລຶກຊຶ້ງຂຶ້ນ.

6. ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍ

ຂໍ້ດີ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍຖ່າຍທອດເນື້ອໃນໄດ້ໄວ ແລະ ບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ນັກຮຽນມີໂອກາດໄດ້ເຝິກຝົນການນຳທົດສະດີ, ຫຼັກການໄປໃຊ້ໃນສະຖານນະການໃໝ່ໆ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ອ່ານວຍສະດວກໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ຫຼື ຮຽນຮູ້ໄດ້ໄວສາມາດພັດທະນາໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖ້ານັກຮຽນທີ່ຊ້າກວ່າ.

ຂໍ້ເສຍ

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຄູຕ້ອງກຽມຕົວຢ່າງ, ສະຖານະການ, ບັນຫາທີ່ຫຼາກຫຼາຍມາໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເຝິກເຮັດ.
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຄູໃນການນຳສະເໜີທົດສະດີ ແລະ ຫຼັກການ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຮູ້ໄດ້ຊ້າ ທີ່ບໍ່ສາມາດຕາມທັນໝູ່ ແລະ ເກີດບັນຫາໃນການຮຽນຮູ້.

12. ວິທີການສອນແບບໂຄງການ/ໂຄງງານ (Project Method)

ແນວຄິດ ເປັນວິທີການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫລື ປະຕິບັດງານຕາມຫົວຂໍ້ທີ່ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ເຊິ່ງຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງເຝິກຂະບວນການເຮັດວຽກງານຢ່າງມີຂັ້ນຕອນ ມີການວາງແຜນໃນການເຮັດວຽກງານ ຫລືການແກ້ບັນຫາຢ່າງເປັນລະບົບ ຈົນການດຳເນີນງານສຳເລັດລຸ່ວງຕາມວັດຖຸປະສົງ ສິ່ງຜົນໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີທັກສະການຮຽນຮູ້ຢ່າງຫລາກຫລາຍ ອັນເປັນປະສົບການກົງທີ່ມີຄຸນຄ່າ ສາມາດນຳໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຕ່າງໆ ໄດ້ ວິທີການສອນໂຄງງານສາມາດສອນຕໍ່ເນື່ອງກັບວິທີສອນແບບບຸລະນາການໄດ້ ທັງໃນຮູບແບບບຸລະນາການຜ່າຍໃນກຸ່ມການຮຽນຮູ້ ແລະ ບຸລະນາການລະຫວ່າງກຸ່ມການຮຽນຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ນຳຄວາມຮູ້ ແລະປະສົບການທີ່ໄດ້ມາບຸນລະນາການເພື່ອເຮັດໂຄງງານ

ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

1. ຂັ້ນກຳນົດບັນຫາ ຫລືສຳຫຼວດຄວາມສົນໃຈ ຜູ້ສອນສະເໜີສະຖານະການ ຫລືຕົວຢ່າງທີ່ເປັນບັນຫາ ແລະ ກະກຽມໃຫ້ຜູ້ຮຽນຫາວິທີການແກ້ບັນຫາ ຫລືຍິວະໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຕ້ອງການຢາກຮຽນຢາກຮູ້ ໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ.
2. ຂັ້ນກຳນົດຈຸດປະສົງໃນການຮຽນ ຜູ້ສອນແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຳນົດຈຸດປະສົງໃຫ້ຊັດເຈນວ່າຮຽນເພື່ອຫຍັງ ຈະເຮັດໂຄງງານນັ້ນເພື່ອແກ້ບັນຫາຫຍັງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຳນົດໂຄງງານແນວທາງໃນການດຳເນີນງານໄດ້ກົງຕາມຈຸດປະສົງ
3. ຂັ້ນວາງແຜນ ແລະ ວິເຄາະໂຄງງານ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນວາງແຜນແກ້ບັນຫາ ຊຶ່ງເປັນໂຄງງານ

ດ່ຽວ ຫລື ກຸ່ມກໍ່ໄດ້ ແລ້ວສະເໜີແຜນການດໍາເນີນງານໃຫ້ຜູ້ສອນຝຶກຈາລະນາ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຂໍສະເໜີແຜນການວາງແຜນໂຄງງານຂອງຜູ້ຮຽນ ຜູ້ຮຽນຂຽນໂຄງງານຕາມຫົວຂໍ້ ຊຶ່ງມີຫົວຂໍ້ສໍາຄັນ (ຊື່ໂຄງງານ ຫລັກການ ແລະ ເຫດຜົນວັດຖຸປະສົງຫລືຈຸດມຸ້ງໝາຍ ເຈົ້າຂອງໂຄງ ການ ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ແຫລ່ງຄວາມຮູ້ ສະຖານທີ່ດໍາເນີນການ ໄລຍະເວລາດໍາເນີນການ ງົບປະ ມານ ວິທີດໍາເນີນການ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ ຜົນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ)

4. ຂຶ້ນລົງມີປະຕິບັດຫລືແກ້ບັນຫາ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນລົງມີປະຕິບັດຫລືແກ້ບັນຫາຕາມແຜນການ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໂດຍມີຜູ້ສອນເປັນທີ່ປຶກສາ ຄອຍຖ້າສັງເກດ ຕິດຕາມ ແນະນໍາໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກສັງເກດ ເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ບັນທຶກຜົນດໍາເນີນການດ້ວຍຄວາມມານະອິດທິພົນ ມີການປະຊຸມຂະໜານ ປຶກສາຫາລືກັນເປັນໄລຍະຍາວ ຜູ້ສອນຈະເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນ ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ໃຊ້ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ ໃນການວາງແຜນ ແລະ ຕັດສິນໃຈເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ

5. ຂຶ້ນປະເມີນຜົນລະຫວ່າງປະຕິບັດງານ ຜູ້ສອນແນະນໍາໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກປະເມີນຜົນກ່ອນ ດໍາເນີນການລະຫວ່າງດໍາເນີນການ ແລະ ຫລັງດໍາເນີນການ ຄືຮູ້ຈັກຝຶກຈາລະນາວ່າກ່ອນທີ່ຈະດໍາເນີນ ການມີສະພາບເປັນຢ່າງໃດ ມີບັນຫາຢ່າງໃດລະຫວ່າງທີ່ດໍາເນີນງານຕາມໂຄງງານນັ້ນ ຍັງມີສິ່ງໃດທີ່ ຜິດພາດຫລືເປັນຂໍ້ບົກຜ່ອງຢູ່ ຕ້ອງແກ້ໄຂຫຍັງອີກນໍາ ມີວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເມື່ອດໍາເນີນການໄປ ແລ້ວຜູ້ຮຽນມີແນວຄິດແນວໃດ ມີຄວາມເຝັ້ງໄມ້ໃຈຫລືບໍ່ ຜົນຂອງການດໍາເນີນການຕາມໂຄງງານ ຜູ້ ຮຽນໄດ້ຄວາມຮູ້ຫຍັງ ໄດ້ປະໂຫຍດແນວໃດ ແລະ ສາມາດນໍາຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປພັດທະນາປັບປຸງງານ ໄດ້ຢ່າງດີຍິ່ງຂຶ້ນ ຫລືເອົາຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດໄດ້ແນວໃດ ໂດຍຜູ້ຮຽນປະເມີນໂຄງງານຂອງ ຕົນເອງຫລືເພື່ອນຮ່ວມປະເມີນ ຈາກນັ້ນຜູ້ສອນຈຶ່ງປະເມີນຜົນໂຄງງານຕາມແບບປະເມີນ ເຊິ່ງຜູ້ ປຶກຄອງອາດຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນດ້ວຍກໍ່ໄດ້.

6. ຂຶ້ນສະຫຼຸບ ລາຍງານຜົນ ແລະ ສະເໜີຜົນງານ ເມື່ອຜູ້ຮຽນເຮັດວຽກຕາມແຜນ ແລະ ເກັບຂໍ້ມູນແລ້ວຕ້ອງກໍານົດເອົາຂໍ້ມູນ ສະຫຼຸບແລະຂຽນລາຍງານເພື່ອນໍາສະເໜີຜົນງານ ຊຶ່ງນອກ ເໜືອຈາກລາຍງານເອກະສານແລ້ວ ອາດມີແຜນພູມ, ແຜນພາບ, ກາຟ, ແບບຈໍາລອງ ຫລືຂອງຈິງ ປະກອບການນໍາສະເໜີ ອາດຈັດໄດ້ຫລາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ: ຈັດເທສະການ ການສະແດງລະຄອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ປະໂຫຍດ

1. ເປັນການສອນທີ່ມຸ້ງໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີບົດບາດ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຂະບວນການຮຽນຮູ້ໄດ້ ປະຕິບັດຈິງຄິດເອງ ເຮັດເອງ ຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບ ຢ່າງເປັນລະບົບ
2. ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກວິທີສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນ ສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ
3. ຜູ້ຮຽນມີທັກສະໃນການແກ້ບັນຫາ ມີທັກສະຂະບວນການໃນການເຮັດວຽກງານ ມີທັກສະ ການເຄື່ອນໄຫວທາງກາຍ
4. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກຂະບວນການກຸ່ມສໍາຜັນ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບຜູ້ອື່ນໄດ້
5. ເຝິກຄວາມເປັນປະຊາທິປະໄຕ ຄືການຮັບຜິດຊອບຄວາມຄິດເຫັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ມີເຫດຜົນ ມີ

ການຍອມຮັບໃນຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ

6. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກລັກສະນະນິໄສທີ່ດີໃນການເຮັດວຽກງານ ເຊັ່ນ: ການຈົດບັນທຶກຂໍ້ມູນ ການເກັບຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຄວາມຊື່ກົງ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຄວາມຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນການເຮັດວຽກງານ ຮູ້ຈັກເຮັດວຽກຢ່າງເປັນລະບົບ ເຮັດວຽກຢ່າງມີແຜນ ໃຊ້ເວລາຜ່າງໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ
7. ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຄິດລິເລີ່ມສ້າງສັນ ແລະ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຫລືແນວທາງທີ່ໄດ້ໄປໃຊ້ໃນການແກ້ບັນຫາໃນຊີວິດ ຫລືໃນສະຖານນະການອື່ນໆໄດ້

ບົດທີ 5 ການຂຽນແຜນການສອນຊັ້ນມັດທະຍົມ

ວຽກສຶດສອນເປັນວຽກທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພາະວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກກັບນັກຮຽນ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ມີແນວຄິດແຕກຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສອນມີປະສິດທິພາບ ຄູ່ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍດ້ານເຊັ່ນ: ຫຼັກວິຊາການ, ຫຼັກການສຶດສອນ, ອຸປະກອນການຮຽນ- ການສອນ, ເປົ້າໝາຍທີ່ຈະຮຽນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆ. ການສອນເປັນວຽກທີ່ຜິວຜັນ ລະຫວ່າງຄູ່ ກັບ ນັກຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຮັບເອົາຄວາມຮູ້ທີ່ສົ່ງອອກຈາກຄູ່ ໃຫ້ ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້, ການວາງແຜນການສອນກໍ່ຄືການແຕ່ງປິດສອນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນສາມາດດຳເນີນການສອນໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍ.

I. ຄວາມໝາຍ-ຄວາມສຳຄັນຂອງແຜນການສອນ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງແຜນການສອນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນດຳເນີນໄປຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີການ ກະກຽມ ຫຼື ວາງແຜນການສອນ ຫຼື ປິດສອນ. ການສ້າງແຜນການສອນແມ່ນໄດ້ມີການກຳນົດຢູ່ໃນ ໂຄງການຫຼັກສູດການສອນຂອງວິຊາຄູ່. ການຂຽນແຜນການສອນນີ້ມີຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍ ຊ່ວຍໃຫ້ ຄູ່ນຳເອົາຄວາມຮູ້, ເນື້ອໃນຂອງໝວດວິຊາຕ່າງໆສົ່ງໃຫ້ນັກຮຽນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ເກີດມີຜິດຕິກຳການຮຽນຮູ້ ແລະ ປະສົບການຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການວາງແຜນການສອນປະກອບດ້ວຍ: ການກຳນົດຈຸດປະສົງ, ການຄັດເລືອກເນື້ອໃນ, ກິດຈະກຳ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການປະເມີນ. ເວົ້າເຖິງຄວາມໝາຍຂອງແຜນການສອນ ແມ່ນການກະກຽມການສອນລ່ວງໜ້າໂດຍອາໄສຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ເກັບກຳລວບລວມມາໄດ້ເພື່ອດຳເນີນ ການຈັດວາງຢ່າງເປັນລະບົບ ໂດຍເຮັດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

1.2 ຄວາມສຳຄັນຂອງການວາງແຜນການສອນ

ການວາງແຜນເປັນກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ ຄົນເຮົາຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ວ່າວຽກຈະນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ກໍ່ຕ້ອງມີ ແຜນການໄວ້ລ່ວງໜ້າ ເຊັ່ນວຽກງານຕ່າງໆໃນຄອບຄົວ, ວຽກງານຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ. ການຮຽນ-ການສອນຂອງຕົນ, ແຜນປະຈຳອາທິດ, ແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ແລະ ແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນ...ແຜນການດັ່ງກ່າວຈະມີການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າຈະເຮັດຫຍັງ? ເວລາໃດ? ແລະ ວິທີດຳເນີນແຜນຂອງຕົນແນວໃດແດ່?

ຢູ່ໃນຂະບວນການສຶດສອນຂອງຄູ່, ການວາງແຜນກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ກໍ່ເພາະວ່າກ່ອນຈະ ສອນໃນລາຍວິຊານີ້ ເປັນພາກຮຽນຫຼືສືກຮຽນ, ເປັນເດືອນ, ອາທິດຫຼືປິດສອນໃນແຕ່ລະຊົ່ວໂມງ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການວາງແຜນການສອນລະອຽດ, ໂດຍມີການກຳນົດຈຸດປະສົງ, ເນື້ອໃນ, ວິທີ ສອນ ແລະ ການປະເມີນໄດ້ ເພື່ອເປັນແນວທາງກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສອນຂອງຕົນເອງ. ຈາກ ປະສົບການຕົວຈິງແລ້ວ ເຫັນວ່າຄູ່ໃດໄດ້ວາງແຜນການສອນຢ່າງລະອຽດ ກໍ່ຈະປະຕິບັດການສອນ

ໄດ້ດີ ແລະ ຄ່ອງແຄ້ວ ນັກຮຽນຜູ້ໃຈ ກົງກັນຂ້າມ ຖ້າຄູຄົນໃດຫາກບໍ່ມີແຜນການສອນໄວ້ຢ່າງ
ລະອຽດ ເມື່ອສອນຕົວຈິງກໍ່ເປັນການສັບສົນ ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ສໍາເລັດການສອນ ແລະ ບໍ່ໄປຕາມ
ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນັ້ນ, ການວາງແຜນ ຈຶ່ງເປັນກົດຈະກຳຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສໍາຄັນໂດຍສະເພາະໃນ
ການຮຽນ-ການສອນຂອງຄູ.

ແຜນການຮຽນ-ການສອນມີຄວາມສໍາຄັນດັ່ງນີ້:

- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນຈັດການຮຽນ-ການສອນໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມກັບສະພາບແວດລ້ອມ ໂດຍໃຊ້
ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນມີເປົ້າໝາຍຊັດເຈນ, ມີທິດນຳແກ່ຜູ້ຮຽນໃນການຮຽນ-ການສອນ ເພາະໄດ້
ສຶກສາ ແລະ ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນເປັນຢ່າງດີແລ້ວ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ການວາງແຜນໃນການເຮັດກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງຜູ້ຮຽນໃນ
ດ້ານຄວາມສາມາດ, ຄວາມສົນໃຈ, ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ, ຄວາມສຳນານ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນມີຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຫຼັກການຕ່າງໆ ທີ່ຈະນຳມາສອນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດ
ຄວາມສັບສົນ ແລະ ຂາດເນື້ອໃນບາງຕອນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໃນຫ້ອງຮຽນດຳເນີນໄປໂດຍດີ, ສາມາດແກ້ໄຂ
ບັນຫາສະເພາະໜ້າ, ມີຄວາມເຊື່ອໜັ້ນໃນຕົນເອງ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່
ບົດຮຽນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນມີໂອກາດກຽມສຶກການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ທົດລອງໃຊ້ກ່ອນຂຶ້ນຫ້ອງ
ສອນຕົວຈິງ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມກັບບົດຮຽນ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຕະຫຼອດເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນສາມາດວິເຄາະການສອນທີ່ຜ່ານມາວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດ ຫຼື ມີຈຸດບົກຜ່ອງ
ຢ່າງໃດ ໂດຍການວິເຄາະຈາກແຜນການຮຽນ-ການສອນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຜູ້ສອນອາດ
ຫາທາງປັບປຸງແກ້ໄຂແຜນການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ດີຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ໃນຂັ້ນຕໍ່ໜ້າ.

1.3 ສິ່ງທີ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງຢູ່ໃນລັກສະນະຂອງແຜນການຮຽນ-ການສອນ

ຢູ່ໃນແຜນການຮຽນ-ການສອນສິ່ງທີ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງມີດັ່ງນີ້.

- ແຜນການຮຽນ-ການສອນມີລັກສະນະເປັນສົມມຸດຖານ ມີການກຳນົດສະຖະນະການໄວ້,
ຖ້າສະຖານະການນັ້ນປ່ຽນໄປກໍ່ຈະກຳນົດການຮຽນ-ການສອນກໍ່ຈະປ່ຽນໄປ ເພື່ອໃຫ້
ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້, ຖ້າສະຖານະການນັ້ນປ່ຽນໄປ ກໍ່ຈະກຳນົດການຮຽນ-ການ
ສອນກໍ່ຈະປ່ຽນໄປ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້.
- ມີຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຜ່ອມກັນນັ້ນການວາງແຜນຕ້ອງ
ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ຈຶ່ງຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ
- ການວາງແຜນຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງເວລາທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ

- ວາງແຜນຕ້ອງມີການສະໜັບສະໜູນເປັນຂັ້ນຕອນ ແລະ ມີການສະໜັບສະໜູນໃນບັນທຳຂອງບົດຮຽນ ມີການມອບໝາຍວຽກຢ່າງຊັດເຈນສໍາລັບກິດຈະກຳຕໍ່ໄປ.
- ຕ້ອງມີການຄາດຄະເນໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄ່າຖາມ ແລະ ບັນຫາຂອງຜູ້ຮຽນຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງບົດຮຽນຜ່ານມາ ແລະ ບົດຮຽນໃໝ່.
- ເວລາໃຊ້ຄ່າຖາມ ເພື່ອກະຕຸ້ນຜູ້ຮຽນຕ້ອງມີຢູ່ໃນໃນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ປະສານສົມທົບລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການຂອງຄູ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮັບເອົາໄດ້ງ່າຍ.
- ໃນການວາງແຜນກ່ຽວກັບບົດສອນ, ສຶ່ງການສອນຕ້ອງໃຫ້ຄົບຖ້ວນພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມເພື່ອສະດວກໃນການສອນ ອີກດ້ານໜຶ່ງຜູ້ທີ່ມາສອນແທນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກະກຽມລ່ວງໜ້າກໍສາມາດດຳເນີນການສອນໄດ້ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ຢ່າງລະອຽດຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້.

1.4 ຫຼັກການກະກຽມການຮຽນ-ການສອນ

ຫຼັກການກະກຽມການຮຽນ-ການສອນມີດັ່ງລຸ່ມນີ້.

- ຕ້ອງຂຽນແຜນການຮຽນ-ການສອນເຊິ່ງລວມທັງເລື່ອງທີ່ຈະສອນ, ຫົວເລື່ອງຕ່າງໆ ກຳນົດຈຸດປະສົງ ຄາດໝາຍ, ສຶ່ງການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ແຜນການປະມົນສົມ
- ຕ້ອງມີແຜນການລວບລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ເນື້ອໃນທີ່ຈະສອນຕາມຫົວເລື່ອງ, ມີຈຸດສຸມຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການສອນ.
- ຕ້ອງກະກຽມແບບທົດສອບສໍາລັບນັກຮຽນ ເຮັດບົດທົດສອບກ່ອນການຮຽນ ຫຼື ຫຼັງການຮຽນ.
- ຕ້ອງຊ່ອມ (ຝຶກ) ການສອນ ເພື່ອຈັດລະດັບຊັ້ນການສອນໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ, ໃຫ້ຕົນເອງແນ່ໃຈວ່າຈະສອນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ດີ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງ.

II. ປະເພດຂອງແຜນການສອນ

ກ. ແຜນການສອນໄລຍະຍາວ

ແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ແມ່ນແຜນການສອນຂອງຄູໃຊ້ເວລາເປັນພາກຮຽນ, ເປັນເດືອນ ຫຼື ເປັນອາທິດໃນລັກສະນະແບບໂຄງການສອນ ເຊິ່ງປະກອບມີພາກສ່ວນຕົ້ນຕໍລຸ່ມນີ້

- **ຈຸດປະສົງໃນລາຍວິຊານັ້ນ**
 - ຄູຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຈະສອນວິຊານີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຫຍັງແດ່? ມັນຮັບໃຊ້ຫຍັງແດ່ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ
 - ເມື່ອຮຽນຈົບແລ້ວນັກຮຽນຈະກິດພຶດຕິກຳອັນໃດແດ່?
- **ໂຄງຮ່າງຂອງເນື້ອໃນທີ່ຈະສອນ**

ຄູຈະຕ້ອງໄດ້ລົງເລິກວິເຄາະເນື້ອໃນໃຫ້ລະອຽດແຕ່ລະເລື່ອງ ທີ່ຈະສອນໃນລາຍວິຊານອກຈາກຕຳລາແລ້ວ ຄູຍັງຕ້ອງຊອກຫາເອກະສານທີ່ພົວພັນກັບເລື່ອງຢູ່ທາງອື່ນມາເພີ່ມເຕີມ. ຜູ້ສອນຕ້ອງໄດ້

ແປງເວລາໄວ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເຊັ່ນວ່າ ຈະສອນຈັກຊົ່ວໂມງຕໍ່ບົດ, ຕໍ່ພາກນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ຍັງ
ກຳນົດຊົ່ວໂມງໄວ້ເພື່ອກວດກາສອບເສັງແລະອື່ນໆອີກ.

ຮ່າງແຜນການສອນໄລຍະຍາວ (ແຜນພາກຮຽນ)

ເດືອນ	ອາທິດທີ	ເວລາຮຽນ/ອາທິດ	ເນື້ອໃນທີ່ຈະສອນ	ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້

ຂ. ແຜນການສອນລະດັບບົດ(ແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນ)

ແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນເປັນການວາງແຜນການສອນ ທີ່ແນໃສ່ເພື່ອປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດເປັນ
ແຕ່ລະຄັ້ງໄປ ການສອນທີ່ຂຽນຂຶ້ນຈາກແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນນີ້ ຮຽກວ່າແຜນການສອນລະດັບ
ບົດ. ແຜນການສອນຄືການວາງແຜນກຳນົດຮູບແບບຜົນການຮຽນແຕ່ລະເລື່ອງ ເຊິ່ງເປັນແນວທາງ
ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຈັດການຮຽນ-ການສອນ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງແນວຄວາມຄິດລວມຍອດ,
ເນື້ອໃນແລະພາກການຕີລາຄາຜົນໄດ້ຮັບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດ.

ຮູບແບບແຜນການສອນມີ 2 ຮູບແບບຄື ແບບລຽງຫົວຂໍ້ແລະແບບຕາຕະລາງ

1. ຮູບແບບລຽງຫົວຂໍ້

ແຜນການສອນກຸ່ມວິຊາ.....ຊັ້ນ.....

ພາກ.....ເລື່ອງ.....

ໃຊ້ເວລາສອນ.....ວັນທີສອນ.....

ແນວຄວາມຄິດລວມຍອດ.....

ຈຸດປະສົງ.....

1.

2.

3.

ເນື້ອໃນກິດຈະກຳພາກການຮຽນ-ການສອນ

1. ຂຶ້ນນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

.....

2. ຂຶ້ນດຳເນີນການສອນ

.....

3. ຂັ້ນສະຫຼຸບ

.....

4. ຂັ້ນປະເມີນ

.....

ສື່ການຮຽນ

.....

.....

ຕິລາຄາຜົນໄດ້ຮັບ

.....

2. ຮູບແບບຕາຕະລາງ

ແຜນການສອນກຸ່ມວິຊາ.....ຂັ້ນ/ຊັ້ນ.....

ແນວຄວາມຄິດລວມຍອດ.....

ຈຸດປະສົງ ແງ່ພຶດຕິ ກຳ	ເນື້ອໃນ	ກິດຈະກຳການ ຮຽນ-ການ ສອນ	ສື່ ກ າ ນ ສອນ	ຕິລາຄາຜົນ ໄດ້ຮັບ	ເວລາ	ເອກະສານອ້າງ ອີງ
		ຂັ້ນນຳ				
		ຂັ້ນສອນ				
		ຂັ້ນສະຫຼຸບ				
		ຂັ້ນວັດຜົນ				

❖ ວິທີຂຽນແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນ

1. ການຂຽນຈຸດປະສົງບົດຮຽນ

ຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ບົດຮຽນ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳດ້ານ
ໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນວ່າດ້ານແນວຄວາມຄິດ, ດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ດ້ານຄວາມສຳນຶກສຳນານ ແຕ່ບັນດາດ້ານ
ທີ່ດັ່ງກ່າວມານີ້ ຄຸນລັກເອົາຈະໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີບາງດ້ານເປັນຕົ້ນຕໍຄື

3. ຈຸດປະສົງທາງດ້ານແນວຄິດ

ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມມັກ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຕໍເລື່ອງທີ່ຮຽນ, ກະທຸ້ນດ້ານທັດສະນະຂອງຜູ້ຮຽນຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຕົວຢ່າງ ໃນເລື່ອງການຮັກສາແຂ້ວ, ຈຸດປະສົງຂອງດ້ານແນວຄິດຄື ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຜົນຮ້າຍທີ່ກະທົບຕໍ່ແຂ້ວຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ຮູ້ຮັກ, ພາກພຽນຕໍ່ແຂ້ວຂອງຕົນ.

4. ຈຸດປະສົງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ(ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ)

1. ດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ

ແມ່ນການລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ເຄີຍຮຽນຮູ້ມາແລ້ວ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວອາດກ່ຽວກັບການລະນຶກໃນຄຳຫຼັກການພື້ນຖານ ເຊັ່ນເຫດການຂອງບຸກຄົນ, ສະຖານທີ່, ຂໍ້ຄວາມຫຼັກ ຫຼື ຕີລາຄາຄວາມໝາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຜ່ານມາ.

ຕົວຢ່າງ ການຮັກສາແຂ້ວ

ເມື່ອຮຽນຈົບຫົວເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ນັກຮຽນສາມາດຈື່ຄວາມໝາຍຕ່າງໆຂອງວິທີຮັກສາແຂ້ວ

2. ດ້ານຄວາມເຂົ້າໃຈ

ເປັນລະດັບຂັ້ນສູງກວ່າຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ ແລະ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງໃນຮູບແບບຂອງສິ່ງທີ່ຮຽນມາແລ້ວ ຫຼື ຕີລາຄາໝາຍແປຄວາມໝາຍ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມໝາຍສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ໄປສູ່ອັນໃໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ຄຳກຳມະຕໍ່ໄປນີ້ແປ, ແຍກປະເພດ, ຖອດຄວາມໝາຍຂຽນໃໝ່, ລົງຄວາມເຫັນ, ອະທິບາຍ ແລະ ຈຳແນກ

ຕົວຢ່າງ: ໃຫ້ຫົວເລື່ອງການຮັກສາແຂ້ວ

- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນບອກໄດ້ຄວາມໝາຍຂອງການຮັກສາແຂ້ວ
- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຈຳແນກວິທີຮັກສາແຂ້ວທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົນເອງ

3. ຈຸດປະສົງດ້ານການນຳໃຊ້

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສາມາດໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໄປສູ່ສະຖານະການໃໝ່ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ເຊິ່ງອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳເອົາຂໍ້ມູນ, ກົດເກນ.. ໄປໃຊ້ໃນຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ສະແດງດ້ວຍຄຳກຳມະຕັ້ງນີ້ປະຕິບັດການດ ແກ່ບັນຫາ,ສະແດງ, ຜະລິດ, ຖ່າຍທອດ, ສົມທຸດຖານ, ເລືອກເຟັ້ນ.. ຕົວຢ່າງເລື່ອງການຮັກສາແຂ້ວ

- ເມື່ອຮຽນຈົບເລື່ອງນີ້ແລ້ວນັກຮຽນຈະສາມາດເລືອກ ວິທີຮັກສາແຂ້ວທີ່ດີຕໍ່ຕົນເອງ
- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຮູ້ແກ້ໄຂບັນຫາໃນກໍລະນີເກີດເຈັບແຂ້ວແມງຂອງຕົນ

2. ການຂຽນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ

ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແມ່ນວິທີການສອນຂອງຄູ່ການປະຕິບັດການສອນເຫັນຂັ້ນຕອນ. ການກຳນົດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນນີ້ ເປັນຂັ້ນຕອນລາຍລະອຽດວ່າຄູຈະສອນແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳໃຫ້ຕອບສະໜອງກັບຈຸດປະສົງຄາດໝາຍຂອງຄູ,

ຫນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ການຂຽນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ໝາຍຄວາມວ່າຈະເຮັດ
ແນວໃດເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ເກີດພຶດຕິກຳໄປຕາມຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ວາງໄວ້

ກິດຈະກຳ ການຮຽນ-ການສອນມີ 4 ຂັ້ນຕອນຄື

- ຂຶ້ນນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ
- ຂຶ້ນສອນບົດໃໝ່
- ຂຶ້ນສະຫຼຸບບົດຮຽນ
- ຂຶ້ນວັດຜົນ
- ຂຶ້ນຕັກເຕືອນ ແລະ ມອບວຽກບ້ານ

• ນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

- ຄູ່ເຂົ້າຫ້ອງເຄົາລົບນັກຮຽນ
- ຄູ່ກວດການັກຮຽນຈຳນວນຂາດໃນຊົ່ວໂມງຮຽນນັ້ນ
- ຄູ່ຕັ້ງຄຳຖາມ ຖາມນັກຮຽນລວມໃນຫ້ອງວ່າໃນປາກຂອງຄົນເຮົາແມ່ນອັນໃດເຮັດ
ຫນ້າທີ່ຫຍໍ້ອາຫານ?
- ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ1-2ຄົນ
- ຄູ່ຖາມຕໍ່ອີກວ່າ ຖ້າວ່າແຂ້ວບໍ່ດີ ການຫຍໍ້ອາຫານຈະປັນແນວໃດ?
- ນັກຮຽນຕອບ
- ເພື່ອຢາກໃຫ້ແຂ້ວເຮົາທົນທານ ເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ?
- ນັກຮຽນຕອບ
- ສະນັ້ນ ບົດຮຽນຕໍ່ໄປຄູ່ຈະພາພວກນັກຮຽນໄປເຂົ້າໃຈວິທີຮັກສາແຂ້ວ

• ຂຶ້ນສອນບົດໃໝ່

- ຄູ່ຂຽນຫົວບົດໃສ່ກະດານ
- ຄູ່ຕັ້ງຄຳຖາມສົນທະນາກັບນັກຮຽນລວມໃນຫ້ອງວ່າ ຜ່ານມານີ້ພວກນັກຮຽນເຄີຍ
ຮຽນໄມແຂ້ວຂອງຕົນເອງແນວໃດ?
- ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດແລ້ວ ນັກຮຽນສະໝັກຕອບ 2-4 ຄົນ
- ຄູ່ຂຽນຄຳຕອບນັກຮຽນໃສ່ກະດານ
- ຄູ່ຖາມນັກຮຽນຕໍ່ໄປອີກວ່າ ຄວນຮຽນໄມແຂ້ວແນວໃດຈຶ່ງຈະດີທີ່ສຸດ?
- ນັກຮຽນຄິດ ແລະ ຕອບຄຳຖາມ
- ຄູ່ແນະນຳນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນອ່ານເນື້ອໃນວິທີຮັກສາແຂ້ວໃນປຶ້ມແບບຮຽນ

- ຫຼັງຈາກນັ້ນຄູ່ແປງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ 4-5 ຄົນຕໍ່ກຸ່ມ ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນແຕ້ມຮູບປາກຄົນເຫັນແຂ້ວ, ແຕ້ມຮູບຢາກູ່ແຂ້ວ ແລະ ແຕ້ມຮູບໄມ້ກູ່ແຂ້ວກຸ່ມລະ 1 ຢ່າງ
- ແຕ່ລະກຸ່ມແຕ້ມຮູບ
- ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກ1ຮູບທີ່ງາມ ເພື່ອເອົາໄປສະແດງ ແລະ ເວົ້າວິທີນຳໃຊ້ອຸປະກອນຮູບແຕ້ມ ນັ້ນເຮັດໜ້າ?
- ຄູ່ຍົກຢາກູ່ແຂ້ວ, ໄມ້ກູ່ແຂ້ວທີ່ຄູກຽມມາສາທິດວິທີໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ ແລະ ໃຫ້ນັກຮຽນ1ຄົນມາລອງຖືແບບສາທິດ

• ຂັ້ນສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- ຄູ່ຕັ້ງຄຳຖາມ ຖາມນັກຮຽນວ່າ ນ້ອງຄິດວ່າຈະນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ໄດ້ແຕ້ມມານັ້ນເມື່ອໃດຈຶ່ງເປັນການຮັກສາແຂ້ວທີ່ດີສຳລັບຕົນເອງ?
- ນັກຮຽນຕອບຄຳຖາມ1-3ຄົນ
- ຄູ່ສົນທະນາໃນຫ້ອງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຮູບແຕ້ມ ອະທິບາຍ

i. ຂັ້ນວັດຜົນ

- ຄູ່ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ຖ້ານ້ອງເຈັບແຂ້ວນ້ອງຈະເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະດີທີ່ສຸດ?
- ຄູ່ໃຫ້ນັກຮຽນຍົກມືສຳລັບຜູ້ຕອບໄດ້
- ຄູ່ເລືອກ1-2ຄົນຕອບຄຳຖາມ

5. ຄຸນປະໂຫຍດຂອງແຜນການສອນ

ຄູທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການສອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີການວາງແຜນການສອນກ່ອນຈະກຳເນີນການສອນຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນການເພີ່ມຄວາມຊຳນິສຳນານ ແລະ ຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄິດໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນນັ້ນໃນໂຄງການຫຼັກສູດ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຄູ ກ່ອນຈະຂຶ້ນຫ້ອງສອນ ຄູຕ້ອງມີແຜນການສອນ.

ການສ້າງແຜນການສອນມີຄຸນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ກັບຄູທີ່ດຳເນີນການສອນຕົວຈິງ. ເພື່ອເປັນການເພີ່ມຄວາມຊຳນິສຳນານ ແລະ ຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄິດໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນນັ້ນໃນໂຄງການຫຼັກສູດ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຄູກ່ອນຈະຂຶ້ນຫ້ອງສອນຄູຕ້ອງມີແຜນການສອນ.

ການສ້າງແຜນການສອນມີຄຸນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ກັບຄູທີ່ດຳເນີນການສົ່ງຄວາມຮູ້ນັກວິຊາການ, ການສຶກສາໄດ້ກຳນົດຄຸນປະໂຫຍດຂອງການວາງແຜນການສອນໄວ້ດັ່ງນີ້:

- ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ກັບຄູທັງເປັນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ ເພາະວ່າສາມາດວິເຄາະຂໍ້ປົກຜ່ອງ ຫຼື ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ຜ່ານມາໄດ້.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີຄວາມຮອບຄອບໃນການດຳເນີນການສອນ
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູກະກຽມການສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ

- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີປະສົບການໃນການຮຽນ-ການສອນ, ມີຄວາມສຳພັນຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄູມີເວລາ ເພື່ອກະກຽມອຸປະກອນການສອນກ່ອນການດຳເນີນການສອນ ຕົວຈິງ.

ໃຈຄວາມ

ການວາງແຜນການສອນນີ້ມັນໄດ້ກວມເອົາຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຂອງການວາງແຜນ, ການວາງແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ແລະ ການວາງແຜນໄລຍະສັ້ນ ການວາງແຜນການສອນແມ່ນ ການກຳນົດເປັນແນວທາງການສອນໄວ້ລ່ວງໜ້າແກ່ການປະຕິບັດການສອນ ຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຄູສອນ ຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນການສອນໃຫ້ເປັນລາຍລະອຽດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜນການສອນຂອງຕົນບັນລຸຈຸດປະສົງ ແລະ ປົກກະຕິຢ່າງສູງ.

ບົດນີ້ໄດ້ກວມລວມທັງວິທີຂຽນຈຸດປະສົງ ແລະ ການຂຽນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ສະເພາະຂອງຮູບແບບຕ່າງໆຂອງແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນ ເພື່ອສາມາດຂຽນເປັນແຜນການສອນ ປະຈຳບົດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ວຽກບ້ານ

1. ຄູແປງນັກຮຽນເປັນ 5 ກຸ່ມຂຽນແຜນການສອນຄື
 - ກຸ່ມທີ 1 ແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມມ1 ຂຽນແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ຕາມຮ່າງໄລຍະຍາວ
 - ກຸ່ມທີ2 ແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມມ2 ຂຽນແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ຕາມຮ່າງໄລຍະຍາວ
 - ກຸ່ມທີ3 ແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມມ3 ຂຽນແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ຕາມຮ່າງໄລຍະຍາວ
 - ກຸ່ມທີ4 ແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມມ4 ຂຽນແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ຕາມຮ່າງໄລຍະຍາວ
 - ກຸ່ມທີ5 ແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມມ2 ຂຽນແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ຕາມຮ່າງໄລຍະຍາວ
2. ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ຂຽນແຜນການສອນໄລຍະສັ້ນຕາມຮູບແບບຕາຕະລາງ ໂດຍນຳໃຊ້ ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມ ເພື່ອເລືອກເປັນຫົວຂໍ້ຂຽນ, ໃຊ້ເວລາສອນ 50 ນາທີ

ພາກເພີ່ມເຕີມ

ຮ່າງສັງເກດການສອນແບບປະເມີນຄ່າ (ແບບທີ1)

ຮ່າງສັງເກດການສອນແບບປະເມີນຄ່າ

ວິຊາ.....ຫົວບົດ.....

ຊື່ນຮຽນໂຮງຮຽນ.....

• ຄຳຊີ້ແຈງ

ໃນການປັບປຸງພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ, ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ສັງເກດເປັນຂໍ້ມູນທີ່ມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ເພື່ອນຳ ໄປເປັນແນວທາງໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ, ຈຶ່ງສະໜີໃຫ້ທ່ານສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງວິຊານີ້, ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ (✓) ລົງໃສ່ຫ້ອງທີ່ກົງກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງທ່ານໃນ ແຕ່ລະຂໍ້.

	ສິ່ງທີ່ປະເມີນ	ລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ				
		5	4	3	2	1
1	ຜູ້ສອນກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຢາກຮູ້					
2	ຄູສອນຊີ້ແຈງຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງຊັດເຈນ					
3	ກິດຈະກຳການຮຽນມີຄວາມໝາະສົມ					
4	ກິດຈະກຳການຮຽນຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້					
5	ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງກິດຈະກຳການຮຽນກັບຄວາມສາມາດນັກຮຽນ					
6	ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດໃນການຖາມ-ຕອບເລື້ອຍໆ					
7	ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຮັດກິດຈະກຳຢ່າງໝາະສົມ					
8	ຄູໃຊ້ຄຳຖາມຫຼາຍຊະນິດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິດ-ຕອບ					
9	ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນການຮຽນວິຊານີ້					
10	ນັກຮຽນຮັບຮູ້ຜົນຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຕົນເອງໃນເວລາຮຽນ					
11	ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນ ແລະ ເສີມແຮງຢ່າງໝາະສົມ					
12	ຄູສອນໄດ້ເນັ້ນຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ					
13	ມີການຍົກຕົວຢ່າງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈດີ					
14	ການສະຫຼຸບບົດຮຽນແຕ່ລະຄັ້ງຂອງຄູຈະແຈ້ງດີ					
15	ສາມາດປັບແປງວິທີການສອນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຜືນດີຂຶ້ນ					
16	ວຽກທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ແກ້ບັນຫາຕໍ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ດີ					
17	ວຽກທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ນັກຮຽນມີການພິຈາລະນາຢ່າງດີ					
18	ຜູ້ສອນມີການອະທິບາຍເນື້ອໃນບົດຮຽນ-ກິດຈະກຳຈະແຈ້ງດີ					
19	ການສຶກສອນເນື້ອໃນບົດຮຽນເປັນໜ້າສົນໃຈ					
20	ບັນຍາກາດໃນຫ້ອງດີຜູ້ຮຽນມີການຮຽນດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ					
21	ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງຄູຕໍ່ການສອນ					
22	ຄູສອນກຳໄດ້ຄວາມຮູ້ເນື້ອໃນບົດຮຽນ ຂອງວິຊາທີ່ສອນເລີກເຊິ່ງ					
23	ສາມາດແປງເວລາເຂົ້າໃນການສອນແຕ່ລະຫົວຂໍ້ໝາະສົມ					
24	ການສອນໃນຄັ້ງນີ້ສາມາດດຳເນີນຄືຕາມຈຸດປະສົງ ແລະເນື້ອໃນ					
25	ການສອນສາມາດດຳເນີນໄດ້ຕາມການວາງແຜນແລະກະກຽມ					

26	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສິນໃຈ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຂອງຄູ່ນັກຮຽນ						
27	ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຮັບຈາກການຮຽນວິຊານີ້						
28	ການປະເມີນມີຄວາມເໝາະສົມ						
29	ການວັດຜົນກວມລວມຈຸດປະສົງແລະເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນໃນ ບົດຮຽນ						

ສະຫຼຸບແລ້ວການຮຽນວິຊານີ້ມີຄຸນຄ່າສຳລັບນັກຮຽນ

() ຫຼາຍທີ່ສຸດ () ຫຼາຍ () ປານກາງ () ຫນ້ອຍ () ຫນ້ອຍທີ່ສຸດ

ຈົ່ງວິເຄາະ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການສອນວິຊານີ້

1. ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນວິຊາ

.....

2. ກ່ຽວກັບການສອນ

.....

ກ່ຽວກັບຄູສອນ

.....

3. ກ່ຽວກັບກິດຈະກຳການຮຽນ

.....

4. ກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

.....

ຮ່າງສັງເກດການສອນແບບປະເມີນຄ່າ (ແບບທີ2)

ຮ່າງສັງເກດການສອນແບບປະເມີນຄ່າ

ວັນທີ ວິຊາ ຫ້ອງ.....

ຊື່ຄູສອນ ຄູທີ່ປະເມີນ

ຄໍາຊີ້ແຈງ: ກະລຸນາໝາຍ (✓) ໃສ່ຫ້ອງໃນຕາຕະລາງ ຜົນການປະເມີນ ຕາມການສັງເກດຂອງທ່ານ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມ

ເໝາະສົມ ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ລ/ດ	ລາຍການປະເມີນ	ຕາມການປະເມີນ				
		ດີຫຼາຍ	ດີ	ປານກາງ	ຮ້ອນ	ຮ້ອນຫຼາຍ
ຂັ້ນນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ						
1	ຄູເຂົ້າຫ້ອງຕາມເວລາ					
2	ຄູບັນທຶກຈຳນວນນັກຮຽນຂາດ ແລະ ກວດວຽກບ້ານ					
3	ຄູສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ (ບາດລ້ຽວ)					
4	ຄູນຳນັກຮຽນທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າທີ່ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນທີ່ຈະສອນ					
ຂັ້ນສອນ						
5	ຄູໃຊ້ຄຳຖາມທີ່ເໝາະສົມຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດ					
6	ຄູໄດ້ນຳໃຊ້ສື່ການສອນທີ່ເໝາະສົມກັບລະດັບນັກຮຽນ					
7	ຄູອະທິບາຍຖືກ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ຍົກຕົວຢ່າງໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈງ່າຍ					
8	ຄູຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ ດຳເນີນກິດຈະກຳ					
9	ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກຮຽນ					
10	ການອະທິບາຍ, ການຍົກຕົວຢ່າງຂອງຄູ					
11	ເມື່ອນັກຮຽນຕອບຜິດ, ຄູຕ້ອງຊີ້ແຈງ, ໃຫ້ຮູ້ບັນຫາທີ່ຜິດ					
12	ຄູຂຽນໃສ່ກະດານໃຫ້ງ່າມ ແລະ ໃຫ້ຍຸບປະມານໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານງ່າຍ (ການນຳໃຊ້ກະດານຂອງຄູ)					
13	ຄູດຳເນີນການສອນແບບມີບັນຍາກາດດີ (ກວດເບິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນ)					
14	ຄູມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ນັກຮຽນໃນຫ້ອງໄດ້ດີ (ກວດກາເບິ່ງຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ)					
15	ຄູໃຊ້ເວລາເໝາະສົມກັບກິດຈະກຳ					

ຂໍ້ມູນ						
16	ຄຸນນະພາບບົດຮຽນທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດ (ຄຸນນະພາບນິຍົມໃນສຳຄັນຈົນເຖິງລະດັບສູງ)					
17	ຄຸນນະພາບ / ປະສິດທິພາບບົດຮຽນ					
18	ຄຸນນະພາບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດຮຽນໃຫ້ບົດຮຽນ					
19	ຄຸນນະພາບສະພາບການຂອງບົດຮຽນ					
20	ຄຸນນະພາບການເລືອກ					

ຮ່າງບັນທຶກການຖອດຖອນບົດຮຽນ
ຮ່າງບັນທຶກການຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກການສົ່ງເກດການສອນ

ຊື່.....ວັນທີ.....
ວິຊາ.....ຫົວບົດ.....
<u>ຜູ້ສອນລາຄາຜົນການສອນຂອງຕົນເອງ</u>
<u>ຄໍາເຫັນຂອງຜູ້ສົ່ງເກດ</u>
<u>ຄໍາເຫັນຂອງຜູ້ນຳພາ</u>

ວັນທີ.....
ລາຍເຊັນຜູ້ນຳພາ.....

**ໂຄງຮ່າງການຂຽນບົດລາຍງານການສອນ
ບົດລາຍງານຜົນການສອນ**

- I. ຄວາມເປັນມາ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ**
 - ກ່າວເຖິງສະພາບການຈັດການຮຽນ-ການສອນຂອງຫົວບົດທີ່ນໍາມາສຶກສາການສອນ
 - ກ່າວເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຶກສາການສອນ
 - ກ່າວເຖິງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການດໍາເນີນການສຶກສາການສອນໃນຫົວບົດທີ່ນໍາມາສຶກສາການສອນ
- II. ຈຸດປະສົງການສຶກສາການສອນ**
 - ກ່າວເຖິງຄວາມຕ້ອງການປັບປຸງຜົນທະນາການຈັດການສອນຂອງຄູ
- III. ຂອບເຂດການສຶກສາການສອນ**
 - ບອກຊັ້ນ, ຂັ້ນຮຽນ, ຫ້ອງຮຽນ, ໂຮງຮຽນ ທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການສຶກສາການສອນ
 - ບອກຫົວຂໍ້, ເນື້ອໃນບົດຮຽນທີ່ດໍາເນີນການສຶກສາການສອນ
- IV. ວິທີການດໍາເນີນການສຶກສາການສອນ**
 - ເຄື່ອງມືທີ່ນໍາໃຊ້ມີ: ບົດສອນ, ແບບທົດສອບຜົນການຮຽນ, ຮ່າງສັງເກດການສອນ, ຮ່າງບັນທຶກການຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຮ່າງຂຽນບົດລາຍງານ ແລະ ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງຫຼືວິດີໂອ (ຖ້າມີ)
 - ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການດໍາເນີນ: ກ່າວເຖິງຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຸກຂັ້ນຕອນ
 - ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີການວິເຄາະຂໍ້ມູນ
- V. ຜົນການສຶກສາການສອນ**
 - ສະຫຼຸບຫຍໍ້ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາການສອນທຽບໃສ່ຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້
 - ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສຶກສາການສອນ
 - ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ຄຳຖາມ ແລະ ຂະໜານຕອບ

ວິຊາ: ວິທີສອນຊີວະສາດ

1. ຄະແນນ ຂໍ້ລະ 1 ຄະແນນ

ຄຳຊີ້ແຈງ: ຈົ່ງໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ (✓) ໝາຍເອົາຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດໜຶ່ງຂໍ້ດຽວຂ້າງລຸ່ມນີ້

1. ວິຊາວິຊາວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ປະກອບມີ ຈັກພາກໃຫຍ່?

- ກ. 3 ພາກໃຫຍ່ ຂ. 4 ພາກໃຫຍ່ ຄ. 5 ພາກໃຫຍ່ ງ. 6 ພາກໃຫຍ່

2. ແມ່ນຫຍັງລຸ່ມນີ້ທີ່ເປັນອົງປະກອບພື້ນຖານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດ
ກ. ການຕີລາຄາຄວາມໝາຍຂໍ້ມູນ ຂ. ການທົດລອງ ຄ. ທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ
ງ. ຖືກທັງຂໍ້ ກ ແລະ ຂໍ້ ຂ

3. ຫຼັກສູດແມ່ນໝາຍເຖິງຫຍັງ?

- ກ. ໝາຍເຖິງມວນປະສົບການທັງໝົດທີ່ທາງໂຮງຮຽນຈັດສອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ປະສົບການ
ຂ. ໝາຍເຖິງການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳຢ່າງມີວິທະຍາສາດໃນດ້ານສະຕິປັນຍາ, ແນວຄວາມຄິດ
ຄ. ໝາຍເຖິງຄວາມຊຳນິສຳນານດ້ານການປະພຶດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄປຕາມແນວທາງຍຸດທະສາດການສຶກສາ
ແລະ ນະໂຍບາຍຢ່າງຄ່ອງແຄວ້.
ງ. ຖືກໝົດທຸກຂໍ້

4. ແນວໃດເພິ່ນຈຶ່ງເອີ້ນວ່າການວິເຄາະຫຼັກສູດ?

- ກ. ແມ່ນການແຍກຫົວຂໍ້ຂອງລາຍວິຊາຂອງຫຼັກສູດອອກໃຫ້ເປັນອົງປະກອບຍ່ອຍໆໃນດ້ານເນື້ອໃນ
ແລະ ງຸດປະສົງ
ຂ. ເພື່ອໃຫ້ເກີດພຶດຕິກຳທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເນື້ອໃນ ກັບພຶດຕິກຳທີ່ຕ້ອງການຈຳແນກ ຫຼື
ແຍກເນື້ອໃນ
ຄ. ແມ່ນຂໍ້ ກ ແລະ ຂໍ້ ຂ ຖືກ
ງ. ແມ່ນພຶດ ທັງ ຂໍ້ ກ ແລະ ຂໍ້ ຂ

5. ຖ້າບໍ່ມີໂຄງສ້າງຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ຈະເປັນແນວໃດ?

- ກ. ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາໃນທຸກລະດັບ, ທຸກຊັ້ນຮຽນ, ແລະ ວິຊາ
ຊີບ
ຂ. ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການນຳໃຊ້ວິທີສອນຕ່າງໆເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນຢ່າງເປັນລະບົບ
ຄ. ສະດວກ ແລະ ງ່າຍໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາໃນທຸກລະດັບ, ທຸກຊັ້ນຮຽນ, ແລະ ວິຊາຊີບ
ງ. ສະດວກ ແລະ ງ່າຍຂຶ້ນໃນການນຳໃຊ້ວິທີສອນຕ່າງໆເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ

6. ທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດເປັນທັກສະທີ່ສຳຄັນ ເຊິ່ງເພິ່ນໃຊ້ເປັນ ?

- ກ. ເຄື່ອງມືໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດໃນລາຍວິຊາຕ່າງໆ
ຂ. ເຄື່ອງມືໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການທົດລອງໃນລາຍວິຊາຕ່າງໆ
ຄ. ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນລາຍວິຊາຕ່າງໆ
ງ. ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການສ້າງຂໍ້ສົມມຸດຖານໃນລາຍວິຊາຕ່າງໆ

7. ການສຶກສາດ້ານວິທະຍາສາດກໍ່ແມ່ນແນໃສ່ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນປ່ຽນແປງ?

ກ. ຄວາມຮູ້ ເພື່ອຮັບເອົາບົດຮຽນ ແລະ ຄວາມສຳນຶກໄດ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ຂ. ຄວາມຄິດ ເພື່ອຮັບເອົາບົດຮຽນ ແລະ ຄວາມສຳນຶກໄດ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ຄ. ຄວາມສາມາດ ເພື່ອຮັບເອົາບົດຮຽນ ແລະ ຄວາມສຳນຶກໄດ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ງ. ວິທີການ ເພື່ອຮັບເອົາບົດຮຽນ ແລະ ຄວາມສຳນຶກໄດ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

8. ການຮຽນ-ການສອນໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຜ່ານພຶດຕິກຳດ້ວຍຕົນເອງ ບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນ

ກ. ຄິດເປັນ, ເຮັດເປັນ

ຂ. ແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ໂດຍມີເຫດຜົນ

ຄ. ຮູ້ຈັກຄືນຄຳວ່າດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍນຳໃຊ້ທັກສະຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ

ງ. ຖືກໝົດທຸກຂໍ້

9. ອີກວິທີໜຶ່ງໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດ ກໍ່ຄືການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ເຊິ່ງຜູ້ທົດລອງມີໂອກາດພົບພາບດ້ານ?

ກ. ດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຄິດຂອງຕົນ

ຂ. ດ້ານຄວາມສາມາດ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຄິດຂອງຕົນ

ຄ. ດ້ານການປະຕິບັດການ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຄິດຂອງຕົນ

ງ. ດ້ານວິທີການ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຄິດຂອງຕົນ

10. ວິທີສອນແມ່ນຫຍັງ?

ກ. ດ້ານວິທີການ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຄິດຂອງຕົນ

ຂ. ແມ່ນວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການສອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ ວິທີແຕ່ລະວິທີມີຈັດຕຸ້ຍສິ່ງ ແລະ ລັກສະນະເປັນເອກະລັກແຕກຕ່າງກັນ.

ຄ. ໝາຍເຖິງກົນລະວິທີຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ເພີ່ມຂະບວນການສອນ, ຂັ້ນຕອນການສອນ, ວິທີການສອນ ຫຼື ການດຳເນີນການທາງການສອນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການສອນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ

ງ. ໝາຍເຖິງສະພາບ ຫຼື ລັກສະນະຂອງການຈັດການຮຽນ-ການສອນທີ່ຈັດຂຶ້ນຢ່າງມີລະບົບ ລະບຽບ ມີແບບແຜນຕາມຫຼັກປັດຊະຍາ ທິດສະດີ ຫຼັກການ, ແນວຄິດ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຕ່າງໆ ໂດຍອາໄສວິທີສອນ ແລະ ຜັກນິກການສອນຕ່າງໆ ເຂົ້າມາຊ່ວຍໃຫ້ສະພາບການຮຽນ-ການສອນນັ້ນເປັນໄປຕາມຫຼັກການທີ່ຢືດຖື

11. ຜັກນິກແມ່ນຫຍັງ?

ກ. ດ້ານວິທີການ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຄິດຂອງຕົນ

ຂ. ແມ່ນວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການສອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ ວິທີແຕ່ລະວິທີມີຈັດຕຸ້ຍສິ່ງ ແລະ ລັກສະນະເປັນເອກະລັກແຕກຕ່າງກັນ.

ຄ. ໝາຍເຖິງກົນລະວິທີຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ເພີ່ມຂະບວນການສອນ, ຂັ້ນຕອນການສອນ, ວິທີການສອນ ຫຼື ການດຳເນີນການທາງການສອນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການສອນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ

ງ. ຖືກໝົດທຸກຂໍ້

12. ວິທີສອນແບບສາທິດແມ່ນວິທີສອນແນວໃດ?

ກ. ແມ່ນວິທີສອນທີ່ຖືເປັນຜູ້ສະແດງວັດຖຸອຸປະກອນໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຈາກການສັງເກດ

ຂ. ແມ່ນວິທີການສອນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນບົດຮຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ຄິດຫາຄໍາຕອບໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຄ. ແມ່ນວິທີສອນທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຄິດແກ້ບັນຫາຕ່າງໆດ້ວຍການຕັ້ງສົມມຸດທີ່ເປັນບັນຫາຂຶ້ນມາແລ້ວຫາວິທີແກ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ງ. ແມ່ນການສອນທີ່ມຸ່ງໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ດ້ວຍການຊອກຫາຂໍ້ມູນ ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກບັນຫາໃດໜຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງຊອກຫາສາເຫດ

13. ການທົດລອງໝາຍເຖິງຫຍັງ?

ກ. ໝາຍເຖິງການໃຊ້ປະສາດສໍາພັນຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງລວມທັງການໃຊ້ເຄື່ອງມືເຂົ້າຊ່ວຍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນ

ຂ. ໝາຍເຖິງການໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນສໍາລັບແທກຫາປະລິມານຂອງສິ່ງຕ່າງໆອອກມາເປັນຕົວເລກ ໂດຍມີຫົວໜ່ວຍມາດຕະຖານເປັນໂຕຄວບຄຸມ

ຄ. ໝາຍເຖິງການຂະບວນປະຕິບັດເພື່ອທົດສອບສົມມຸດຖານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້

ງ. ໝາຍເຖິງການອະທິບາຍຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຢູ່ດ້ວຍເຫດຜົນໂດຍອາໄສຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການເດີມມາຊ່ວຍ

14. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສອນວິຊາໄລກອ້ອມຕົວທຳມະຊາດມີປະສິດທິພາບສູງນັ້ນ ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເຕັກນິກການສອນຫຼາຍຢ່າງເຂົ້າຊ່ວຍຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງນັກຮຽນ, ຫົວຂໍ້ທີ່ຈະສອນ, ສະພາບການຮຽນ-ການສອນຂອງຕົວອຸ່ງ, ການປະສົມປະສານເຕັກນິກການສອນແບບຕ່າງໆນັ້ນມີຈຸດປະສົງແນວໃດ?

ກ. ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສົນໃຈ, ບໍ່ເນື້ອຫາຍຕໍ່ການຮຽນ, ຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຈື່ໄດ້ດົນ

ຂ. ເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ

ຄ. ເພື່ອເປັນການພັດທະນາການຮຽນຂອງນັກຮຽນ

ງ. ເພື່ອອາໄສຄວາມຮູ້ເດີມ ຫຼື ປະສົບການເດີມມາຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາ

15. ໃນການສອນວິຊາຊີວະສາດແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນໜັກວິທີການສອນແບບໃດຫຼາຍ?

ກ. ວິທີການສອນແບບສາທິດ ແລະ ແບບທົດລອງ

ຂ. ວິທີການສອນແບບບັນລະຍາຍ ແລະ ວິທີສອນຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຄ. ວິທີສອນແບບອື່ນໆນອກຈາກວິທີສອນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ

ງ. ຖືກທັງຂໍ້ ກ ແລະ ຂໍ້ ຂ

16. ວິທີການສອນແບບທົດລອງມີ 3 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

ກ. ຂັ້ນຕອນສຶກສາສະພາບບັນຫາ, ຂັ້ນຕອນກໍານົດບັນຫາ, ຂັ້ນຕອນທົດລອງ ແລະ ສັງເກດ

ຂ. ຂັ້ນຕອນກໍານົດບັນຫາ, ຂັ້ນຕອນທົດລອງ ແລະ ສັງເກດ, ຂັ້ນຕອນສະຫຼຸບຜົນຂອງການທົດລອງ

ຄ. ຂັ້ນຕອນກໍານົດບັນຫາ, ຂັ້ນຕອນທົດລອງ ແລະ ສັງເກດ, ຂັ້ນຕອນສະຫຼຸບຜົນຂອງການທົດລອງ

ງ. ຂັ້ນຕອນທົດລອງ ແລະ ສັງເກດ, ຂັ້ນຕອນສະຫຼຸບຜົນຂອງການທົດລອງ, ຂັ້ນຕອນການປະເມີນ

17. ເມື່ອໃນຕໍ່ໄປນີ້ “ ການເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຄິດແກ້ບັນຫາຕ່າງໆດ້ວຍການຕັ້ງສົມມຸດທີ່ເປັນບັນຫາຂຶ້ນມາ ແລ້ວຫາວິທີແກ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ສ່ວນຄູເປັນພຽງຜູ້ແນະນຳ ” ແມ່ນວິທີການສອນແບບໃດ?

- ກ. ວິທີການສອນແບບສືບສວນ-ສອບສວນ
- ຂ. ວິທີການສອນແບບບັນລະຍາຍ
- ຄ. ວິທີສອນແບບສາທິດ
- ງ. ວິທີການສອນແບບແກ້ບັນຫາ

18. ເມື່ອເຮັດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນວິຊາໂລກອ່ອມຕົວທຳມະຊາດມີປະສິດທິພາບສູງຄູຄວນເຮັດແນວໃດ?

- ກ. ເອົາຕ້ອງຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດວິທີສອນແບບຕ່າງໆ ໂດຍສາມາດເລືອກເຂົ້າມານຳໃຊ້ໃນການຮຽນ-ການສອນ
- ຂ. ເລືອກເທັກນິກການສອນແບບຕ່າງໆທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ເມື່ອສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ເຍື່ອໜ້າຍ ຕໍ່ການຮຽນ
- ຄ. ຄູຄວນໃຫ້ນັກຮຽນເປັນຜູ້ປະຕິບັດພຽງຢ່າງດຽວເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈດີ
- ງ. ຖືກທັງຂໍ້ ກ ແລະ ຂໍ້ ຂ

19. ໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນວິຊາໂລກອ່ອມຕົວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ ຄູຜູ້ສອນຕ້ອງສາມາດໃຊ້ ?

- ກ. ໃຊ້ວິທີສອນ ແລະ ເທັກນິກການສອນທີ່ເໝາະສົມ
- ຂ. ໃຊ້ເຄື່ອງມືການສອນເຂົ້າໃນການສອນ
- ຄ. ໃຊ້ກະດານ ແລະ ຮູບແບບການສອນທີ່ເໝາະສົມ
- ງ. ໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ວິທີການສອນໄດ້ດີ

20. ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ: “ການສອນທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເລືອກເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຕົນສົນໃຈ ແລະ ເປັນຜູ້ວາງແຜນໃນການເຮັດວຽກງານນັ້ນເອງ ໂດຍມີຄູເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ນຳໃນການເຮັດວຽກງານນັ້ນ” ແມ່ນມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຕໍ່ກັບວິທີການສອນແບບໃດ?

- ກ. ວິທີສອນແບບສືບສວນ ສອບສວນ
- ຂ. ວິທີສອນແບບໂຄງການ
- ຄ. ວິທີສອນແບບໜ່ວຍການຮຽນ
- ງ. ວິທີສອນແບບບັນລະຍາຍ

21. ເທັກນິກທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຝຶກການບັນຍາຍມີຊື່ວິດ-ຊື່ວາມີຫຍັງແດ່?

- ກ. ຢຸດການບັນຍາຍເປັນໄລຍະ, ຜ່ານຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບ
- ຂ. ເວົ້າ ຫຼື ຂຽນ, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສ້າງປະໂຫຍກ
- ຄ. ບັນດາຄຳຖາມ/ທຸຄົນຂຽນ, ການຈັດເປັນຜູ້ຮຽນແລກປ່ຽນບົດຮຽນ
- ງ. ຖືກໝົດທຸກຂໍ້

22. ແຜນການຮຽນ-ການສອນໝາຍເຖິງຫຍັງ?

- ກ. ການກຳນົດບັນຫາ
- ຂ. ການພົດລອງ
- ຄ. ການວາງແຜນລ່ວງໜ້າໄວ້ ກ່ອນການການກະກຽມ
- ງ. ການປະຕິບັດການສອນ

23. ແຜນການຮຽນ-ການສອນ ມີຄວາມສຳຄັນແນວໃດ?

- ກ. ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູ ສອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
- ຂ. ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູສອນເລືອກກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງແທດເໝາະເຂົ້າກັບເນື້ອໃນບົດຮຽນ

ຄ. ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໜ້າໄດ້, ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມສົນໃຈ

ງ. ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ ສອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ເລືອກກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງແທດເໝາະເຂົ້າກັບເນື້ອໃນບົດຮຽນ, ແກ້ໄຂບັນຫາ ສະເພາະໜ້າໄດ້, ເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມສົນໃຈ

24. ຂໍ້ໃດຊ່ວຍນີ້ແມ່ນຄຸນປະໂຫຍດຂອງການວາງແຜນການສອນຕໍ່ຄູ?

ກ. ຊ່ວຍສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ກັບຄູ ທັງເປັນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ ເພາະວ່າສາມາດວິເຄາະຂໍ້ບົກຜ່ອງ ຫຼື ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ຜ່ານມາໄດ້

ຂ. ຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີຄວາມຮອບຄອບໃນການດຳເນີນການສອນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຄູກະກຽມການສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ

ຄ. ຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີປະສິດທິພາບໃນການຮຽນ-ການສອນ, ມີຄວາມສຳພັນຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄູມີເວລາເພື່ອກະກຽມອຸປະກອນການສອນກ່ອນດຳເນີນການສອນຕົວຈິງ.

ງ. ຖືກໝົດທຸກຂໍ້

25. ແຜນການຮຽນ-ການສອນມີຈັກປະເພດ?

ກ. ມີ 2 ປະເພດ

ຂ. ມີ 3 ປະເພດ

ຄ. ມີ 4 ປະເພດ

ງ. ມີ 5

ປະເພດ

26. ອົງປະກອບຂອງແຜນການສອນລະດັບບົດຮຽນມີຫຍັງແດ່?

ກ. ວິຊາ ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະສອນ, ຊັ້ນ ວັນທີ ແລະ ເວລາ

ຂ. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນ

ຄ. ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ

ງ. ວິຊາ ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະສອນ, ຊັ້ນ ວັນທີ ແລະ ເວລາ, ຈຸດປະສົງ, ເນື້ອໃນ, ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ

27. ການປະເມີນການສອນຂອງຄູເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງຖືເປັນບັນຫາທີ່ຈຳເປັນ?

ກ. ເພື່ອໃຫ້ພັດທະນາປະເທດຊາດ

ຂ. ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າການສອນຂອງຄູມີຜົນສຳເລັດຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່

ຄ. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈເລື່ອງທີ່ຄູສອນງ່າຍຂຶ້ນ

ງ. ເພື່ອຈັບຜິດຖູຜູ້ທີ່

28. ການຂຽນແຜນການສອນມີຈັກຮູບແບບຕາຍຕົວ?

ກ. 2 ຮູບແບບ

ຂ. 3 ຮູບແບບ

ຄ. 4 ຮູບແບບ

ງ. ບໍ່ມີຮູບແບບທີ່

ຕາຍຕົວ

29. ການຈັດກິດຈະກຳນອກຊັ້ນຮຽນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີຄຸນປະໂຫຍດແນວໃດຕໍ່ກັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນ?

ກ. ເພື່ອປ່ຽນບັນຍາກາດໃນການຮຽນຮູ້ໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກກິດຈະກຳຕ່າງໆໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດຕົວຈິງ

- ຂ. ເມື່ອໃຫ້ຄູສອນ ສອນງ່າຍຂຶ້ນ
- ຄ. ເມື່ອຫຼຸດຜ່ອນບໍ່ໃຫ້ຄູໄດ້ເວົ້າຫຼາຍ
- ງ. ເມື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເຮັດເຮັດກິດຈະກຳຫຼາຍຂຶ້ນ

30. ໃນຂະບວນການຮຽນການສອນ ຄູຫຼາຍຄົນອາດສັງເກດເຫັນວ່າບັນຍາກາດໃນຫ້ອງຮຽນມີລັກສະນະງຽບເທົ່ງ, ນັກຮຽນບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ການຮ້າຮຽນ. ລາເຫດຫຼັກຂອງບັນຫານີ້ແມ່ນຫຍັງ?

- ກ. ຍ້ອນນັກຮຽນຂີ້ຄ້ານຮຽນ
- ຂ. ຍ້ອນເປັນຄູໃໝ່
- ຄ. ຍ້ອນຄູບໍ່ໄດ້ປະສານສົມທົບ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ
- ງ. ຍ້ອນຄູບໍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ

31. ເວລາສ້າງແລະ ອອກແບບການສະພາບການສອນການຮຽນ-ການສອນຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງບັນຫາໃດ?

- ກ. ການເກັບຮັກສາ
- ຂ. ການອອກແບບ
- ຄ. ຄວາມໝັ້ນຄົງ
- ງ. ຫຼັກການໃນການກະກຽມອຸປະກອນການທົດລອງ

II. ຄະແນນ (ຂໍ້ລະ 1, 2, 2, 4 ຄະແນນ)

1. ການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນມີຈັກຂັ້ນຕອນ? ຄືຂັ້ນຕອນໃດແດ່ ໃນນັ້ນຂັ້ນຕອນໃດເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ ຈຶ່ງໃຫ້ເຫດຜົນ
2. ເປັນຫຍັງການຮຽນໃນປັດຈຸບັນຈຶ່ງເຫັນເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ?
3. ນັກຮຽນຈະມີຫົວຄິດປະຕິກິດສ້າງໃນການສະພາບການສອນການຮຽນໄປໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບົດຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນແນວໃດ?
4. ຈຶ່ງແຕ່ງແຜນການສອນໂດຍອີງໃສ່ອຸປະກອນການແຕ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້

ຮ່າງບົດສອນ						
ວິຊາ: _____ ບົດທີ: _____		ວັນທີ: _____		ຊັ້ນຮຽນ: _____ ສອນໂດຍ: _____ ເວລາ: _____		
1. ຈຸດປະສົງວຽກ 2. ເນື້ອໃນວຽກ 3. ວິທີສອນ 4. ເວທີນຳການສອນ 5. ສຳນວນທີ່ໃຊ້						
ຈຸດປະສົງ	ເນື້ອໃນ	ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ		ເວລາ	ສຳນວນ	ການປະເມີນ
		ກິດຈະກຳຄູ	ກິດຈະກຳນັກຮຽນ			
		I. ຂັ້ນນຳ - ສະເໜີບົດຮຽນມາ - ວົງເອົາບົດຮຽນມາ				
		II. ຂັ້ນສອນ				
		III. ຂັ້ນສະຫຼຸບ				
		IV. ຂັ້ນຕົດ-ປະເມີນ				
		V. ຂັ້ນປາກົດນະໂຍບາຍ				

ວັນທີ: _____
 ຕູ້ສອນ

ວິຊາວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ມ ຕົ້ນ (ພາກຊີວະສາດ)				
ມ 1 ລວມ 9 ບົດ 20 h	ມ 2 ລວມ 17 ບົດ 31 h	ມ 3 ລວມ 15 ບົດ 37 h	ມ 4 ລວມ 11 ບົດ 34 h	
ພາກທີ 1: ພືດ (20h) ບົດທີ 1 : ຈຸລັງພືດ (2h) - ກ້ອງຈຸລະພັດ - ອົງປະກອບຂອງຈຸລັງພືດ ບົດທີ 2 : ການສ້າງອາຫານຂອງພືດ (2h) - ການສ້າງທາດແປງຂອງພືດ ແລະ ບົດບາດສຳຄັນຂອງທາດສີຂຽວ - ປັດໄຈໃນການສ້າງອາຫານຂອງພືດ ບົດທີ 3 : ການລ່າລຽງນ້ຳ, ເກືອແຮ່ຈານ ແລະອາຫານຂອງພືດ (6h) - ການດູດນ້ຳ ແລະ ເກືອແຮ່ຈານ - ການລ່າລຽງນ້ຳ ແລະ ເກືອແຮ່ຈານ - ການລ່າລຽງອາຫານໃນພືດ ບົດທີ 4 : ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງພືດ (2h) - ການອອກຈາວຂອງພືດ - ການເຕີບໃຫຍ່ຂະໜາຍຕົວຂອງ	ພາກທີ 1 : ສັດ (18h) ບົດທີ 1 : ຈຸລັງສັດ (2h) - ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງຈຸລັງສັດ - ຈຸລັງຊະນິດຕ່າງໆຂອງສັດ - ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຈຸລັງພືດ ແລະ ຈຸລັງສັດ ບົດທີ 2 : ການສືບພັນຂອງສັດ(3h) - ການສືບພັນແບບບໍ່ອາໄສພູມ - ການສືບພັນແບບອາໄສພູມ ບົດທີ 3 : ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງສັດ(2h) - ການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ການຂະໜາຍຕົວຂອງສັດ - ພຶດທະນາການໄລ່ຜູ້ຕ່າງໆຂອງແມງໄມ້ - ວິວັດທະນາການຂອງສັດມີກະດູກສັນຫຼັງ ບົດທີ 4 : ການຈັດແບ່ງຈຳນວນຂອງສັດ (2h)	ບົດທີ 1: ລະບົບຫຸ້ມຫໍ່ຮ່າງກາຍ (3h) - ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງຫຼັງ - ຂົນ ແລະ ເລັບ - ເສຍາດຜິວຫຼັງ ແລະ ການຮັກສາຜິວຫຼັງ ບົດທີ 2: ລະບົບກະດູກ (3h) - ໂຄງກະດູກຂອງຄົນເຮົາ - ສ່ວນປະກອບເຄມີຂອງກະດູກ - ກະດູກອ່ອນ - ຂໍ້ຕໍ່ກະດູກ - ເສຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບກະດູກ - ການຮັກສາກະດູກ ບົດທີ 3 ລະບົບກ້າມ (2h) - ກ້າມລາຍ ແລະ ລັກສະນະຂອງມັນ - ກ້າມກຸ້ງ ແລະ ລັກສະນະຂອງມັນ	ບົດທີ 1: ການເຕີບໃຫຍ່ ແລະການປ່ຽນແປງຂອງຮ່າງກາຍ (4h) - ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຮ່າງກາຍຍິງ ແລະ ຊາຍ - ການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປັບຕົວຂອງຮ່າງກາຍ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ບົດທີ 2: ລະບົບສືບພັນ (4h) - ລະບົບສືບພັນເພດຊາຍ - ລະບົບສືບພັນເພດຍິງ - ການມີປະຈຳເດືອນຂອງເພດຍິງ - ການຮັກສາອະນາໄມລະບົບສືບພັນ - ເສຍາດທີ່ມີກເກີດຂຶ້ນໃນລະບົບສືບພັນ - ການສືບພັນຂອງມະນຸດ ບົດທີ 3: ການເກີດລູກ ແລະ ການວາງແຜນຄອບຄົວ (4h)	

ຝຶດ - ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຝຶດ ບົດທີ 5 : ການສືບພັນຂອງຝຶດ (2h) - ການສືບພັນແບບອາໄສຜູ້ - ສ່ວນປະກອບຂອງເກສອນຜູ້ແລະເກສອນແມ່ - ການສືບພັນແບບບໍ່ອາໄສຜູ້ ບົດທີ 6 : ວິທີການຂະຫຍາຍ ແລະການປັບປຸງຝຶດ (2h) - ການຂະຫຍາຍແບບວິນິດ - ການປັບປຸງແບບວິນິດ ບົດທີ 7 : ການຈັດແບ່ງຝຶດ (1h) - ຕາມໃນການຈັດແບ່ງສິ່ງທີ່ມີວິດ - ຝຶດໃບລ້ຽງຄູ່ ຫຼື ຝຶດແກ່ນສອງກີບ - ຝຶດໃບລ້ຽງດຽວ ຫຼື ຝຶດແກ່ນກີບດຽວ ບົດທີ 8 : ພະຍາດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບຝຶດ ແລະການປ້ອງກັນ (2h) - ພະຍາດຕ່າງໆທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບຝຶດ	- ສັດປ່ຽນກະດູກສັນຫຼັງ - ສັດປ່ຽນກະດູກສັນຫຼັງ ບົດທີ 5 : ການຂະຫຍາຍພັນສັດ(1h) - ການເລືອກພັນສັດ - ຄວາມໝາຍຂອງພັນສັດ ບົດທີ 6 : ການປັບປຸງພັນສັດ (3h) - ຄວາມໝາຍຂອງການປັບປຸງພັນສັດ - ຈຸດປະສົງຂອງການປັບປຸງພັນສັດ - ວິທີການປັບປຸງພັນສັດ - ການຖ່າຍຝາກຕົວອ່ອນ ບົດທີ 7 : ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບສັດ, ສາເຫດ ແລະ ການປ້ອງກັນ (2h) - ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບສັດ - ສາເຫດທີ່ມາໃຫ້ສັດຕິດເຊື້ອພະຍາດ - ການປ້ອງກັນ ບົດທີ 8 : ການອະນຸລັກສັດ(3h) - ຄວາມໝາຍຂອງການອະນຸລັກສັດ - ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການອະນຸລັກສັດປ່າ - ສາເຫດການສູນເສຍສັດປ່າໃນ	- ກຳມຫົວໃຈ - ການເຮັດວຽກ ແລະ ການອີດເມື່ອຍຂອງກຳມ - ພະຍາດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບກຳມ ບົດທີ 4: ລະບົບລະລາຍອາຫານ(3h) - ລະບົບລະລາຍອາຫານ - ການຍ່ອຍອາຫານ - ລຳໂສ້ແກ່ ແລະ ລຳໂສ້ຊີ້ ບົດທີ 5: ເລືອດ ແລະ ນ້ຳຢາງຫຼືອຸງ (2h) - ເລືອດ ແລະ ລັກສະນະຂອງເລືອດ - ສ່ວນປະກອບຂອງເລືອດ - ນ້ຳຢາງຫຼືອຸງ ບົດທີ 6: ລະບົບຈະລະຈອນເລືອດ (3h) - ໂຄງປະກອບສ່າງ ແລະ ລະບົບຈະລະຈອນເລືອດ - ຮອບຈະລະຈອນຂອງເລືອດ ບົດທີ 7: ລະບົບຫາຍໃຈ (3h) - ອົງປະກອບຂອງລະບົບຫາຍໃຈ	- ການຖືກຢາ ຫຼື ການປະຕິສິນທິ - ການຄອດ - ຄວາມຜິດປົກກະຕິໃນເວລາຖືກຢາ - ການວາງແຜນຄອບຄົວ ແລະ ການຄຸມກຳເນີດ ບົດທີ 4: ພະຍາດຕິດຕໍ່ທາງເພດສຳພັນ (ພາຍ)4h. - ໂລກເອດ ແລະ ລະບົບພູມຕຳນາຍ - ສາເຫດການຕິດໂລກເອດ - ເລີ່ມທາງຕິດຕໍ່ ແລະ ບໍ່ຕິດຕໍ່ຂອງເຊື້ອເອຈໄອວີ - ການປ້ອງກັນ - ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ຜູ້ຕິດເຊື້ອເອຈໄອວີ ແລະ ໂລກເອດ ບົດທີ 5: ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ທັກກະຊີວິດ (3h) - ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບກາຍ - ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຈິດ - ທັກກະຊີວິດເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບ
---	--	--	---

- ການປ້ອງກັນ ແລະ ກໍາຈັດສັດຕູ ບົດທີ 9 : ການຮຽນຮູ້ກຳປັ້ນ (1h) - ປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງກຳປັ້ນ - ການຮຽນຮູ້ກຳປັ້ນ	ສ.ປ.ປ.ລາວ - ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສັດທາຢາກໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ມາກທີ 11 : ລະບົບນິເວດ (13h) ບົດທີ 9 : ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດ (1h) - ຄວາມໝາຍຂອງລະບົບນິເວດ - ອົງປະກອບຂອງລະບົບນິເວດ - ປະເພດຂອງລະບົບນິເວດ ບົດທີ 10: ບົດບາດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນລະບົບນິເວດ (2h) - ຜູ້ຜະລິດ - ຜູ້ບໍລິໂພກ - ຜູ້ຮ່ວມສະໜາຍ ບົດທີ 11: ການຜິວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ (1h) - ການຜິວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດດຽວກັນ - ການຜິວພັນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດຕ່າງກັນ ບົດທີ 12: ປັດໃຈນິເວດມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ (2h)	- ການຫາຍໃຈ - ສ່ວນປະກອບຂອງອາກາດທີ່ເຮົາຫາຍໃຈ - ພະຍາດທີ່ມັກເກີດກັບລະບົບຫາຍໃຈ ແລະ ວິທີປ້ອງກັນ ບົດທີ 8: ລະບົບຖ່າຍເທ (2h) - ຄວາມຈຳເປັນຂອງການຖ່າຍເທ - ອະໄວຍະວະຖ່າຍເທ - ລະບົບຖ່າຍເທປັດສະວະ - ເສັ້ນທາງຖ່າຍເທ - ການຖ່າຍເທມີບົດບາດສໍາຄັນຕໍ່ຄົນເຮົາ ບົດທີ 9: ລະບົບຕ່ອມປ່ອຍໃນ (3h) - ລັກສະນະ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕ່ອມປ່ອຍໃນ - ຕ່ອມເຫຼັ້ງສະໝອງ - ຕ່ອມໃຕ້ສະໝອງ - ຕ່ອມຄໍຫອຍ - ຕ່ອມອຳໄພ - ຕ່ອມໄທມັສ - ຕ່ອມເຫຼັ້ງໝາກໄຂ່ຫຼັງ	ບົດທີ 6: ໂຄຣໂມໂຊມ (3h) - ໂຄຣໂມໂຊມ - ອົງປະກອບຂອງໂຄຣໂມໂຊມ - ຊຸດໂຄຣໂມໂຊມ - ໜ້າທີ່ຂອງໂຄຣໂມໂຊມ ບົດທີ 7: ການແບ່ງຈຸລັງແບບຮັກສາ (2h) - ອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງການແບ່ງຈຸລັງແບບຮັກສາ ບົດທີ 8: ການແບ່ງຈຸລັງໂດຍທາງກົງ - ການແບ່ງຈຸລັງໂດຍທາງກົງ - ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈຸລັງສົບຊີວິດຂອງຄົນ ບົດທີ 9: ຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງໂຄຣໂມໂຊມ (1h) ບົດທີ 10: ກົດເກນການສົມເຊື່ອຂອງ ທ່ານມັງແດລ - ປະຫວັດການຄົ້ນຄ້ວາທາງກຳມະໂນວິທະຍາຂອງທ່ານມັງແດລ - ການປະສົບສອດ 1 ຄູລັກສະນະ ບົດທີ 11: ແຊນ ແລະ ການຄວບຄຸມການ
--	---	--	---

- ນ້ຳ - ແສງສະຫວ່າງ - ອຸນຫະພູມ ບົດທີ 13: ການຝຶກຝົນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດກັບສິ່ງເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ (1h) - ການຝຶກຝົນລະຫວ່າງພືດກັບສິ່ງເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ - ການຝຶກຝົນລະຫວ່າງຄົນກັບສິ່ງເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ບົດທີ 14 : ປະຊາກອນໃນລະບົບນິເວດ (2h) - ຄວາມໝາຍ ແລະ ຂະໜາດຂອງປະຊາກອນ - ປັດໃຈທີ່ຜົນກະທົບຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂະໜາດຂອງປະຊາກອນ - ຄວາມໝາຍແໜ້ນຂອງປະຊາກອນ - ຜົນກະທົບຈາກການເພີ່ມຂອງປະຊາກອນ ບົດທີ 15: ປ່າໄມ້ ແລະ ນ້ຳ (1h) - ປ່າໄມ້ - ນ້ຳ ບົດທີ 16: ຂໍ້ເໝາະສົມກັບຄຸນນະພາບຊີວິດ	- ຕ່ອມນ້ຳ - ຕ່ອມອັນທະ - ຕ່ອມຮວຍໄຂ່ ບົດທີ 10: ລະບົບປະສາດ (3h) - ລະບົບປະສາດ - ຈຸລັງປະສາດ - ການສະໜອງອົກຊີເຈນ - ບາງປັດໄຈທີ່ເປັນຜົນລົບຕໍ່ການເຮັດວຽກຂອງລະບົບປະສາດ - ສິ່ງເສບຕິດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດ ບົດທີ 11: ໜັງ (2h) - ຄວາມສາມາດຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງໜັງ ບົດທີ 12: ອະໄວຍະວະຮັບສຽງ (2h) - ໂຄງປະກອບສ່ວນຂອງອະໄວຍະວະຮັບສຽງ - ລັກສະນະຂອງສຽງ - ສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການ ແລະ ບາງວິທີປ້ອງກັນ ບົດທີ 13: ອະໄວຍະວະຮັບມາຍ (2h)	ສະແດງອອກຂອງແຊນ (2h) - ອາຊິດນູເຕອຣິກ - ແຊນ - ການຄວບຄຸມການສະແດງອອກຂອງແຊນ - ການຝຶກຝົນລະຫວ່າງແຊນກັບສິ່ງເຈດຕະນາການປ່ຽນແປງການປະກອບສ່ວນຂອງແຊນ
--	--	--

	(1h) - ຄວາມຫາຍຂອງຂໍ້ເທຍ້ອ - ປະເພດຂໍ້ເທຍ້ອ - ຂໍ້ເທຍ້ອເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນພິດ - ຜົນສະທ້ອນຂອງຂໍ້ເທຍ້ອຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ ບົດທີ 17: ການນຳຂໍ້ເທຍ້ອມາໃຊ້ຄືນ(2h) - ວິທີຈັດການຂໍ້ເທຍ້ອ ແລະ ການເກັບມ້ຽນ - ວິທີການກຳຈັດຂໍ້ເທຍ້ອທີ່ຖືກຕາມຫຼັກອານະໄມ - ການຜະລິດຈາກຂໍ້ເທຍ້ອເພື່ອໃຊ້ຄືນ ໄໝ້	- ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງໜ່ວຍຕາ - ອະໄວຍະວະຊ່ວຍ - ເຂຍາດທີ່ມີກາກົດກັບຕາ ແລະ ວິທີປ້ອງກັນ ບົດທີ 14: ອະໄວຍະວະຮັບຮູ້ກິ່ນ (2h) - ດັງ - ການຮັບຮູ້ກິ່ນ - ຜົນສະທ້ອນຂອງກິ່ນ ບົດທີ 15: ອະໄວຍະວະຮັບຮູ້ລົດຊາດ (2h) - ໂຄງປະກອບສ້າງຂອງລິ້ນ - ການຮັບຮູ້ລົດຊາດ
--	--	---

ວິທະຍາໄລຄູ ສາລະວັນ